

ห้องสมุด

คณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร

การศึกษาค้นคว้าที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศสัมพันธ์ของนิสิต

คณะสาธารณสุขศาสตร์ ภาคปกติ ปีการศึกษา 1/2551

มหาวิทยาลัยนเรศวร จังหวัดพิษณุโลก

สุวิมล   มุลเขียน
อารีรัตน์   บุญแรง
นิตยาภรณ์   ผาดี

คณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร
วันลงทะเบียน.....ศ.ศ. 2552
หมายเลข bib..... ๖. 243๐384
หมายเลข item..... ๖. 4362573
เลขเรียกหนังสือ..... WA20.5

ศ 8791

รายงานการวิจัยนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษารายวิชา การวิจัยทางสุขภาพ (551461)

คณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร

ปีการศึกษา 1/2551

ประกาศคุณูปการ

การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองฉบับนี้ สำเร็จลงได้ด้วยความกรุณาอย่างยิ่งจาก อาจารย์ วุฒิชัย จริยา อาจารย์ที่ปรึกษา และอาจารย์ประจำวิชาการวิจัยสุขภาพ คณะอาจารย์และเจ้าหน้าที่คณะสาธารณสุขศาสตร์ ที่ได้ให้คำแนะนำปรึกษาตลอดจนตรวจแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ด้วยความเอาใจใส่ยิ่ง จนการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองสำเร็จสมบูรณ์ได้

คณะผู้ศึกษาค้นคว้าขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้ ขอขอบคุณนิสิตชั้นปีที่ 1 นิสิตชั้นปีที่ 2 นิสิตชั้นปีที่ 3 และนิสิตชั้นปีที่ 4 คณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร ที่ให้ความร่วมมือเป็นอย่างยิ่งในการเก็บข้อมูลและตอบแบบสอบถาม

คุณค่าและประโยชน์อันพึงมีจากการศึกษาค้นคว้าฉบับนี้ คณะผู้ศึกษาค้นคว้าขอขอบและอุทิศแด่ผู้มีพระคุณทุก ๆ ท่าน

นางสาว สุวิมล มุลเขียน

นางสาว อารีรัตน์ บุญแรง

นางสาว นิตยาภรณ์ ผาคดี

- ชื่อเรื่อง : การศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศสัมพันธ์ของนิสิต คณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร ภาคปกติ ปีการศึกษา 1/2551
- ผู้เขียน : นางสาวสุวิมล มูลเขียน, นางสาวอารีรัตน์ บุญแรง และ นางสาวนิตยาภรณ์ ผาดี
- ที่ปรึกษา : อาจารย์วุฒิชัย จริยา
- ประเภทสารนิพนธ์ : การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง แพทย์แผนไทยประยุกต์บัณฑิต คณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร, 2551

บทคัดย่อ

จุดมุ่งหมาย

เพื่อศึกษาปัจจัยส่วนบุคคล ที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศสัมพันธ์ของนิสิตคณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร ภาคปกติ ปีการศึกษา 1/2551 และเพื่อศึกษาปัจจัยด้านแรงสนับสนุนทางสังคม ที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศสัมพันธ์ของนิสิตคณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร ภาคปกติ ปีการศึกษา 1/2551

วิธีการดำเนินการศึกษาค้นคว้า

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นิสิตคณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร จังหวัดพิษณุโลกภาคปกติ ปีการศึกษา 1/2551

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถามปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศสัมพันธ์

การวิเคราะห์ข้อมูล ข้อมูลทั่วไปเป็นแบบค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และหาความสัมพันธ์ของตัวแปรต้นและตัวแปรโดยการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ แบบเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation) ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยด้านอายุและความสัมพันธ์ในครอบครัวไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรม

เสียงทางเพศสัมพันธ์ ส่วนเพศ ระดับชั้นปีการศึกษารายได้ (ค่าใช้จ่ายรายเดือน) ความสัมพันธ์กับ
กลุ่มเพื่อนและแรงสนับสนุนจากเพื่อน การรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับเรื่องเพศสัมพันธ์ สถานที่ที่นิสิตไป
พฤติกรรมการดื่มสุราหรือเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสียงทาง
เพศสัมพันธ์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์.....	3
สมมติฐาน.....	3
ขอบเขตการวิจัย.....	3
นิยามศัพท์.....	6
2 เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	8
วัยรุ่นและพัฒนาการของวัยรุ่น.....	8
แรงสนับสนุนทางสังคม.....	12
พฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น.....	15
พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่น.....	20
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	22
3 วิธีการดำเนินการวิจัย.....	29
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	29
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	31
การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	34
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	37
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	38

สารบัญ(ต่อ)

บทที่	หน้า
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	39
ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคล.....	40
ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านแรงสนับสนุนทางสังคม เป็นรายชื่อและภาพรวมในแต่ละด้าน.....	41
ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศสัมพันธ์.....	49
ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยด้านแรงสนับสนุนทางสังคมที่มีความสัมพันธ์ กับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศสัมพันธ์ของนิสิต คณะสาธารณสุขศาสตร์มหาวิทยาลัยนเรศวร ภาคปกติปีการศึกษา1/2551.....	50
5 บทสรุป.....	53
สรุปผลการวิจัย.....	53
อภิปรายผลการวิจัย.....	54
ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยไปให้.....	56
ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป.....	60
บรรณานุกรม.....	64
ภาคผนวก.....	68
ประวัติผู้วิจัย.....	79

สารบัญตาราง

ตาราง	หน้า
1 กลุ่มตัวอย่างนิสิตคณะสาธารณสุขศาสตร์ ตามสัดส่วนของนิสิตคณะ สาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครสวรรค์ จังหวัดพิษณุโลก.....	30
2 จำนวนร้อยละของนิสิตคณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครสวรรค์ จำแนก ตามข้อมูลส่วนบุคคล.....	40
3 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ด้านความสัมพันธ์ใน ครอบครัว.....	41
4 ร้อยละ ความสัมพันธ์ในครอบครัวจำแนกเป็นรายชื่อ.....	41
5 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ด้านความสัมพันธ์ กับกลุ่มเพื่อนและแรงสนับสนุนจากเพื่อน.....	42
6 ร้อยละ ความสัมพันธ์กับกลุ่มเพื่อนและแรงสนับสนุนจากเพื่อนจำแนกเป็นรายชื่อ..	43
8 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ด้านการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับเรื่องเพศสัมพันธ์.....	44
9 ร้อยละ การรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับเรื่องเพศสัมพันธ์จำแนกเป็นรายชื่อ.....	45
10 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ด้านสถานที่ที่นิสิตไป.....	46
11 ร้อยละ ด้านสถานที่ที่นิสิตไปจำแนกเป็นรายชื่อ.....	47
12 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านพฤติกรรมกาาดื่มสุรา หรือเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์.....	48
13 ร้อยละ ด้านพฤติกรรมกาาดื่มสุราหรือเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ จำแนกเป็นรายชื่อ.....	49
14 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านพฤติกรรมเสี่ยง ทางเพศสัมพันธ์ร้อยละ พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศสัมพันธ์จำแนกเป็นรายชื่อ..	49

สารบัญตาราง(ต่อ)

ตาราง	หน้า
15 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับพฤติกรรมเสี่ยง ทางเพศสัมพันธ์ของนิสิตคณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร ภาคปกติ ปีการศึกษา1/2551.....	50
16 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านแรงสนับสนุนทางสังคมกับพฤติกรรมเสี่ยง ทางเพศสัมพันธ์ของนิสิต คณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร ภาคปกติ ปีการศึกษา1/2551.....	52

สารบัญรูปภาพ

รูปภาพ

หน้า

1	ขั้นตอนการเลือกกลุ่มตัวอย่าง.....	31
---	-----------------------------------	----

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

จากการพัฒนาประเทศในสังคมโลกปัจจุบัน ทำให้เกิดความเจริญก้าวหน้าทางด้านเศรษฐกิจสังคม และเทคโนโลยีด้านการสื่อสาร อารยธรรมของประเทศที่มีการพัฒนาแล้ว แผ่กระจายไปสู่ดินแดนต่างๆ ของโลกอย่างรวดเร็ว การผสมผสานระหว่างวัฒนธรรม ประเพณีของตนเองกับต่างชาติ ส่งผลต่อการดำรงชีวิตประจำวันของชนชาติอย่างไม่รู้สึกรู้สีกตัว โดยเฉพาะวัฒนธรรมตะวันตกจะได้รับการยอมรับจากกลุ่มประเทศที่มีความเจริญน้อยกว่า ที่เด่นชัดเป็นเรื่องของแฟชั่นการแต่งกายที่ล่อแหลม การแสดงพฤติกรรมเพศสัมพันธ์ระหว่างชายหญิง และการแสดงออกทางกิริยามารยาทที่สวนกระแสแห่งวัฒนธรรมดั้งเดิม (วันทนีย์ ภูมิภักทราคม ,2536) สอดคล้องกับคำกล่าวที่ว่า วัฒนธรรมตะวันตกส่งผลต่อความรู้สึกที่เห็นว่า ชายหญิงมีสิทธิเสรีภาพเท่าเทียมกัน นำไปสู่การแสดงออกทางด้านพฤติกรรมต่างๆ ที่หลากหลาย ทั้งในแง่บวกและแง่ลบที่สำคัญประการหนึ่งคือ พฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสม เช่น เห็นว่าพฤติกรรมทางเพศเป็นเสรีนิยม การเห็นว่าคุณชายมีเพศสัมพันธ์กับผู้หญิงหลายคนเป็นเรื่องปกติ คุณค่าของหญิงไม่ได้อยู่ที่การรักษาความบริสุทธิ์ของพรหมจรรย์ และเห็นว่าผู้หญิงมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานไม่ใช่เรื่องเสียหาย เป็นต้น (กาญจนา ปาละสุวรรณ ,2541)

- × เยาวชนวัยรุ่นเป็นวัยที่มีการพัฒนาเติบโต เป็นวัยที่กำลังจะผ่านจากความเป็นเด็กสู่ความเป็นผู้ใหญ่ วัยรุ่นจึงมักจะประสบปัญหาในการปรับตัวและการวางตัว ต่อเพศตรงข้าม วัยรุ่นยังขาดความรู้และประสบการณ์ หรือยังขาดความชัดเจนในชีวิตอีกมาก ในเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างเพศสัมพันธ์สำหรับเด็กวัยรุ่นเกี่ยวกับการคบเพื่อนต่างเพศ บางครั้งก็มีปัญหา เช่น ความสัมพันธ์ไม่อยู่ในขอบเขต หรือความประพฤติทางเพศไม่เหมาะสม เช่น มีการนัดพบปะสังสรรค์ กันบ่อยเกินไปจนเสียการเรียน (สุชาติ โสมประยูร และ วรณี โสมประยูร ,2536) ×
- × สถาบันครอบครัวซึ่งเป็นหน่วยของสังคมไทยที่เข้มแข็ง ทำหน้าที่ขัดเกลาสมาชิกออกสู่สังคมอย่างมีคุณภาพ ในอดีตกลายเป็นครอบครัวเดี่ยวที่อ่อนแอ พ่อแม่ต้องออกไปทำงานนอกบ้าน ไม่มีเวลาพอที่จะเอาใจใส่ดูแลลูกหลาน จึงห่างเหินจากพ่อแม่ที่จะอบรมสั่งสอนและให้แนวทางปฏิบัติ ที่เหมาะสม เพื่อตอบสนองความต้องการของตนโดยเฉพาะเรื่องเพศสัมพันธ์ วัยรุ่นจึงที่ตกอยู่ในกระแสแห่งความเจริญและขาดเจตคติในการปฏิบัติตนที่ถูกต้อง และเข้าไปยึดติดหรือยอมรับการปฏิบัติทางเพศตามแบบอย่างวัฒนธรรมตะวันตกโดยเฉพาะการมีเพศสัมพันธ์ ×

ในวัยเรียนเป็นตัวอย่ของพฤติกรรมที่เปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้น อย่างน่าเป็นห่วง (ศรีเรือน แก้วกังวาน ,2545) (จากงานวิจัยของดวงเดือน พันธุมนาวิน และคณะ ,2536) >

ในส่วนของผลที่เกิดจากพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่นนั้น พบว่า จำนวน ผู้ป่วยโรคเอดส์ในกลุ่มนักเรียนนักศึกษาที่มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น จากเดิมมีเพียงร้อยละ 0.51 ในปี 2541 เป็นร้อยละ 0.81 ในปี 2543 (กองระบาตวิทยา ,2543) และ/จากรายงานสถานภาพองค์ความรู้เกี่ยวกับเด็กและครอบครัวไทย พบว่า วัยรุ่นชายเริ่มมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกเมื่ออายุ 15 ปี ขณะที่วัยรุ่นหญิง ในเขตเมืองมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานถึงร้อยละ 50 และประมาณร้อยละ 66 ของวัยรุ่นชายมีเพศสัมพันธ์โดยไม่ใช้ถุงยางอนามัย (จันทร์เพ็ญ ชูประภาวรรณ ,2540) และพบว่าวัยรุ่นจำนวนไม่น้อยที่มีปัญหาเรื่องของการทำแท้ง โดยข้อมูลจากศูนย์การสร้างเสริมสุขภาพวัยรุ่นโรงพยาบาลรามาริบัติ ระบุว่า วัยรุ่นหญิงทำแท้งถึงปีละ 300,000 คน หรือ 1,000 คนต่อวัน และปัญหาเกิดขึ้นเพราะค่านิยมของวัยรุ่นเปลี่ยนไปเมื่อสำรวจความคิดเห็นเรื่องการคิดชายตัว พบว่า วัยรุ่นร้อยละ 4.2 เคยคิดชายตัว และอีกร้อยละ 12 ตอบว่าไม่แน่ใจ นอกจากนี้ กองโรคเอดส์ กระทรวงสาธารณสุข ยังพบว่า ผู้ป่วยโรคเอดส์ในปัจจุบันมากกว่าร้อยละ 50 เป็นวัยรุ่นอายุระหว่าง 15-34 ปี โดยส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ใน ปี 2546 พบผู้ป่วยโรคเอดส์รายใหม่เพิ่มขึ้นถึง 19,500 คน และกว่าครึ่งเป็นวัยรุ่นอายุระหว่าง 16-29 ปี ทางด้านสำนักวิจัยเอแบคโพล พบว่าวัยรุ่นมีพฤติกรรมเชิงคู่สาวกับบุคคลที่เพิ่งรู้จักตามห้างสรรพสินค้า ผับ และสถานบันเทิง โดยร้อยละ 40.2 ยอมให้มีการจับมือและโอบเอวได้ และร้อยละ 13.9 ยอมรับได้หากมีเพศสัมพันธ์กับคนที่เพิ่งรู้จัก นอกจากนี้วัยรุ่นกลุ่มนี้ยังเคยผ่านการมีเพศสัมพันธ์แล้วถึงร้อยละ 42.4 และมากกว่าครึ่งเคยมีเพศสัมพันธ์มากกว่าหนึ่งคน (สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ ,2547)

มหาวิทยาลัยนครสวรรค์เป็นสถาบันอุดมศึกษาแห่งหนึ่ง ที่ทำหน้าที่พัฒนาศักยภาพของเยาวชนทั่วทุกภูมิภาคของประเทศไทย ทำให้มีนิสิตในมหาวิทยาลัยแต่ละคณะเพิ่มมากขึ้น ซึ่งเป็นช่วงที่สำคัญมากที่นิสิตจะมีโอกาสได้พบปะและพูดคุยหรือรู้จักกับเพื่อนทั้งเพศเดียวกันและเพื่อนต่างเพศที่ทั้งแบบเพื่อนทั่วไป และมีความสัมพันธ์มากกว่าเพื่อนทั่วไปและ อาจมีโอกาที่จะเกิดความใกล้ชิดที่อาจนำไปสู่การมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศสัมพันธ์ได้ สภาพแวดล้อมที่มีความหลากหลายของสังคมทั้งในและนอกมหาวิทยาลัยอาจเป็นส่วนหนึ่งที่จะส่งกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศสัมพันธ์ด้วยและในส่วนของมหาวิทยาลัยเองก็กำลังประสบปัญหาพบว่า บริเวณย่านการค้าและที่พักอาศัย รอบรั้วมหาวิทยาลัย มีร้านอาหารที่เปิดบริการขายเหล้า ไม่ต่ำกว่า 30 ร้านมีกลุ่มนิสิตมาใช้บริการไม่ต่ำกว่า 100 รายต่อคืน ซึ่งเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องทำได้แค่ควบคุม ให้ร้านปิดบริการภายในเวลา 24.00 น. (คม ชัด ลึก,2 กรกฎาคม 2550) จำนวนนิสิตที่มาใช้บริการร้านอาหาร

ที่เปิดบริการขายเหล้า มีมากขึ้นเรื่อยๆ สวนทางกับภารกิจหน้าที่ของนิสิต อาจส่งผลให้นิสิตมีพฤติกรรมไม่เหมาะสม โดยเฉพาะพฤติกรรมทางเพศสัมพันธ์ ที่เป็นปัญหาสำคัญของกลุ่มวัยรุ่นในปัจจุบัน

การทำวิจัยครั้งนี้ จึงให้ความสนใจศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศสัมพันธ์ ในช่วงวัยรุ่นตอนปลาย อายุระหว่าง 18 – 23 ปี โดยศึกษาจากนิสิตที่กำลังศึกษาอยู่ในคณะสาธารณสุขศาสตร์ ภาคปกติ ปีการศึกษา 1/2551 มหาวิทยาลัยนเรศวร จังหวัดพิษณุโลก ซึ่งมีความแตกต่างกันทั้งอายุ เพศ ระดับการศึกษา พื้นฐานของการรับรู้ และพฤติกรรมการใช้ชีวิตในสังคมที่แตกต่างกันไป

ดังนั้นผู้วิจัย จึงมองเห็นความจำเป็นที่จะทำความเข้าใจถึงปัญหาของวัยรุ่นกลุ่มนี้ เพื่อให้ทราบข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศสัมพันธ์ เพื่อเป็นข้อมูลเบื้องต้นให้กับคณะสาธารณสุขศาสตร์ และสถานศึกษา สำหรับใช้เป็นแนวทางในการให้คำแนะนำหรือการป้องกันปัญหาที่จะเกิดขึ้น และนิสิตสามารถดำรงชีวิต ในสังคมได้อย่างเหมาะสมต่อไป

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาปัจจัยส่วนบุคคลที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศสัมพันธ์ของนิสิตคณะสาธารณสุขศาสตร์ ภาคปกติ ปีการศึกษา 1/2551 มหาวิทยาลัยนเรศวร จังหวัดพิษณุโลก
2. เพื่อศึกษาปัจจัยด้านแรงสนับสนุนทางสังคมที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศสัมพันธ์ของนิสิตคณะสาธารณสุขศาสตร์ ภาคปกติ ปีการศึกษา 1/2551 มหาวิทยาลัยนเรศวร จังหวัดพิษณุโลก

สมมติฐาน

1. ปัจจัยส่วนบุคคลมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศสัมพันธ์ของนิสิตคณะสาธารณสุขศาสตร์ ภาคปกติ ปีการศึกษา 1/2551 มหาวิทยาลัยนเรศวร จังหวัดพิษณุโลก
2. ปัจจัยด้านแรงสนับสนุนทางสังคมมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศสัมพันธ์ของนิสิต คณะสาธารณสุขศาสตร์ ภาคปกติ ปีการศึกษา 1/ 2551มหาวิทยาลัยนเรศวร จังหวัดพิษณุโลก

ขอบเขตการวิจัย

1. ขอบเขตด้านประชากร

ศึกษาในกลุ่มนิสิตระดับปริญญาตรีที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 1 คณะสาธารณสุขศาสตร์ ภาคปกติ ปีการศึกษา 2551 มหาวิทยาลัยนเรศวร จังหวัดพิษณุโลก จำนวนทั้งหมด 552 คน

2. ขอบเขตด้านกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนิสิตระดับปริญญาตรี คณะสาธารณสุขศาสตร์ ภาคปกติ ปีการศึกษา 2551 มหาวิทยาลัยนเรศวร จังหวัดพิษณุโลก จำนวนทั้งหมด 232 คน

นิสิตคณะสาธารณสุขศาสตร์ ชั้นปีที่ 1 จำนวน 71 คน

นิสิตคณะสาธารณสุขศาสตร์ ชั้นปีที่ 2 จำนวน 40 คน

นิสิตคณะสาธารณสุขศาสตร์ ชั้นปีที่ 3 จำนวน 71 คน

นิสิตคณะสาธารณสุขศาสตร์ ชั้นปีที่ 4 จำนวน 50 คน

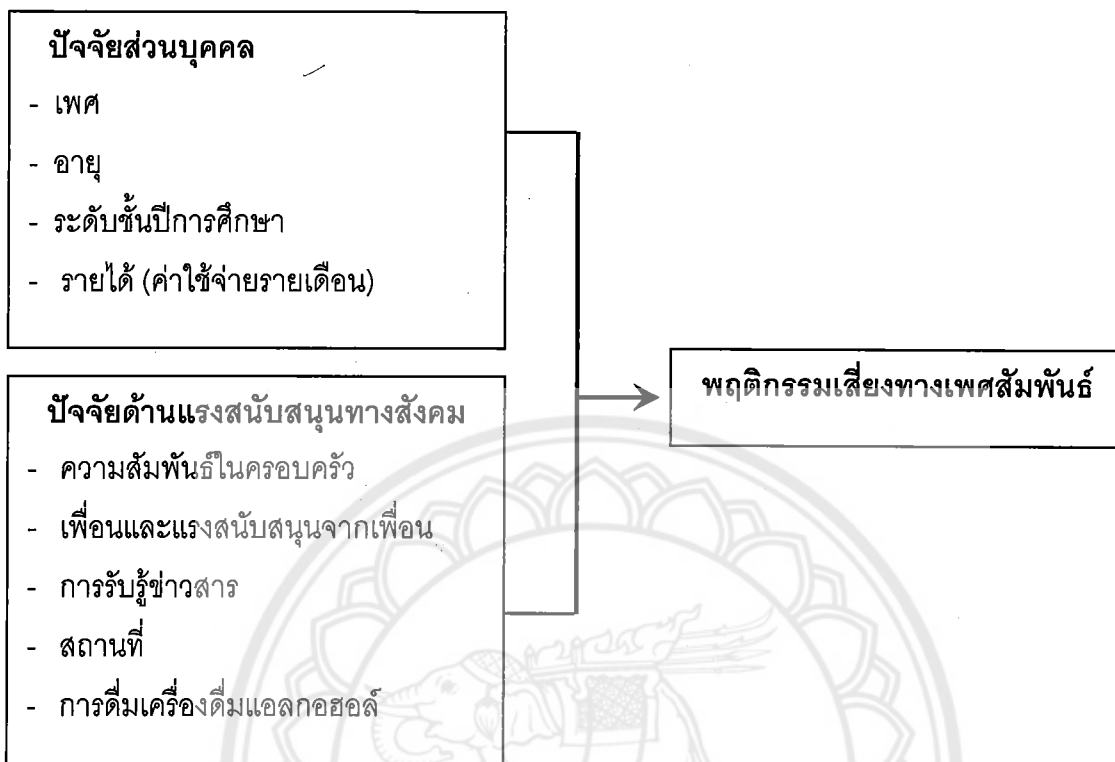
3. ขอบเขตด้านเวลา

ใช้เวลาในการจัดเก็บข้อมูลในระหว่างเดือนมิถุนายน - เดือนกันยายน พ.ศ.2551

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เพื่อให้ทราบข้อมูลด้านปัจจัยส่วนบุคคลและปัจจัยด้านแรงสนับสนุนทางสังคม ที่มีผลต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศสัมพันธ์
2. เพื่อเป็นแนวทางให้ครูอาจารย์ในสถาบันการศึกษาใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานในการให้คำแนะนำปรึกษา เพื่อปรับเปลี่ยนพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศสัมพันธ์ ของนิสิตที่ไม่เหมาะสมให้เป็นพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสมและเป็นที่ยอมรับของสังคมไทย
3. เพื่อให้เป็นข้อมูลสำหรับใช้เป็นแนวทางในการป้องกันหรือแก้ไขปัญหาพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศสัมพันธ์ของนิสิต
4. เพื่อเป็นแนวทางสำหรับผู้สนใจในการศึกษาวิจัยในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศสัมพันธ์ของเยาวชนในโอกาสต่อไป

กรอบแนวคิด

ตัวแปร

- × ตัวแปรต้น คือ ปัจจัยส่วนบุคคล
- เพศ
  - อายุ
  - ระดับชั้นปีการศึกษา
  - รายได้ (ค่าใช้จ่ายรายเดือน)
- ปัจจัยด้านแรงสนับสนุนทางด้านสังคม
- ความสัมพันธ์ในครอบครัว
  - เพื่อนและแรงสนับสนุนจากเพื่อน
  - การรับรู้ข่าวสาร
  - สถานที่
  - การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ×

ตัวแปรตาม คือ พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศสัมพันธ์

นิยามศัพท์

1. ระดับชั้นปีการศึกษา คือ ระดับชั้นปีการศึกษาของนิสิตคณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร แยกตามชั้นปี ได้แก่

นิสิตคณะสาธารณสุขศาสตร์ ชั้นปีที่ 1
นิสิตคณะสาธารณสุขศาสตร์ ชั้นปีที่ 2
นิสิตคณะสาธารณสุขศาสตร์ ชั้นปีที่ 3
นิสิตคณะสาธารณสุขศาสตร์ ชั้นปีที่ 4
2. นิสิต หมายถึง ผู้ที่กำลังศึกษาในทุกชั้นปี ระดับปริญญาตรี จากคณะสาธารณสุขศาสตร์ ภาคปกติ ปีการศึกษา 1/2551 มหาวิทยาลัยนเรศวร จังหวัดพิษณุโลก
3. รายได้ หมายถึง ค่าใช้จ่ายที่นิสิตได้รับจากผู้ปกครองหรือค่าใช้จ่ายในแต่ละเดือนของนิสิต
- × 4. แรงสนับสนุนทางด้านสังคม หมายถึง องค์ประกอบต่าง ๆ มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดในชีวิตประจำวันของนิสิตและมีอิทธิพลส่งผลให้นิสิตเกิดการซึมซับลอกเลียนแบบ ก่อให้เกิดเจตคติในแง่บวกและลบต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศสัมพันธ์ ได้แก่
  - × - ความสัมพันธ์ในครอบครัว หมายถึง ลักษณะของการปฏิบัติสัมพันธ์ที่แสดงออกทางด้านกาย วาจา และความรู้สึกด้านจิตใจ ระหว่างนิสิตกับพ่อแม่ ผู้ปกครอง พี่น้อง ได้แก่ ความห่วงใยเลื้ออาทรต่อกัน การให้กำลังใจ การให้คำแนะนำเมื่อนิสิตมีปัญหา การอบรมสั่งสอนของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง เกี่ยวกับการคบเพื่อนต่างเพศ การให้อิสระในการให้ความคิดเห็นของตัวนิสิต เป็นต้น ×
  - × - เพื่อน หมายถึง พฤติกรรมของนักเรียนที่แสดงออกถึงความ มีมิตรไมตรีต่อเพื่อน ได้แก่การให้ความช่วยเหลือในเรื่องต่างๆ แก่เพื่อนด้วยความเต็มใจ การให้ข้อคิดเห็นเสนอแนะกับเพื่อนอย่างสร้างสรรค์ การเปิดโอกาสหรือชักชวนให้เพื่อนได้ร่วมกิจกรรมที่ตนเองจัดขึ้น การแสดงความขอโทษต่อเพื่อน เมื่อตนเองทำผิด และให้อภัยต่อความผิดพลาดแก่เพื่อนๆ ให้ความช่วยเหลือเพื่อนๆ ที่เรียนอ่อน ปรึกษาเพื่อนๆ เมื่อตนเองมีปัญหา และหาโอกาสช่วยพรหรือสังสรรค์วันเกิดของเพื่อนๆ เป็นต้น ×
  - × - แรงสนับสนุนเพื่อน หมายถึง พฤติกรรมของเพื่อนที่แสดงออกมาและมีอิทธิพลส่งผลให้นิสิตเกิดการซึมซับลอกเลียนแบบ ก่อให้เกิดเจตคติในแง่บวกและลบต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศสัมพันธ์ ×
  - × - การรับรู้ข่าวสาร หมายถึง การที่นิสิตรับรู้ ศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับเรื่องเพศจาก

สื่อต่างๆที่นำเสนอในชีวิตประจำวัน การอ่านหนังสือ นิตยสาร การดูภาพยนตร์ วีดีโอ/ ซีดี การเล่นเกม อินเทอร์เน็ตที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับเรื่องเพศ การโหลดรูปภาพ เพลงที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับเรื่องเพศให้แก่กัน และกัน รวมทั้งการพูดคุยกับเพื่อนๆเกี่ยวกับเรื่องเพศผ่านสื่อต่างๆ

✦ - สถานที่ หมายถึง สถานที่ที่กระตุ้นให้เกิดพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศสัมพันธ์ ได้แก่ สถานบันเทิงที่ให้บริการในตอนกลางคืน ร้านคาราโอเกะ หอพักของนิสิตในบริเวณ มหาวิทยาลัยนเรศวรและ นอกมหาวิทยาลัยนเรศวร

✧ - การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ หมายถึง การดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของ แอลกอฮอล์ซึ่ง ได้แก่ สุรา สุรากลั่น เบียร์ และ ไวน์ ในช่วง 1 ปีที่ผ่านมา ไม่นับรวมถึงการจิบ หรือชิม

✧ - พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศสัมพันธ์ หมายถึง การกระทำใดๆก็ตามที่บ่งบอกถึง ความต้องการทางเพศและเป็นเหตุให้เกิดมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศสัมพันธ์ขึ้น ได้แก่ การพูดเกี่ยว พาราดี การใกล้ชิด การจับมือถือแขน การกอดจูบ การเล้าโลม

บทที่ 2

เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่องการศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศสัมพันธ์ของ นิสิตคณะสาธารณสุขศาสตร์ ภาคปกติ ปีการศึกษา 1/2551 มหาวิทยาลัยนเรศวร จังหวัด พิษณุโลก มีวัตถุประสงค์ เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลและปัจจัยด้านสังคมและ สิ่งแวดล้อมที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศสัมพันธ์ของนิสิต คณะสาธารณสุขศาสตร์ ภาคปกติ ปีการศึกษา 1/2551 มหาวิทยาลัยนเรศวร จังหวัดพิษณุโลกกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ใน การศึกษา การวิจัยได้อาศัยแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อเป็นแนวทางในการศึกษา ดังนี้

1. วัยรุ่นและพัฒนาการของวัยรุ่น
2. แรงสนับสนุนทางสังคม (Social Support Theory)
3. พฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น
4. พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่น
5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. วัยรุ่นและพัฒนาการของวัยรุ่น

วัยรุ่น เป็นวัยที่กำลังเปลี่ยนผ่านจากความเป็นเด็กไปสู่ความเป็นผู้ใหญ่มีการ เปลี่ยนแปลง ทางด้านร่างกายอย่างรวดเร็ว ซึ่งมีผลต่อพัฒนาการทางด้านจิตใจ และด้านอื่น ๆ ตามไปด้วย ทำให้วัยนี้เป็นวัยที่ค่อนข้างละเอียดอ่อน เพราะหากดำเนินชีวิตผิดพลาดหรือปรับตัว ไม่ถูกต้องจะทำให้เกิดปัญหาและประสบกับความยุ่งยากต่าง ๆ ตามมา จึงได้มีผู้ศึกษาเกี่ยวกับ พัฒนาการของวัยรุ่น โดยมีกรให้ความหมาย การแบ่งช่วงอายุ และพัฒนาการทางด้านต่าง ๆ ของ วัยรุ่นไว้ ดังนี้

1.1 ความหมายของวัยรุ่น

นักวิชาการได้อธิบายความหมายของวัยรุ่นไว้ ดังนี้

สุชา จันท์เอม (2540 ,หน้า 136) ได้กล่าวว่า "วัยรุ่น" ว่ามาจากคำว่า adolescent ใน ภาษาละติน ซึ่งแปลว่า เจริญเติบโตไปสู่วุฒิภาวะนั้น คือ เป็นวัยย่างเข้าสู่ความเป็นผู้ใหญ่ของตนเอง

โดยถือจากความพร้อมทางร่างกายหรือภาวะสูงสุดของร่างกายเป็นเครื่องตัดสิน เป็นวัยที่เข้าสู่สภาวะทางเพศอย่างสมบูรณ์และพร้อมที่จะเป็นบิดามารดาได้ โดยเด็กชายจะเข้าสู่วัยรุ่นช้ากว่าเด็กหญิงประมาณ 2 ปี

จตุรพร ลิ้มมันจริง (2544, หน้า 5) กล่าวว่า "วัยรุ่น" หมายถึง ระยะเวลาสั้นๆ หลังจากวัยเด็กไปสู่ผู้ใหญ่ ซึ่งมีการเปลี่ยนแปลงทางด้านร่างกาย อารมณ์ สังคมและสติปัญญา

วราภรณ์ ตระกูลสฤษดิ์ (2544, หน้า 103) กล่าวว่า "วัยรุ่น" ในภาษาอังกฤษ ตรงกับคำว่า adolescence ซึ่งหมายถึง เจริญสู่ภาวะ (grow into maturity) และวุฒิภาวะ (maturity) หมายถึง การเปลี่ยนแปลงซึ่งเนื่องมาจากความเจริญของงานทางด้านร่างกาย ซึ่งรวมถึงสิ่งที่ได้รับการถ่ายทอดทางพันธุกรรมด้วย โดยมีสิ่งแวดล้อมเป็นตัวเสริม

สรุปได้ว่า วัยรุ่น หมายถึง วัยที่มีการเจริญเติบโตเข้าสู่วุฒิภาวะ มีการเปลี่ยนแปลง ทั้งทางด้านร่างกาย อารมณ์ สังคมและสติปัญญา อันเนื่องมาจากการได้รับการถ่ายทอดทางพันธุกรรมและสิ่งแวดล้อม

1.2 การแบ่งช่วงอายุของวัยรุ่น

การแบ่งช่วงอายุของวัยรุ่นอาจไม่ยึดหลักชัดเจนเสมอไป อย่างไรก็ตาม นักจิตวิทยา ได้แบ่งช่วงอายุของวัยรุ่นไว้เพื่อสะดวกในการศึกษา จึงทำให้เกิดเกณฑ์การแบ่งอายุแตกต่างกันไป ดังนี้

ลอลาโคล (Luella Cole, 1980 อ้างถึงใน สุขุา จันท์เอม ,2540, หน้า 136) นักจิตวิทยาชาวอเมริกันแบ่งวัยรุ่นออกเป็น 3 ระยะ คือ วัยรุ่นตอนต้น เด็กหญิงจะมีอายุระหว่าง 13-15 ปี เด็กชาย จะมีอายุระหว่าง 15-17 ปี วัยรุ่นตอนกลาง เด็กหญิงจะมีอายุระหว่าง 15-18 ปี เด็กชายจะมีอายุระหว่าง 17-19 ปี และวัยรุ่นตอนปลาย เด็กหญิงจะมีอายุระหว่าง 18-21 ปี เด็กชายจะมีอายุระหว่าง 19-21 ปี

ศรีเรือน แก้วกังวาล (2545, หน้า 327) แบ่งวัยรุ่นเป็น 3 ระยะ ได้แก่ วัยรุ่นตอนต้นอายุระหว่าง 12-15 ปี วัยรุ่นตอนกลาง อายุระหว่าง 16-17 ปี และวัยรุ่นตอนปลาย อายุระหว่าง 18-25 ปี

สุรางค์ ใคว์ตระกูล (2541, หน้า 88) ได้อธิบายพัฒนาการทางบุคลิกภาพของวัยรุ่นตอนปลายไว้ว่า เป็นวัยที่สนใจตนเองอยากรู้ว่าตนเป็นใคร ซึ่งเป็นคำถามที่ตอบได้ยาก เด็กวัยรุ่นจะมีความเข้าใจในการเปลี่ยนแปลงด้านร่างกายและยอมรับ ต้องมีความเข้าใจบทบาทของตนในสังคมและความสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อม ถ้าเด็กวัยนี้สามารถจะตอบคำถามว่าตนคือใครก็จะมีปัญหาในการปรับตัว เด็กจะมีความคิดเป็นของตนเองและไม่ตามอย่างเพื่อนในทางที่ผิด

* ปรอยด์ (Freud Duanc Schultz, 1990, หน้า 66 อ้างถึงใน ศจีพร พงษ์ผล, 2546, หน้า 10) ได้ อธิบายว่า วัยรุ่นอายุ 13-21 ปี อยู่ในช่วงระยะบรรลุนิติภาวะทางเพศ (sexual latency) เด็กจะเริ่ม สนใจเพศตรงข้ามและพุ่งความสนใจไปยังคนอื่น ๆ ที่อยู่แวดล้อมมากขึ้น ขั้นนี้เด็กจะลอง เลียนแบบการดำรงชีวิตแบบผู้ใหญ่ เพราะเป็นวัยที่บุคลิกภาพกำลังสมบูรณ์และแก้ไขได้ยากหาก พ้นวัยนี้ไป^x

* นอกจากนี้ อีริกสัน (Erikson, 1968, หน้า 55-65 อ้างถึงใน ศจีพร พงษ์ผล, 2546, หน้า 10) เรียกวัยรุ่นที่อายุ 12-20 ปี ว่าอยู่ในช่วงของการค้นหาเอกลักษณ์หรือการสับสนในบทบาท (identity vs. role confusion) โดยเด็กที่ไม่รู้จักว่าตนคือใครจะเผชิญกับปัญหาที่อีริกสันเรียกว่า วิกฤต เอกลักษณ์ (identity crisis) เด็กจะรู้สึกสับสนในบทบาทของตนในสังคม มีปัญหาในการ ปรับตัวกับเพื่อนร่วมวัยทั้งเพศชายและเพศหญิง^x

* สรุปได้ว่า (ศรีเรือน แก้วกังวาล, 2545, หน้า 327) การแบ่งช่วงอายุของวัยรุ่น สามารถ แบ่งได้เป็น 3 ระยะได้แก่วัยรุ่นตอนต้นอายุระหว่าง 12-15 ปี วัยรุ่นตอนกลาง อายุระหว่าง 16-17 ปี และวัยรุ่นตอนปลาย อายุระหว่าง 18-25 ปี ในการศึกษาในครั้งนี้ได้ศึกษาในกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุระหว่าง 18-23 ปี ซึ่งจัดอยู่ในช่วงวัยรุ่นตอนปลาย^x

* 1.3 พัฒนาการของวัยรุ่น

ศรีเรือน แก้วกังวาล (2545, หน้า 331-338) ได้อธิบายพัฒนาการด้านต่าง ๆ ของวัยรุ่นว่า ประกอบด้วย พัฒนาการด้านร่างกาย อารมณ์ สติปัญญา จริยธรรมและสังคม ดังนี้

1.3.1 พัฒนาการทางกาย เป็นการแสดงออกของความงอกงาม เจริญเติบโต ถึง ขีดสมบูรณ์ความเจริญเติบโตทางกายที่น่าสนใจ คือ ลักษณะทุติยภูมิทางเพศ นี้คือลักษณะที่ แบ่งแยกความเป็นชายหนุ่ม ความเป็นหญิงสาว ที่เพิ่งเจริญเติบโตเต็มที่ ในระยะวัยแรกรุ่น เช่น ขนาดสะโพก ทรวงอกของหญิง เสียงที่แตกของชาย การผลิตเซลล์สืบพันธุ์ของชาย เป็นต้น ลักษณะทุติยภูมิ ทางเพศเกิดจากอิทธิพลของต่อมไร้ท่อต่าง ๆ เช่น ต่อมพิทูอิทารี ต่อมไพนีเยล ต่อมไทมัส เป็นต้น เหตุการณ์นี้ทำให้เด็กเปลี่ยนแปลงแนวชีวิตย่างเข้าสู่ระยะวัยที่สามารถสร้าง ชีวิตใหม่แทนตัวได้ ความเจริญเติบโตของลักษณะทุติยภูมิทางเพศมีพัฒนาการ 3 ขั้นตอน จนกว่า จะเจริญเต็มที่ ได้แก่

1) Pre-Pubescence เป็นระยะที่ลักษณะทางเพศต่าง ๆ เริ่มพัฒนาเข้าสู่ระยะ ที่ 2 เช่น สะโพกเริ่มขยาย หน้าอกของเด็กหญิงเริ่มเจริญ เสียงของชายเริ่มแตกห้าวแต่ด้วยวะ สืบพันธุ์ (productive organs) ยังไม่เริ่มทำหน้าที่

2) Pubescence เป็นระยะที่ลักษณะทางเพศส่วนต่าง ๆ ยังคงพัฒนาต่อไปอีก

และอวัยวะสืบพันธุ์เริ่มทำหน้าที่แต่ยังไม่สมบูรณ์ เด็กหญิงเริ่มมีประจำเดือน เด็กชายเริ่มสามารถผลิตเซลล์สืบพันธุ์ได้

3) Post-Pubescence เป็นระยะที่ลักษณะทางเพศทุกส่วนเจริญเติบโตเต็มที่ อวัยวะสืบพันธุ์ของเด็กทั้งสองเพศทำหน้าที่ ถึงเวลานี้เป็นระยะที่เด็กเข้าสู่วัยรุ่นที่แท้จริง นอกจากนี้ เด็กวัยรุ่นชายและหญิงเมื่อถึงวัยเจริญเติบโตของร่างกายทางเพศ และเจริญเติบโตของจิตใจทางเพศ ก็ย่อมสนใจต่อการเปลี่ยนแปลงของร่างกาย และมีความสนใจเรื่องเพศและกามารมณ์ขึ้น นอกจากนี้วัยรุ่นยังมีแรงขับทางเพศ ทั้งนี้เพราะเกิดจากความอยากรู้ อยากรู้อยากเห็น และการเจริญเติบโตของร่างกายมีความสมบูรณ์ตามธรรมชาติ

1.3.2 พัฒนาการทางอารมณ์ เกิดจากความเปลี่ยนแปลงและการเจริญเติบโตของร่างกายทั้งภายในและภายนอก กระทั่งกระทบกระเทือนแบบแผนภายในของเด็กวัยแรกรุ่นและวัยรุ่น ทำให้เด็กมีอารมณ์เปลี่ยนแปลงง่าย สับสน อ่อนไหว ไม่มั่นคง ฯลฯ

1.3.3 พัฒนาการทางสติปัญญา เป็นวัยที่สติปัญญาสูงสุด มีความสามารถหลายอย่าง มีความจำดีมาก ความนึกคิดต่าง ๆ ทางรูปธรรมและนามธรรมกว้างขวางขึ้น มีความเชื่อมั่นในตนเอง และแสวงหาเอกลักษณ์ของตัวเอง

1.3.4 พัฒนาการทางจริยธรรม วัยรุ่นจะทำในสิ่งที่คิดว่าคนอื่นหรือเพื่อนเห็นด้วย เพื่อให้ได้รับการยอมรับ นอกจากนี้วัยรุ่นยังเป็นวัยที่ตระหนักถึงหน้าที่ของตนในกลุ่มหรือสังคม

1.3.5 พัฒนาการทางสังคม วัยรุ่นตอนปลายเป็นวัยที่ให้ความสำคัญกับเพื่อน ร่วมวัยมากกว่าในระยะวัยรุ่นตอนกลาง มักจับกลุ่มกันได้นานแน่นแฟ้นและผูกพันกับเพื่อนในกลุ่มมากขึ้น กลุ่มของวัยรุ่นไม่มีเฉพาะเพื่อนเพศเดียวกันเท่านั้น แต่มีเพื่อนต่างเพศเข้ามาสมทบด้วย เริ่มลดความเอาใจใส่กับบุคคลต่างวัยไม่ว่าเป็นผู้ใหญ่หรือเด็กกว่า ระยะนี้จึงเริ่มต้นชีวิตกลุ่มที่แท้จริง ครอบครัวเริ่มมีอิทธิพลต่อวัยรุ่นน้อยลง ดังนั้นลักษณะชีวิตของกลุ่มจึงเป็นเครื่องชี้ชะตาของเด็กในระยะวัยรุ่นและวัยผู้ใหญ่ต่อไป

สรุปได้ว่า วัยรุ่นที่มีอายุระหว่าง 18-23 ปี ซึ่งอยู่ในช่วงของวัยรุ่นตอนปลาย มีการเปลี่ยนแปลงพัฒนาการทางด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม จิตใจ สติปัญญา และจริยธรรม อย่างรวดเร็ว ส่งผลให้วัยรุ่นชอบความเป็นอิสระ มีความมั่นใจในตนเอง มีความสนใจในเพื่อน เพศเดียวกันและเพื่อนต่างเพศ เป็นวัยที่แสดงพฤติกรรมที่เกี่ยวกับเรื่องเพศ ทั้งนี้เกิดจากความอยากรู้อยากเห็น การเจริญเติบโตของร่างกายทางเพศที่มีความสมบูรณ์ตามธรรมชาติ ซึ่งการแสดงออกต่าง ๆ ขึ้นอยู่กับการเรียนรู้และสภาพครอบครัวที่ดีซึ่งจะส่งผลให้วัยรุ่นมีพฤติกรรมที่ถูกต้อง

เหมาะสมต่อไปในอนาคต หากเป็นไปในทางตรงกันข้ามอาจพบกับปัญหาพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศสัมพันธ์ได้

2. แรงสนับสนุนทางสังคม

ทฤษฎีแรงสนับสนุนทางสังคม (Social Support Theory)

แรงสนับสนุนทางด้านสังคม (Social Support) (House, 1985 อ้างใน
สรศักดิ์ภูณณ์ ดวงคำสวัสดิ์, 2539 หน้า 29 - 35)

2.1 ความหมาย แรงสนับสนุนทางด้านสังคม หมายถึง สิ่งที่ได้รับได้รับแรงสนับสนุนทางสังคมในด้านความช่วยเหลือทางด้านข้อมูล ข่าวสาร วัตถุประสงค์ของ หรือการสนับสนุนทางด้านจิตใจจากผู้ให้การสนับสนุน ซึ่งอาจเป็นบุคคลหรือกลุ่มคน และเป็นผลให้ผู้รับได้ปฏิบัติหรือแสดงออกทางพฤติกรรมไปในทางที่ผู้รับต้องการ ในที่นี้หมายถึงการมีสุขภาพดี แรงสนับสนุนทางสังคมอาจมาจากบุคคลในครอบครัว เช่น พ่อแม่ พี่น้อง เพื่อนบ้าน ผู้นำชุมชน เพื่อนร่วมงาน เพื่อนนักเรียน ครู เจ้าหน้าที่สาธารณสุข หรืออาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน (อสม.) แคพแพลน (Caplan, 197 P 39-42) ได้ให้คำจำกัดความแรงสนับสนุนทางสังคม หมายถึง สิ่งที่บุคคลได้รับโดยตรงจากบุคคลหรือกลุ่มบุคคล อาจเป็นทางข่าวสาร เงิน กำลังงาน หรือทางอารมณ์ ซึ่งอาจเป็นแรงผลักดันให้ผู้รับไปสู่เป้าหมายที่ผู้ให้ต้องการพิลิสุก (Pilisuk, 1982 P 20) กล่าวว่า แรงสนับสนุนทางสังคม หมายถึง ความสัมพันธ์ระหว่างคน ไม่เฉพาะแต่ความช่วยเหลือทางด้านวัตถุประสงค์ ความมั่นคง ทางอารมณ์เท่านั้น แต่ยังรวมไปถึงการที่บุคคลรู้สึกว่าคุณเองได้รับการยอมรับเป็นส่วนหนึ่งของผู้อื่นด้วย

2.2 แหล่งของแรงสนับสนุนทางสังคม โดยปกติกลุ่มสังคม จัดแบ่งออกเป็นประเภทใหญ่ๆ ได้ 2 ประเภท คือ กลุ่มปฐมภูมิและกลุ่มทุติยภูมิ กลุ่มปฐมภูมิเป็นกลุ่มที่มีความสนิทสนมและมีสัมพันธภาพระหว่างสมาชิกเป็นการส่วนตัวสูง กลุ่มนี้ได้แก่ ครอบครัว ญาติพี่น้องและเพื่อนบ้าน ส่วนกลุ่มทุติยภูมิ เป็นกลุ่มสังคมที่มีความสัมพันธ์ตามแผนและกฎเกณฑ์ที่วางไว้ มีอิทธิพลเป็นตัวกำหนดบรรทัดฐานของบุคคลในสังคมกลุ่มนี้ ได้แก่ เพื่อนร่วมงาน กลุ่มวิชาชีพ และกลุ่มสังคมอื่นๆ ซึ่งในระบบแรงสนับสนุนทางสังคมถือว่า มีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลาอาจกล่าวโดยสรุปได้ว่า แหล่งของแรงสนับสนุนทางสังคมนั้นมีทั้งแหล่งปฐมภูมิ และแหล่งทุติยภูมิ แรงสนับสนุนจากแหล่งปฐมภูมิ ได้แก่ ครอบครัว ญาติพี่น้อง ซึ่งมีความสำคัญต่อการเจ็บป่วยและพฤติกรรมอนามัยของบุคคลเป็นอย่างมาก โดยเฉพาะแรงสนับสนุนทางอารมณ์ จากคู่สมรส ส่วนแรงสนับสนุนทางสังคมจากแหล่งทุติยภูมิถือว่าเป็นผู้ให้บริการทาง

สุขภาพ ได้แก่ แพทย์ พยาบาล เจ้าหน้าที่สาธารณสุข และบุคลากรอื่นๆ เช่น ครู พระ ผู้นำชุมชน อาสาสมัครสาธารณสุข (อสม.) ซึ่งมีความสำคัญในการสนับสนุนข้อมูล ข่าวสาร และความรู้ที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพ

2.3 องค์ประกอบของการสนับสนุนทางสังคม (Pilisuk , 1982 P 20) หลักการที่สำคัญของแรงสนับสนุนทางสังคม ประกอบด้วย

1. ต้องมีการติดต่อสื่อสารระหว่างผู้ให้และผู้รับแรงสนับสนุน
2. ลักษณะของการติดต่อสัมพันธ์นั้น จะต้องประกอบด้วย

2.1 ข้อมูลข่าวสารที่ทำให้ผู้รับเชื่อว่ามีคุณค่าและมีความรัก ความหวังดีในสังคมอย่างจริงใจ

2.2 ข้อมูลข่าวสารที่มีลักษณะทำให้ผู้รับรู้สึกว่ามีค่า และเป็นที่ยอมรับในสังคม

2.3 ข้อมูลข่าวสารที่มีลักษณะ ทำให้ผู้รับเชื่อว่าเป็นส่วนหนึ่งของสังคมและมีประโยชน์แก่สังคม

3. ปัจจัยนำเข้าของการสนับสนุนทางสังคมอาจอยู่ในรูปของข้อมูล ข่าวสาร วัสดุสิ่งของ หรือด้านจิตใจ จะต้องช่วยให้ผู้รับได้บรรลุถึงจุดหมายที่เขาต้องการ

2.4 ประเภทของแรงสนับสนุนทางสังคม เฮ้าส์ (House อ้างใน Babara A. Israel , 1985 P 66) ได้แบ่งประเภทของพฤติกรรมในการให้การสนับสนุนทางสังคม เป็น 4 ประเภท คือ

1. Emotional Support คือ การสนับสนุนทางอารมณ์ เช่น การให้ความพอใจ การยอมรับนับถือ การแสดงถึงความห่วงใย
2. Appraisal Support คือ การสนับสนุนด้านการให้การประเมินผล เช่น การให้ข้อมูลป้อนกลับ (Feed Back) การเห็นพ้องหรือให้รับรอง (Affirmation) ผลการปฏิบัติ หรือการบอกให้ทราบผลถึงผลดี ที่ผู้รับได้ปฏิบัติพฤติกรรมนั้น
3. Information Support คือ การให้การสนับสนุนทางด้านข้อมูลข่าวสาร เช่น การให้คำแนะนำ (Suggestion) การตักเตือน การให้คำปรึกษา (Advice) และการให้ข่าวสารรูปแบบต่างๆ
4. Instrumental Support คือ การให้การสนับสนุนทางด้านเครื่องมือ เช่น แรงงานเงิน เวลา เป็นต้น

2.5 ระดับของแรงสนับสนุนทางสังคม นักพฤติกรรมศาสตร์ชื่อ กอทต์ลิบ (Gottlieb , 1985 : P 5 - 12) ได้แบ่งระดับ แรงสนับสนุนทางสังคมออกเป็น 3 ระดับ คือ

1. ระดับกว้าง (Macro level) เป็นการพิจารณาถึงการเข้าร่วม หรือการมีส่วนร่วมในสังคม อาจวัดได้จากความสัมพันธ์กับสถาบันในสังคม การเข้าร่วมกับกลุ่มต่างๆ ด้วยความสมัครใจและการดำเนินวิถีชีวิตอย่างไม่เป็นทางการในสังคม เช่น การเข้าร่วมกลุ่มกิจกรรมต่างๆ ในสังคม ชุมชนที่เขาอาศัยอยู่ อาทิ กลุ่มแม่บ้านเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ กลุ่มหนุ่มสาวพัฒนาหมู่บ้าน กลุ่มด้านภัยเอดส์ กลุ่มเลี้ยงสัตว์ปีก กลุ่มจักสาน กลุ่มแม่บ้านเกษตรกร เป็นต้น

2. ระดับกลุ่มเครือข่าย (Mezzo level) เป็นการมองที่โครงสร้าง และหน้าที่ของเครือข่ายสังคม ด้วยการพิจารณาจากกลุ่มบุคคลที่มีสัมพันธ์ภาพอย่างสม่ำเสมอ เช่น กลุ่มเพื่อน กลุ่มบุคคลใกล้ชิดในสังคมเสมือนญาติ ชนิดของการสนับสนุนในระดับนี้ ได้แก่ การให้คำแนะนำ การช่วยเหลือด้านวัสดุสิ่งของ ความเป็นมิตร การสนับสนุนทางอารมณ์ และการยกย่อง

3. ระดับแคบ หรือระดับเล็ก (Micro level) เป็นการพิจารณาความสัมพันธ์ของบุคคลที่มีความใกล้ชิดสนิทสนมกันมากที่สุด ทั้งนี้มีความเชื่อกันว่าคุณภาพของความสัมพันธ์มีความสัมพันธ์มากในเชิงปริมาณ คือ ขนาด จำนวน และความถี่ของความสัมพันธ์ หรือโครงสร้างของเครือข่าย ในการสนับสนุนในระดับนี้ได้แก่ สามี ภรรยา และสมาชิกในครอบครัว ซึ่งมีความใกล้ชิดทางอารมณ์ การสนับสนุนทางจิตใจ และแสดงความรักและห่วงใย (Affective Support)

2.6 ผลของแรงสนับสนุนทางสังคมที่มีต่อสุขภาพ มีรายงานการศึกษาวิจัยมากมายที่บ่งบอก ถึงความสัมพันธ์ระหว่างแรงสนับสนุนทางสังคม ที่มีต่อสุขภาพอนามัย พอสรุปได้เป็น 2 กลุ่มใหญ่ คือ

1. ผลต่อสุขภาพกาย แบ่งออกเป็น

1.1 ผลโดยตรง จากรายงานผลการศึกษาของ เบอร์กแมน และไซม์ (Berkman and Syme , 1979 P 186 – 204 อ้างใน Minkler 1981 P 150) ซึ่งติดตามผลในวัยผู้ใหญ่จำนวน 700 คน ที่อาศัยอยู่ในเมือง ฮามิดา รัฐแคลิฟอร์เนีย เป็นเวลานาน 9 ปี โดยรวบรวมข้อมูล เกี่ยวกับความเป็นอยู่ทั่วไปของสุขภาพอนามัย และสถิติชีพที่สำคัญ รวมทั้งแรงสนับสนุนทางสังคมน้อย มีอัตราป่วยและตายมากกว่าผู้ได้รับแรงสนับสนุนทางสังคมมาก ถึง 2.5 เท่า ความสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นในทุกเพศ ทุกเชื้อชาติ และทุกระดับเศรษฐกิจการศึกษาของ คอบบ์และแคสเซล (Cobb 1976 and Cassel 1961 อ้างใน Berkman and Syme , 1979

คณะสาธารณสุขศาสตร์

P 186 – 204) พบว่าผู้ป่วยเป็นวัณโรค ความดันโลหิตสูง อุบัติเหตุ ส่วนใหญ่เป็นผู้ที่ขาดแรงสนับสนุนทางสังคม หรือถูกตัดขาดจากเครือข่ายแรงสนับสนุนทางสังคม นอกจากนี้การศึกษาทางระบาดวิทยาสังคมยังพบว่า คนที่ขาดแรงสนับสนุนทางสังคม จะเป็นผู้ที่อยู่ในภาวะของการติดโรคได้ง่าย เนื่องจากเกิดการเปลี่ยนแปลงระบบต่อมไร้ท่อ และมีผลทำให้ภูมิคุ้มกันโรคลดลงอีกด้วย

1.2 ผลต่อพฤติกรรมกรรมการปฏิบัติตามคำแนะนำในการรักษาพยาบาล (Compliance to Regimens) มีรายงานผลการศึกษาเป็นจำนวนมากที่บ่งบอกถึงผลของแรงสนับสนุนทางสังคมที่มีต่อพฤติกรรม การปฏิบัติตามคำแนะนำของคนไข้ ซึ่งเบอร์กเลอร์ (Burgler อ้างใน Pilsuk , 1985 P 94) พบว่าผู้ป่วยที่ปฏิบัติตามคำแนะนำของแพทย์ ส่วนใหญ่เป็นผู้ที่มีครอบครัวคอยให้การสนับสนุนในการควบคุมพฤติกรรม และผู้ป่วยที่มีแรงสนับสนุนทางสังคมมาก จะเป็นผู้ที่ปฏิบัติตามคำแนะนำมากกว่าผู้ที่มีแรงสนับสนุนทางสังคมน้อย

1.3 ผลต่อพฤติกรรมการป้องกันโรคคอปป์ (Cobb ,1976)และแลงกลี (Langlie, 1977) ได้รายงานผลการศึกษาถึงพฤติกรรมการป้องกันโรคและส่งเสริมสุขภาพ เช่น การตรวจสุขภาพร่างกายประจำ การออกกำลังกาย การบริโภคอาหาร พบว่าผู้ที่มีแรงสนับสนุนทางสังคมจะมีพฤติกรรมการป้องกันโรค และส่งเสริมสุขภาพดีกว่าผู้ที่มีแรงสนับสนุนทางสังคมน้อย

2. ผลต่อสุขภาพจิต ผลของแรงสนับสนุนทางสังคมที่มีต่อสุขภาพจิต มีลักษณะเช่นเดียวกับสุขภาพกาย คือ พบว่าแรงสนับสนุนทางสังคมเป็นสิ่งที่ช่วยเพิ่มความสามารถในการต่อสู้กับปัญหาที่เกิดขึ้นในชีวิตบุคคลช่วยลดความเจ็บป่วยอันเนื่องมาจากความเครียดและช่วยลดความเครียด ซึ่งจะมีผลต่อการเพิ่มความต้านทานโรคของบุคคลได้อีกด้วย กอร์ (Gore 1977 อ้างใน Minkler, 1981 P 151) ศึกษาในผู้ชายว่างงาน จำนวน 110 คน พบว่าผู้ที่ได้รับแรงสนับสนุนทางสังคมในระดับสูง มีปัญหาทางด้านร่างกาย และจิตใจน้อยกว่าผู้ที่ได้รับแรงสนับสนุนทางสังคมในระดับต่ำ และแคพแลน (Caplan 1974 P 7) กล่าวว่า การสนับสนุนทางอารมณ์เป็นสิ่งที่ช่วยลดผลของความเครียดที่มีผลต่อการเกิดโรคความดันโลหิตสูง และโรคหัวใจในผู้ที่ทำงาน ซึ่งพบว่ามีความเครียดมาก และยังพบอีกว่า ผู้ที่มีแรงสนับสนุนทางสังคมต่ำมีโอกาสเสี่ยงต่อการเป็นโรคความดันโลหิตสูง และโรคหัวใจมากกว่าผู้ที่มีแรงสนับสนุนทางสังคมสูง

3. พฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น

พฤติกรรมทางเพศ เป็นสัญชาตญาณ (Sexual Instinct) ตามธรรมชาติของมนุษย์อย่างหนึ่ง

แม็คคี (Macary, 1973 อ้างถึงใน วันทนีย์ วาสิกสิน, 2526, หน้า 6) ได้กล่าวถึงพฤติกรรมทางเพศว่า พฤติกรรมทางเพศของบุคคลเป็นผลมาจากทัศนคติในเรื่องเพศของบุคคลเหล่านั้น ซึ่งทัศนคติในเรื่องเพศมาจากการที่บุคคลได้รับความรู้เรื่องเพศมาจากครอบครัวในลักษณะใด ก็จะมีทัศนคติในลักษณะนั้นส่งผลไปถึงการมีพฤติกรรมในเรื่องเพศด้วย อย่างไรก็ตามพฤติกรรมทางเพศจะมีความรุนแรงและเด่นชัดมากในระยะวัยรุ่น

เฮอร์ลอค (Hurlock, 1974 P.122) ได้เน้นถึงพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นในระยะนี้ว่า มักมีเรื่องรักใคร่ทั้งวัยรุ่นชายและหญิง มีความสนใจอย่างแท้จริงในเรื่องเพศตรงข้าม อยากรู้ อยากเห็น อยากมีคู่อรักหรือแฟน มีความรู้สึกทางเพศมีกามารมณ์ที่รุนแรงซึ่งทำให้วัยรุ่นแสวงหาความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศ และในที่สุดก็เกิดการทดลอง เพราะวัยรุ่นมีความพร้อมทางร่างกายที่จะสืบพันธุ์หรือให้กำเนิดเด็กทารกได้

เคอร์เคนดอลล์ (Kirkendall, 1965 P.8) ได้อธิบายความหมายและขอบเขตในเรื่องเพศไว้ดังนี้

- เรื่องเพศเป็นแรงผลักดันที่สำคัญอย่างหนึ่งที่ทำให้คนเรามีมีความปรารถนา และมุ่งแสวงหาความสำเร็จ ส่งผลต่อการกระทำหรือแสดงพฤติกรรมในรูปแบบต่างๆ เพื่อให้บรรลุตามที่ตั้งใจไว้
- เรื่องเพศเป็นแรงกระตุ้นหรือเครื่องเร้าใจที่มีพลังอย่างยิ่ง ที่ทำให้เพศชายและเพศหญิงสนใจซึ่งกันและกันเพื่อช่วยให้การประกอบกิจการต่างๆ เป็นไปด้วยความราบรื่น
- เรื่องเพศเป็นสิ่งสามารถกำหนดบทบาท ทักษะทาง และลักษณะการดำเนินชีวิตของคนเราอย่างเห็นได้ชัดเจน นอกเหนือไปจากความสามารถที่เพียงแต่จะแบ่งมนุษย์ออกเป็นเพศชายและเพศหญิงให้แตกต่างกันเท่านั้น แต่ทั้งนี้ไม่ได้หมายความว่าเพศใดจะยิ่งหย่อนไปกว่ากัน
- เรื่องเพศเป็นเรื่องธรรมชาติที่แฝงอยู่ในร่างกายและจิตใจของคนเราอย่างลึกซึ้งและถาวรซึ่งจะแสดงบทบาทที่สำคัญและเห็นได้ในชีวิตรักและการครองเรือน
- เรื่องเพศเป็นสิ่งที่สามารถลดบันดาลให้ชีวิตมีความต่อเนื่องกันจากช่วงชีวิตหนึ่ง ไปยังอีกช่วงชีวิตหนึ่ง โดยกระบวนการทางการสืบพันธุ์ ซึ่งความต่อเนื่องนี้จะช่วยทำให้ลักษณะชีวิตหลายสิ่งหลายอย่างของพ่อแม่ถ่ายทอดไปยังลูกได้

สรุปได้ว่า พฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น เป็นสัญชาตญาณ ตามธรรมชาติของมนุษย์ ซึ่งมีความปรารถนารักใคร่ มีความสนใจซึ่งกันและกันทั้งชายและหญิง มีความอยากรู้ อยากเห็น มีความรู้สึกทางเพศ จนเกิดการแสวงหาความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศ ก่อให้เกิดความพร้อมทางร่างกายที่จะเกิดกระบวนการสืบพันธุ์ให้เกิดลักษณะชีวิตของการถ่ายทอดต่อไป

3.1 สาเหตุของการมีพฤติกรรมเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น

การมีเพศสัมพันธ์ทางเพศก่อนการสมรส และเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นและมีอยู่ทั่วไป โดยเฉพาะในสังคมปัจจุบัน สภาพแวดล้อมเปลี่ยนแปลงไป ชายและหญิงมีโอกาสใกล้ชิดกันมากขึ้น เหตุที่บุคคลมีความสัมพันธ์ทางเพศก่อนการสมรส และในขณะที่อยู่ในวัยเรียนนั้น บอกไม่ได้ชัดเจนว่ามีสาเหตุมาจากอะไรบ้าง แต่มีส่วนประกอบสำคัญหลายอย่างประกอบกันจากการศึกษาของ คินเซย์ (Kinsey, 1953 อ้างถึงในวัธนีย วาสิกสิน, 2526, หน้า 115-116) ได้ศึกษาสาเหตุทั่วไปของการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนวัยรุ่น พอสรุปได้ดังนี้

- เป็นการสนองความปรารถนาทางเพศ
- เป็นการสนองความพอใจทางด้านร่างกายและจิตใจเป็นความสนุกสนาน
- เป็นการพิสูจน์ว่ามีความสามารถทางเพศ
- เป็นการปรับความต้องการทางเพศทั้งสองฝ่ายให้เข้ากันได้
- เป็นการเตรียมก่อนการเข้าสู่ภาวะสมรส
- เป็นการเตรียมเทคนิคและความสามารถในเรื่องเพศก่อนการสมรส
- เป็นการรู้ความปรารถนาและปัญหาของอีกฝ่ายหนึ่งก่อนการสมรส
- เป็นการทดสอบว่า ถ้าความสัมพันธ์ก่อนการสมรสล้มเหลวไม่สามารถไปกันได้ในเรื่องเพศก็จะดีกว่าการมีปัญหาเรื่องการปรับตัวในเรื่องเพศหลังจากสมรสแล้ว
- เป็นการทำความแน่ใจให้เกิดขึ้นว่าความสัมพันธ์ทางเพศก่อนสมรสอาจนำไปสู่การสมรสได้ หรือเป็นการผูกมัดฝ่ายตรงข้าม
- เป็นการกระทำตามความนิยมของสังคมในปัจจุบัน เพื่อให้มีความรู้สึกว่าตนเองไม่ได้เป็นผู้ผิดปกติและกระทำเหมือนอย่างคนอื่นในสังคม

จิตยา นาควัชระ (2527, หน้า 33-34) ได้กล่าวถึงสาเหตุที่วัยรุ่นมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานไว้ดังนี้

- วัยรุ่นชอบทดลอง อยากรู้ อยากเห็น ดังนั้นจึงมีพฤติกรรมเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงาน
- วัยรุ่นทนการอดอ้อนของอีกฝ่ายหนึ่งไม่ได้ ซึ่งส่วนใหญ่ฝ่ายชายจะเป็นฝ่ายอดอ้อนทำให้ฝ่ายหญิงใจอ่อน

คณะทนายความ

- วัยรุ่นคิดว่าเป็นแพชชั่น เมื่อคบกันเป็นแฟนต้องมีการได้เสียกันชั่วคราวช่วยยาม แล้วจางหายไป หากความแน่นอนจริงจัง และความมั่นคงไม่ได้ ส่วนฝ่ายชายมักมองความสัมพันธ์ระหว่างเพศในแง่ความใคร่ เรียกว่าการมองแบบอีโรติก (Erotic) ซึ่งเป็นการแสวงหาสิ่งกระตุ้นทางเพศ ความพึงพอใจทางเพศ การมีเพศสัมพันธ์ และความสนุกสนานทางเพศจึงต้องการที่จะสัมผัสแตะต้องและมีเพศสัมพันธ์กับฝ่ายหญิงเมื่อมีโอกาส โดยไม่จำเป็นต้องมีความรักเป็นพื้นฐาน มีเพียงความพึงพอใจ ถูกตาต้องใจในรูปลักษณะของฝ่ายหญิงก็พอแล้ว และฝ่ายหญิงก็มักจะเข้าใจว่าการที่ฝ่ายชายสว่ngenหรือต้องการมีเพศสัมพันธ์กับตนนั้น ก็เพราะฝ่ายชายมีความรักกับตนอย่างแท้จริง จึงยอมเสียสละมีเพศสัมพันธ์ด้วยเพื่อพิสูจน์ความรักที่ตนมีต่อชายคนนั้น (กาญจนา ทรัพย์อาจิณ, 2546, หน้า 82)

สรุปได้ว่า ความปรารถนาทางเพศ การตอบสนองของความพึงพอใจทางด้านร่างกายและจิตใจของวัยรุ่น นำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นและมีอยู่ทั่วไปในสังคม สิ่งเหล่านี้เกิดจากค่านิยม สภาพสังคมและสิ่งแวดล้อมที่เปลี่ยนไป

3.2 ผลกระทบจากการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น

ในขณะที่การมีความสัมพันธ์ทางเพศ อาจจะนำมาซึ่งการยอมให้ทางด้านร่างกาย และอารมณ์ แต่ก็อาจนำมาซึ่งความเสี่ยงในหลายรูปแบบ เช่น ทางร่างกาย สังคม และทางจิตวิทยา ทางร่างกายก็คือ การตั้งครรภ์โดยไม่พึงประสงค์ และมีโอกาสมาติดเชื้อกามโรคหรือโรคเอดส์ได้ ส่วนทางด้านจิตวิทยานั้น มีคนเป็นจำนวนมากที่มีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสและยังคงมีความรู้สึกผิดหรือไม่สบายใจอยู่ในระดับต่าง ๆ กัน ส่วนทางด้านสังคม การที่คนคู่หนึ่งมีความสัมพันธ์ทางเพศต่อกัน ดูเหมือนจะเป็นอันตรายสำหรับคู่หนึ่ง หรืออาจเป็นการช่วยเหลือกันของอีกคู่หนึ่ง (Dwyer, 1996, P.86)

วิทยา นาควัชระ (2527, หน้า 35-37) นักจิตวิทยาของไทยได้กล่าวถึงผลที่จะเกิดขึ้นจากการที่มีพฤติกรรมเพศสัมพันธ์ของนักเรียนวัยรุ่นหรือก่อนการสมรส ไว้ดังนี้

- เกิดความซาซึนในพฤติกรรมร่วมเพศ ไม่ได้มองเห็นค่าหรือความหมายของการมีเพศสัมพันธ์หรือเหมือนกับการสำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง โดยเฉพาะเพศชายที่รูปร่างหน้าตาดีมีคนเข้ามาจีบอยู่เรื่อยๆ หรือเขาสามารถจีบใครได้ง่ายๆ ก็อาจจะเบื่อคนได้ง่ายๆ

- ความรับผิดชอบในพฤติกรรมทั่วๆ ไปของชีวิตก็จะมีน้อยเพราะอาจจะรู้แล้วว่า อะไรๆ ก็ไม่ตื่นเต้น แม้แต่การจะชวนชววยช่วยเหลือตัวเองในแง่การเรียนหรือการทำงานให้มากขึ้นก็จะมีน้อย เพราะมีสิ่งล่อใจที่เร้าใจมากกว่า

๑๖/๑๑/๒๕๖๒

- อารมณ์แปรปรวนง่าย หงุดหงิดเพราะเขาไม่รู้จักของชีวิตจริงๆ ที่เขาจะต้องยึดถือให้ได้ ชีวิตไม่ได้มีแต่เพียงการร่วมเพศ ความสุขหรือความสนุกจากการร่วมเพศที่เขาได้รับซึ่งเป็นเพียงชั่วคราวช่วยยาม แต่แล้วเขาก็ต้องออกมาเผชิญกับปัญหาต่างๆ ไปของชีวิตที่ไม่สามารถจะแก้ไขด้วยความหล่อเหลาหรือชั้นเชิงทางเพศรส เขาอาจจะรู้สึกด้อยในจิตใจก็อาจเป็นไปได้ เลยยิ่งพยายามเน้นกิจกรรมทางเพศให้มากขึ้นในเปลือกนอก โดยที่จิตใจจริงๆ แล้วอาจจะไม่ต้องการก็ได้ การอยากทำงานเพื่อช่วยตนเองก็อาจจะมึนน้อย เพราะใจหมกมุ่นกับเรื่องเพศรส

- ขาดการพัฒนาตนเอง ตามที่ควรจะเป็นทั้งร่างกายและจิตใจ

- ถ้าหากมีลูกตัวเขาก็ยังไม่พร้อมที่จะมีเด็ก การอบรมเลี้ยงดูหรือช่วยพัฒนาเด็ก ก็จะเป็นไปได้ยาก อาจกลายเป็นภาระอย่างมากและอาจไม่รับความเป็นจริงเหล่านี้ก็ได้

- ขาดโอกาสในการชวนขวนขวายศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมต่อไป

ในทางตรงกันข้าม ถ้าหากเป็นผู้หญิงวัยรุ่น ผลที่ตามมาอาจทำให้

- มีความรู้สึกที่ตัวเองเสียสิ่งที่ตัวเองสงวนไว้ บางคนเสียความรู้สึก มีความละอาย มีความเสียตาย เสียความภาคภูมิใจในชีวิต ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับกรอบของพ่อแม่ ถ้าในบางครอบครัวไม่ได้อบรมในสิ่งนี้ เด็กก็คงไม่รู้สึกละอาย แต่ในสังคมของพ่อแม่ที่เป็นไทย ส่วนใหญ่ยังอบรมถึง ค่านิยมของการรักษาความเป็นสาวของลูกสาวเอาไว้ด้วย

- เกิดความเคียดชัง มีความต้องการมากขึ้นเรื่อยๆ ซึ่งอาจจะหาได้ยากจากชายคนเดิม ส่งผลให้เกิดการดิ้นรนแสวงหาในเรื่องเพศสัมพันธ์ ซึ่งสุดท้ายก็เป็นความทุกข์ทรมาน เพราะมีความรู้สึกที่ไม่ได้มีอะไรแตกต่างไปจากเดิม

- เกิดความกรำต่อชีวิตได้เร็ว เพราะต้องเผชิญกับปัญหาเกี่ยวกับการรักษาตัวเอง บำรุงตัวเองไม่ให้ตั้งครมร์ ในกรณีที่ไม่ต้องการมีลูกหรือแม่แต่การรักษาโรคที่อาจจะติดมาจากฝ่ายชาย แถมต้องคอยห่วง และก็พะวงว่าฝ่ายชายจะไปสนใจผู้หญิงคนอื่นใหม่อีกไหม เสียเวลาและพลังงานมาก ผู้หญิงเหล่านี้มักจะต้องเผชิญกับถูกชายคนรักทอดทิ้งด้วยความไม่พร้อม และเธอก็ต้องทนทุกข์ทรมานใจมาก ในขณะที่เพื่อนๆ รุ่นเดียวกันเขายังคงหาความสุข หรือสนุกตามประสาวัยรุ่นของเขาได้ตามปกติ

- ถ้าหากมีลูกขึ้นมา ก็จะเป็นปัญหาใหญ่มาก พ่อแม่คงไม่ยอมรับลูกสาววัยรุ่นที่ทองขึ้นมาโดยไม่มีพ่อ หรือมีพ่อแต่ยังไม่พร้อม ภาระการอบรมเลี้ยงดูเด็กจะยุ่งยากมาก และที่สำคัญคือ พลาดโอกาสในการศึกษาต่อไป ขาดการเตรียมตัวในการหาความรู้เพื่อการทำงานช่วยตัวเองต่อไปในอนาคต

- โอกาสที่จะได้ผู้ชายดีๆ ที่จะมาสนใจก็คงจะน้อยไป เพราะว่าผู้ชายคงจะไม่ชอบผู้หญิงที่เคยมีเพศสัมพันธ์บ่อยๆ หรือค่อนข้างสำส่อน แม้ว่าเขาจะบอกว่าเขาจะไม่ถือสา แต่ไม่ถือสาในแง่ที่ว่าถ้าจะเป็นแฟน และมีส่วนร่วมสนุกด้วย แต่การที่เขาจะมาร่วมทุกข์ร่วมสุขแบบสามีภรรยาด้วยนั้นคงน้อยมาก

- ค่านิยมของคนไทยโดยทั่วๆ ไปไม่ได้มองว่าดีเลย แม้ว่าคุณจะบอกว่าไม่สนใจเขาก็ตามแต่เขาก็ไม่สนใจคุณ เขาจะดูถูกคุณ ยิ่งถ้าหากมีท้องขึ้นมาแล้วหาพ่อไม่ได้ก็อย่าคิดว่าจะมีคนเห็นใจอาจจะมียกพวกที่มากบอกว่าน่าสงสารเด็กไม่มีพ่อ อยากช่วยเหลือ แต่จะมีใครมาช่วยเหลือ มีแต่จะนินทาหลังหลังมากมาย

สรุปได้ว่า การมีเพศสัมพันธ์ในวัยรุ่น ทำให้เกิดผลกระทบทั้งทางร่างกาย จิตใจ สังคม และจิตวิทยา เช่น ผลกระทบด้านร่างกาย คือ การตั้งครรภ์โดยไม่พึงประสงค์ และยังมีโอกาสติดเชื้อกามโรคหรือโรคเอดส์ ส่วนผลกระทบทางด้านจิตวิทยา มีความรู้สึกผิดและไม่สบายใจในระดับต่างๆ และค่านิยมของคนไทยโดยทั่วไปยังมองว่าไม่ดีในการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น

4. พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่น

พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในวัยรุ่นถือเป็นปัญหาสำคัญในหลายประเทศ เช่น การดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ ปัญหาการฆ่าตัวตาย พฤติกรรมทางเพศ และการตั้งครรภ์ ไม่พึงปรารถนา เป็นต้น จากลักษณะปัญหาที่พบในวัยรุ่น ประกอบกับการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ มีศูนย์การค้า ร้านอาหาร สถานบริการ และสถานเริงรมย์ รวมทั้งสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ มากมาย สิ่งเหล่านี้อาจทำให้วัยรุ่นมีโอกาสปฏิบัติพฤติกรรมเสี่ยงต่อสุขภาพ โดยเฉพาะปัญหาพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่นที่นำมาซึ่งโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ การตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์และการทำแท้งโดยผิดกฎหมาย ถือเป็นปัญหาที่สมควรได้รับการแก้ไขอย่างเร่งด่วน จึงได้มีผู้สนใจศึกษาและให้ความหมายของพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ และสถานการณ์พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในวัยรุ่นของประเทศไทยไว้ ดังนี้

4.1 ความหมายของพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ

นักวิชาการได้ให้ความหมายของพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศไว้ ดังนี้

เดียร์ริง (Deering, 1993 P.68-96 อ้างถึงใน อรุณา จันทรวีรุจ ,2544,หน้า 23) ระบุว่า พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ หมายถึง การประพฤติปฏิบัติทางเพศ ที่ก่อให้เกิดโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ เช่น การมีเพศสัมพันธ์เมื่ออายุเริ่มเข้าสู่วัยรุ่นตอนต้น คือ ตั้งแต่อายุ 13 ปี การมี

เพศสัมพันธ์ โดยไม่ใช้ถุงยางอนามัย การดื่มสุราก่อนการมีเพศสัมพันธ์ หรือการมีคู่นอนจำนวนมาก เป็นต้น

สร้อยวลัย สุขดา (2543, หน้า 4) กล่าวว่า พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ หมายถึง พฤติกรรม ที่ก่อให้เกิดพฤติกรรมเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรส เช่น การแต่งกายล่อแหลม การเที่ยวสถานเริงรมย์ การดื่มสุราหรือเครื่องดื่มที่ผสมแอลกอฮอล์ การใช้สื่อกระตุ้นความรู้สึกทางเพศ รวมถึงการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรส

รัชณี ศรีสว่าง (2545, หน้า 6) กล่าวว่า ในการที่จะกำหนดลักษณะพฤติกรรมใดว่าเป็น พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศนั้น โดยทั่วไปถือเอาพฤติกรรมที่จะก่อให้เกิดความเสี่ยงต่อการติดเชื้อโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ซึ่งมีหลายลักษณะ ดังนี้คือ การมีเพศสัมพันธ์เร็วหรือการมีเพศสัมพันธ์เร็ว ตั้งแต่อยู่ในช่วงวัยรุ่นตอนต้น การมีเพศสัมพันธ์กับคู่นอนโดยไม่ใช้ถุงยางอนามัย การมีคู่นอนจำนวนมาก การดื่มของมึนเมาก่อนมีเพศสัมพันธ์

สรุปได้ว่า พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศสัมพันธ์ คือ การปฏิบัติที่ก่อให้เกิด พฤติกรรมเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรส การตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์ การทำแท้งโดยผิดกฎหมาย ตลอดจนการเกิดโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ ซึ่งประกอบด้วยพฤติกรรมต่าง ๆ เช่น การแต่งกายล่อแหลม การใช้สิ่งเสพติด การถูกเนื้อต้องตัวจับมือถือแขนกับเพศตรงข้าม การไปเที่ยว สถานเริงรมย์ การใช้สื่อกระตุ้นความรู้สึกทางเพศ เป็นต้น

4.2 สถานการณ์พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่นในประเทศไทย

ข้อเท็จจริงบางประการเกี่ยวกับสถานการณ์ทางเพศของวัยรุ่นไทย จากการสำรวจของ "ดูเร็กซ์ โกวัล เซ็กซ์ เซอร์เวย์ 1999" ได้ทำการสำรวจพฤติกรรมและทัศนคติด้านเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นอายุ 16-21 ปี รวมทั้งหมด 4,200 คน ใน 14 ประเทศทั่วโลก ผลปรากฏว่า วัยรุ่นไทยครองแชมป์โลกในเรื่องต่อไปนี้ คือ นิยมมีคู่นอนมากกว่า 1 คน ค่าเฉลี่ย "สูงที่สุดในโลก" คือ มีสูงถึง ร้อยละ 52 (ค่าเฉลี่ยทั่วโลก ร้อยละ 34) เริ่มเรียนรู้เรื่องเพศศึกษา "ช้าที่สุดในโลก" คือ เมื่ออายุ 13.5 (ค่าเฉลี่ยทั่วโลก คือ 12.2) มีการใช้ถุงยางอนามัยเมื่อมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรก "น้อยที่สุดในโลก" เพียงร้อยละ 23 (ค่าเฉลี่ยทั่วโลก ร้อยละ 57) ส่วนพ่อแม่ของเด็กวัยรุ่นไทยครองแชมป์เรื่องมีบทบาทในการสอนเรื่องเพศแก่ลูก "น้อยที่สุดในโลก" คือ มีเพียงร้อยละ 1 เท่านั้น (ค่าเฉลี่ยทั่วโลก คือ ร้อยละ 12) ส่วนผลสำรวจจากสถาบันวิจัยประชากรและสังคม

มหาวิทยาลัยมหิดล พบว่า วัยรุ่นมี เพศสัมพันธ์ครั้งแรกที่อายุเฉลี่ยประมาณ 14-18 ปี และมีเพศสัมพันธ์กับคู่มากกว่าหญิงบริการ ทางเพศในกลุ่มคนโสดมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานในอัตราเพิ่มมากขึ้น เยาวชนหญิงในเขตเมืองเกือบครึ่งหนึ่งมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงาน วัยรุ่นชายหญิง

ในปัจจุบันเชื่อว่าชายหญิงมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานมากขึ้น วัยรุ่นหญิงยอมรับแนวคิดการมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานมากขึ้น และมีแนวโน้มว่าวัยรุ่นจะมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกเมื่ออายุน้อยลงเรื่อย ๆ (นิตยสารสารคดี, 2548) และจาก การเฝ้าระวังพฤติกรรมเสี่ยงต่อการติดเชื้อเอชไอวี ตั้งแต่ปี 2543 จนถึงปี 2546 พบว่า กลุ่มนักเรียนเป็นกลุ่มที่มีพฤติกรรมทางเพศเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว โดยเฉพาะกลุ่มนักเรียนชาย ที่มีประสบการณ์ ทางเพศเพิ่มขึ้นอย่างชัดเจน จากร้อยละ 11-22 ในปี 2543 เป็นร้อยละ 15-38 ในปี 2546 อีกทั้งอายุของการมีเพศสัมพันธ์ในครั้งแรกก็น้อยลง

จากการศึกษาขององค์การอนามัยโลก (World Health Organization) พบว่า วัยรุ่นมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกเมื่ออายุ 15-19 ปี ซึ่งส่งผลให้วัยรุ่นมี การติดเชื้อโรคเอดส์และโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์มากขึ้น จากรายงานสถานการณ์โรคของ กองกามโรค กระทรวงสาธารณสุข พบว่า กลุ่มอายุที่ป่วยเป็นกามโรค สูงสุดคือ กลุ่มอายุ 15-24 ปี พบถึงร้อยละ 30 เป็นกลุ่มนักเรียน นักศึกษา ร้อยละ 2 และจากข้อมูลการรายงานผู้ป่วยเอดส์และ ผู้ติดเชื้อที่มีอาการของกองควบคุมโรคเอดส์ พบว่า มีผู้ป่วยเอดส์ที่เป็นนักเรียน ร้อยละ 1 ของจำนวนผู้ป่วยทั้งหมด

สรุปได้ว่า จากพฤติกรรมทางเพศ ทำให้เกิดโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ ปัญหาการตั้งครรภ์ ปัญหาการทำแท้งเถื่อน ซึ่งสถานการณ์และปัญหาเหล่านี้มีแนวโน้มสูงขึ้นเรื่อยๆ

5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับอายุ

จากผลการศึกษาของ Newman & Zimmern(2002) พบว่าอายุมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ คือ วัยรุ่นชายกลุ่มที่มีความเสี่ยงต่อการติดเชื้อเอชไอวีต่ำ มีอายุน้อยกว่าวัยรุ่นชายกลุ่มที่มีความเสี่ยงต่อการติดเชื้อเอชไอวีสูง ส่วน ดารุณี ภูษณสุวรรณศรี (2540) พบว่าอายุมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ของนักศึกษาผู้ใหญ่ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 0.01 ซึ่งการศึกษาของ วรณวิมล สุรินทร์ศักดิ์ (2546) พบว่า อายุมีอิทธิพลต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานของวัยรุ่น (Odds Ratio-1.3970)

จากการศึกษาของดูเร็กซ์ โกลบัล เซ็กซ์ เซอร์เวอร์ (2005) พบว่า สถิติเฉลี่ยของอายุเมื่อเริ่มมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกอยู่ที่ 17.3 ปี โดยกลุ่มวัยรุ่นอายุ 21-24ปี เริ่มมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกเมื่ออายุเฉลี่ย 17.5 ปี ในขณะที่กลุ่มวัยรุ่น 16-20 ปีมีเพศสัมพันธ์เร็วขึ้นเมื่ออายุเฉลี่ย 16.3 ปี สำหรับประเทศไทย [ถนอมรัตน์ ประสิทธิ์เมตต์ (2545) พบว่ากลุ่มตัวอย่างนักเรียนชายและหญิงระดับอาชีวศึกษา มีประวัติเคยมีเพศสัมพันธ์ร้อยละ 42.6 และ 11.5 อายุต่ำสุดที่มีเพศสัมพันธ์ครั้งแรก 9 ปีและ 11ปี อายุเฉลี่ยของการมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกอายุ 16.32ปีและ 17.45ปี ตามลำดับ] ส่วน ณัฐพร สายพันธ์ (2546) พบว่า วัยรุ่นในสถานศึกษา อายุระหว่าง 15-25 ปี เคยมี

เพศสัมพันธ์ร้อยละ 28.7 อายุที่มีเพศสัมพันธ์ครั้งแรก 16-19 ปี อายุเฉลี่ยเท่ากับ 16.59 ปี และศิริกุล อิศรานุรักษ์ (2548) พบว่า อายุที่มีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกของนักเรียนในภาพรวมเฉลี่ยเท่ากับ 15.5 อายุต่ำสุดเท่ากับ 6 ปี และสูงสุดเท่ากับ 21 ปี และ ชาญณรงค์ อรรคนบุตร (2549) พบว่า นักเรียนกลุ่มตัวอย่างมีเพศสัมพันธ์ร้อยละ 17.38 อายุที่มีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกระหว่าง 10-16 ปี การมีเพศสัมพันธ์เร็วตั้งแต่เป็นวัยรุ่น ทำให้วัยรุ่นเสี่ยงต่อการติดโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์และเอดส์ เนื่องจากเนื้อเยื่ออวัยวะเพศของวัยรุ่นมีลักษณะบอบบางยังไม่เจริญเติบโตเต็มที่ที่มีการฉีกขาดได้ง่าย เมื่อมีเพศสัมพันธ์จะเกิดการเฉียดสีจากการสอดใส่อวัยวะเพศทำให้เกิดการระคายเคืองจนเกิดแผล (Niestien & Andreson, 1996) เป็นทางที่ทำให้หารติดเชื้อต่างๆ และไวต่อการติดเชื้อได้ง่ายกว่าผู้ใหญ่

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเพศ

ในสังคมไทยยังให้ค่านิยม ยกย่องความเป็นชายชาตรีว่าต้องมีประสบการณ์ทางเพศเป็นเลิศ ในขณะที่เดียวกันค่านิยมในสังคมกลับกำหนดบทบาททางเพศของผู้หญิงไว้ตรงข้ามกับผู้ชายว่า สตรีจะต้องไม่ข้องแวะเรื่องเพศ ดังนั้นจึงส่งผลต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ที่แตกต่างกัน

ณัฐนันท์ วิชัยรัมย์ (2545) พบว่า นักเรียนชายหรือหญิงมีพฤติกรรมเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 0.01 โดยนักเรียนชายมีพฤติกรรมเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์มากกว่านักเรียนหญิง สอดคล้องกับผลการศึกษาของ ดารุณี ภูษณสุวรรณศรี (2540) พบว่ามีพฤติกรรมเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 0.05 และอนงค์ ชีระพันธ์ (2544) พบว่า เพศมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 0.05 แต่ไม่สอดคล้องกับ ผลการศึกษาของณัฐพร สายพันธ์ (2546) พบว่า เพศสัมพันธ์อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

มัว และโรเซนเทล (Moore and Roscnthai, 1993, P.11 อ้างถึงใน สกล วรเจริญศรี, 2545, หน้า 24) ได้กล่าวถึงเรื่องพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นว่า วัยรุ่นเพศหญิงและเพศชายจะมีความแตกต่างกันในเรื่องเจตคติเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรส ซึ่งสำหรับวัยรุ่นหญิงนั้น การมีเพศสัมพันธ์เป็นเสมือนสิ่งที่แสดงออกความรักถึงความรักต่อคนรัก แต่ในทางตรงกันข้ามเจตคติของวัยรุ่นชายต่อการมีเพศสัมพันธ์กลับมองว่าเป็นเรื่องที่ทำหายและตื่นเต้น ตลอดจนต้องการที่จะมีประสบการณ์ทางเพศก่อนการสมรส ส่วน พูนสุข ช่วยทอง และคณะ (2541, หน้า 95) ได้ศึกษาเรื่องประสบการณ์ทางเพศสิ่งกระตุ้นทางเพศและการใช้เวลาว่างของเยาวชนชายและหญิงในวิทยาลัยเทคนิค จำนวน 636 คน พบว่ามีนัยสำคัญทางสถิติที่แตกต่างกันระหว่างนักเรียนชายและหญิง และพบว่าร้อยละ 17.9 ของนักเรียนชาย และร้อยละ 3.7 ของนักเรียนหญิง ที่เคยมี

เพศสัมพันธ์ก่อนการสมรส และการศึกษาของ วิชาญ รุ่งอุทัย(2533,หน้า101 อ้างถึงใน รัตนา พุ่มสุวรรณ, 2544,หน้า 41) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็น ในเรื่องพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น พบว่า เพศของวัยรุ่นมีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นไม่เหมาะสมอยู่ในกลุ่มเพื่อนที่มีพฤติกรรมในการดื่มสุรา สูบบุหรี่ และมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรส อีกทั้งจะเรียนรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศ ได้แก่ การเกี่ยวพาราตี การออกเที่ยวกับเพื่อนต่างเพศ และการมีเพศสัมพันธ์กัน เพื่อน นอกจากนี้วัยรุ่นส่วนใหญ่จะใช้เวลาร่วมกับกลุ่มเพื่อนในการทำกิจกรรมต่างๆ โดยวัยรุ่นชายจะใช้เวลาร่วมกับกลุ่มเพื่อนมากกว่าวัยรุ่นหญิง

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับครอบครัว

* สถานภาพสมรสของบิดามารดา หรือผู้ปกครอง อาจมีผลต่อการเลี้ยงดู และการให้ความเอาใจใส่ทุกๆด้าน ทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ และสังคม จากการรายงานผลการศึกษาหลายเรื่อง เช่น การศึกษาปัจจัยที่นำไปสู่พฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์และใช้วิธีคุมกำเนิด พบว่าวัยรุ่นหญิงที่บิดามารดาอยู่ด้วยกันมีแนวโน้ม ที่จะยืดเวลาการมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกของวัยรุ่นได้ และเมื่อมีเพศสัมพันธ์แล้วก็มีแนวโน้มที่จะใช้วิธีคุมกำเนิดสูง (Cooksey et al,1996)*

สำหรับการศึกษาในประเทศไทย จากการศึกษาของ ขวัญชนก ศิริกาญจน์ (2541) พบว่าสถานภาพสมรสของบิดามารดามีความสัมพันธ์กับการร่วมเพศอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ อรุณา จันทร์วิฑูร (2544) พบว่า วัยรุ่นที่มีพ่อแม่ที่ครอบครัวหย่าร้าง/แยกกันอยู่มีพฤติกรรมทางเพศมากที่สุดร้อยละ 71.4 แต่ผลการศึกษาของ จุฬารัตน์ หัวหาญ (2539) พบว่าสถานภาพสมรสของบิดามารดาไม่มีความสัมพันธ์กับการมีเพศสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับน้อยกว่า 0.001 *

* ความสัมพันธ์ในครอบครัว ครอบครัวเป็นสถาบันที่สำคัญที่สุดในชีวิตวัยเด็ก เป็นหน่วยสังคมแห่งแรกเป็นสถานที่ที่จะหล่อหลอม ปลุกฝังจิตสำนึก ความดี ความชั่ว ความผิด ความถูกความไม่ผิด หรือสามัญสำนึกที่ดำรงซึ่งล้วนแต่จุดประกายมาจากครอบครัวการเลี้ยงดูของพ่อแม่ วัยรุ่นเป็นวัยที่กำลังอยู่ในช่วงของการปรับตัวในทุกๆด้าน ถ้าขาดความรัก ความเข้าใจจากครอบครัว จะทำให้เด็กต้องแสวงหาความสุขนอกบ้าน จากการศึกษาของ(กุลลาภ รัตนสังฆธรรม และคณะ (2540) พบว่า สัมพันธภาพในครอบครัวมีความสัมพันธ์ทางบวกกับ พฤติกรรมทางเพศ และยาเสพติดของนักเรียนระดับอาชีวศึกษา สอดคล้องกับผลการศึกษาของ(อินงค์ ชีระพันธ์ (2544) พบว่าสัมพันธภาพในครอบครัวมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 *

การอบรมสั่งสอนเรื่องเพศในครอบครัว วัยรุ่นเป็นวัยที่เริ่มมีความรู้สึกทางเพศ เริ่มสนใจเพศตรงข้าม ทำให้เด็กต้องการความรู้คำแนะนำในเรื่องการปรับตัวทางเพศที่เหมาะสม

สุชา จันทร์เอม (2536) และปัจจัยหนึ่งที่มีอิทธิพลต่อความรู้ ความเชื่อ ทศนคติ และพฤติกรรมในเรื่องเพศของมนุษย์ วันทนีย์ วาสิกะสิน (2526) ดังนั้นวัยรุ่นที่ได้รับการอบรมสั่งสอนในเรื่องเพศจากบิดา มารดา โอกาสที่จะได้รับการปลูกฝังและขัดเกลาพฤติกรรมทางเพศให้ไปในทางที่ถูกต้องเหมาะสมย่อมมีโอกาสมากกว่าดังจะเห็นได้จากการศึกษาของ พวงพรรณ จันทร์ตรี (2539) พบว่าการสั่งสอนในเรื่องเพศจากบิดา มารดา มีความสัมพันธ์กับค่านิยมของการรักษาแบบการอบรมเลี้ยงดูในครอบครัวที่ไม่เหมาะสม ครอบครัวเป็นสถาบันที่สำคัญมากต่อระบบการพัฒนาร่างกายและจิตใจของเด็ก ดังนั้นลักษณะการอบรมเลี้ยงดูที่ให้ความเป็นอิสระแก่วัยรุ่นที่แตกต่างกัน ย่อมมีผลต่อพฤติกรรมที่แตกต่างกันด้วย ซึ่งรวมทั้งพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ ดังเช่น การศึกษาของ (ดารุณี ภูษณสุวรรณศรี (2540) ที่พบว่าความเป็นอิสระในการอบรมเลี้ยงดูมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสของนักศึกษาผู้ใหญ่ และจากการศึกษาของ อนงค์ ชีระพันธ์ (2544) พบว่า รูปแบบการอบรมเลี้ยงดูในครอบครัวที่ไม่เหมาะสมมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเพื่อน

พฤติกรรมเลี้ยงของกลุ่มเพื่อนสนิท เพื่อนเป็นกลุ่มที่มีอิทธิพลต่อการเสริมสร้างค่านิยม ลักษณะนิสัย ตลอดจนพฤติกรรมของเด็กวัยรุ่นเป็นอย่างมาก เพราะเหตุผลที่ว่าธรรมชาติของวัยรุ่นจะมีความผูกพัน และต้องการการยอมรับจากกลุ่มเพื่อนมากกว่ากลุ่มอื่นๆ ซึ่งจากการศึกษาของ จุฬารัตน์ ห้าวหาญ (2539) พบว่า การมีเพื่อนสนิทที่เคยมีความสัมพันธ์กับหญิงบริการทางเพศมีความสัมพันธ์กับการมีเพศสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับน้อยกว่า 0.001 สอดคล้องกับผลการศึกษาของ ชวัญชนก ศิริกาญจน์ (2541) พบว่าการมีเพื่อนสนิทที่เคยมีความสัมพันธ์กับการมีเพศสัมพันธ์ของเยาวชนหญิงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับน้อยกว่า 0.001 ส่วน ทวีวรรณ ชาลีเครือ (2541) พบว่า การมีเพื่อนสนิทที่มีเพศสัมพันธ์กับคนรัก มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับน้อยกว่า 0.01 ซึ่งการศึกษาของ (อนงค์ ชีระพันธ์ (2544) พบว่า ลักษณะเพื่อนที่คบมีความสัมพันธ์กับกับพฤติกรรมทางเพศ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05) สอดคล้องกับการศึกษาของ อนุรักษ์ สายพันธ์ (2546) พบว่าลักษณะกลุ่มเพื่อนมีความสัมพันธ์กับการมีเพศสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับน้อยกว่า 0.05 ส่วน วรรณวิมล สุรินทร์ศักดิ์ (2546) พบว่า พฤติกรรมเลี้ยงของเพื่อนสนิทมีอิทธิพลต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานของวัยรุ่น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

มัวและโรเซนเทล (Moore and Roscnthai,1993 P.67-98 อ้างถึงใน สกส วรเจริญศรี ,2545,หน้า 230)ได้ศึกษาเกี่ยวกับแหล่งข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเรื่องเพศของวัยรุ่น พบว่า กลุ่มเพื่อนเป็นข้อมูลหลักสำหรับวัยรุ่นในเรื่องข่าวสารเกี่ยวกับเรื่องเพศ สอดคล้องกับ โคล์แมน (Coleman,1980 P.137 อ้างถึงใน สกส,2545,หน้า40) ที่ศึกษาวัยรุ่นชายร้อยละ 48 และวัยรุ่นหญิงร้อยละ 37 ได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเรื่องเพศจากครู

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการรับรู้ข่าวสาร

ฮาฟเนอร์ เคลลี และโบเซล (Haffner,Kelly and Bozell, 1987 อ้างถึงใน Swisher, 1994,หน้า33-34) ได้ศึกษาถึงเรื่องผลกระทบจากสื่อต่อพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น จากการศึกษาพบว่า วัยรุ่นสามารถเรียนรู้เกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศ และเจตคติทางเพศจากทีวี นิตยสาร ภาพยนตร์ ตลอดจนสื่อต่างๆ

ไดยอร์ ลีหมิง และโอลิเวอร์ (Dwyer, Leeming and Oliver, 1996,หน้า309-317)ได้ศึกษาประเด็น ปัญหาในพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น จากการศึกษาถึงสาเหตุของการมีพฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสมนั้นเกิดจากการได้รับอิทธิพลจากสื่อ ได้แก่ โทรทัศน์ นิตยสารสิ่งพิมพ์ อินเทอร์เน็ต ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาในประเทศไทยเรื่องการแสวงหาข่าวสารเกี่ยวกับประเด็นทางเพศของวัยรุ่นไทยที่นำเสนอผ่านทางอินเทอร์เน็ต พบว่าวัยรุ่น หญิงชาย ตอนต้นที่มีอายุระหว่าง 13-15 ปีและ วัยรุ่น หญิงชาย ตอนปลายที่มีอายุระหว่าง 16-18 ปี จากการศึกษาพบว่า วัยรุ่นทั้งสองกลุ่มร้อยละ 68 ใช้อินเทอร์เน็ตดูเรื่องเซ็กส์ในเวลาว่าง โดยให้เหตุผลว่าเป็นเวลาส่วนตัว ไม่มีใครมารบกวน ไม่ต้องกลัวพ่อแม่ผู้ปกครองจะรู้ และวัยรุ่นไทยส่วนใหญ่ครึ่งหนึ่งจะใช้อินเทอร์เน็ตหาข้อมูลเกี่ยวกับเรื่องเพศสัปดาห์ละครั้ง และร้อยละ 28 ดูเรื่องเซ็กส์ทุกวัน นอกจากนั้นกลุ่มวัยรุ่นหญิงมีพฤติกรรมในการหาข้อมูลเรื่องเพศบ่อยกว่าวัยรุ่นชาย (พรทิพย์ พัฒนานุสรณ์, 2544,หน้า 5)

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสถานที่

การเที่ยวสถานเริงรมย์ แหล่งสถานเริงรมย์หรือสถานบริการทั้งหลาย เช่น บาร์ ไนคลับ คาราโอเกะ คอฟฟี่ชอป ทั้งหลายนอกจากจะเป็นสิ่งปลูกเร้าอารมณ์ทางเพศแล้ว ยังเป็นแหล่งที่อาจซ่อนเร้นหรือแอบแฝงบริการทางเพศอยู่ด้วย ที่จะส่งเสริมให้วัยรุ่นมีพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์มากขึ้น ดังจะเห็นได้จากการศึกษาของ จารุรัตน์ เลี่ยมประชานุรักษ์(2537) พบว่าการเที่ยวคลับ บาร์ สถานอาบอบนวด หรือ สถานเริงรมย์อื่นๆของนักเรียนอาชีวศึกษามีความสัมพันธ์เชิงบวกกับพฤติกรรมเสี่ยงด้านเพศอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 สอดคล้อง

กับผลการศึกษาของ จุฬารัตน์ ห้าวหาญ(2539) พบว่าการเที่ยวคลับบาร์ หรือ สถานเริงรมย์อื่น ๆ มีความสัมพันธ์ต่อการมีเพศสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับน้อยกว่า 0.001 ส่วนการศึกษาของดารุณี ภูษณสุวรรณศรี(2540) พบว่า การเที่ยวสถานเริงรมย์ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และอรอุษา จันทอรุณ(2544) พบว่า การเข้าถึงสถานเริงรมย์มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ดูเรกซ์(2005) พบว่า คนทั่วโลกนิยมมีเพศสัมพันธ์ในรถสูงสุดถึงร้อยละ 50 สำหรับคนไทยมีเพศสัมพันธ์ในห้องน้ำร้อยละ 53

ถนอมรัตน์ ประสิทธิ์เมตต์(2545), ญัฐพร สายพันธ์(2546) พบว่าสถานที่ที่มีเพศสัมพันธ์ครั้งแรก คือ บ้านและห้องพักตัวเอง

ลักษณะการพักอาศัย เป็นปัจจัยสิ่งแวดล้อมในการดำเนินชีวิตที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมทางเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น ซึ่งพฤติกรรมทางเพศสัมพันธ์ที่ไม่เหมาะสมมักพบในวัยรุ่นชายหญิงที่มาจากครอบครัวฐานะทางสังคม วัฒนธรรมและเศรษฐกิจต่ำ อาศัยในสภาพแวดล้อมที่เป็นชุมชนแออัดหรือผู้มาจากชนบทย้ายเข้ามาอาศัยในเขตเมืองใหญ่ ขาดพ่อแม่เป็นที่พึ่งทางใจ และผู้ใหญ่ที่ควรเกรงใจ เช่น การอยู่หอพักกับญาติเช่าห้องอยู่รวมกันหญิงชายในบริเวณหอพักเดียวกันดังจะเห็นได้จากการศึกษาของ สุภา อมาลากุล ณ อยุธยา (2529)อ้างถึงใน ดารุณี ภูษณสุวรรณศรี (2540) ดังเช่น การศึกษาของ ดารุณี ภูษณสุวรรณศรี (254,หน้า10) พบว่าลักษณะที่พักอาศัยมีความสัมพันธ์กับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับน้อยกว่า 0.05 สอดคล้องกับผลการศึกษาของประพจน์ บุญมี(2544) พบว่า ลักษณะการพักอาศัยมีความสัมพันธ์กับการมีเพศสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 0.01 และญัฐพร สายพันธ์ (2546) พบว่า ลักษณะการพักอาศัยมีความสัมพันธ์กับการมีเพศสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p\text{-value}<0.05$) โดยพบว่า ผู้ที่พักอยู่ตามลำพังหรืออยู่กับเพื่อนมีโอกาสมีเพศสัมพันธ์มากกว่าผู้ที่พักอาศัยอยู่กับพ่อแม่หรือผู้ปกครอง 3.3 เท่า(95%CI : 1.8 ถึง 5.8) นอกจากนี้ การศึกษาของวรรณวิมล สุรินทร์ศักดิ์ (2546) พบว่า ลักษณะที่พักอาศัยมีอิทธิพลต่อการมีเพศสัมพันธ์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แต่ไม่สอดคล้องกับผลการศึกษาของ อนงค์ ชีระพันธ์ (2544) พบว่า ลักษณะที่พักอาศัยไม่มีอิทธิพลต่อการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการดื่มแอลกอฮอล์

พฤติกรรมกรได้รับสิ่งกระตุ้นให้เกิดความสนใจเรื่องเพศสัมพันธ์ และก่อให้เกิดความรู้สึกทางเพศ สิ่งกระตุ้นเหล่านี้รวมถึงสิ่งกระตุ้นที่เกิดสิ่งแวดล้อม ได้แก่การดื่มสุราหรือเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ การสูบบุหรี่ การใช้สารเสพติด และการเที่ยวสถานบันเทิง

จากการศึกษาของ Fergusson & Lynskey (1996) พบว่า การดื่มสุรามีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่น และการดื่มสุรากระตุ้นให้มีเพศสัมพันธ์ และมีเพศสัมพันธ์โดยไม่ได้ใช้วิธีป้องกัน/ สอดคล้องกับการศึกษาของ Newman & Zimmerman (2000) พบว่าเยาวชนที่มีพฤติกรรมเสี่ยงต่อการติดเชื้อเอชไอวีมีพฤติกรรมดื่มสุราและใช้สารเสพติดขณะมีเพศสัมพันธ์ และ Derege et al. (2005) พบว่าการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ วัยรุ่นที่ดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์เป็นประจำทุกวันจะมีโอกาสมีเพศสัมพันธ์โดยไม่ได้ป้องกันมากกว่าผู้ไม่ดื่ม 3.05 เท่า (95%CL 2.38, 3.91) และการใช้สารเสพติดชนิดอื่นๆจะมีโอกาสมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรมากกว่าผู้ที่ไม่ใช้ 2.54 เท่า (95%CL 1.84, 3.51)

ส่วนการศึกษาของจุฬารัตน์ น้าหวาญ (2539) พบว่า การดื่มสุราและการสูบบุหรี่มีความสัมพันธ์ต่อการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนชายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับน้อยกว่า 0.001 สอดคล้องกับงานวิจัยของ ดารุณี ภูษณสุวรรณศรี (2540) พบว่าการใช้สารเสพติดมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมกรมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงพรรณนา (Descriptive Research) เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศสัมพันธ์ของนิสิตคณะสาธารณสุขศาสตร์ ภาคปกติ ปีการศึกษา 1/2551 มหาวิทยาลัยนเรศวร จังหวัดพิษณุโลก โดยได้ศึกษารวบรวมข้อมูลจากเอกสาร หนังสือ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาแบบสอบถาม สำหรับเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล และนำมาทำการวิเคราะห์ด้วยสถิติที่เหมาะสม ทดสอบสมมติฐาน สรุปผล และเสนอข้อเสนอนี้ โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ เป็นนิสิตคณะสาธารณสุขศาสตร์ ภาคปกติ ปีการศึกษา 1/2551 มหาวิทยาลัยนเรศวร จังหวัดพิษณุโลก ซึ่งมีประชากรทั้งสิ้น 552 คน (ฝ่ายกองบริการนิสิต มหาวิทยาลัยนเรศวร ,2551) วิธีการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างใช้หลักของ Yamane (อ้างถึงใน วิเชียร เกตุสิงห์ ,2541, หน้า 24) โดยใช้ค่าความคลาดเคลื่อนร้อยละ 5 ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% ได้จำนวนตัวอย่างทั้งหมด 232 คน

$$n = \frac{N}{1+Ne^2} \quad \text{เมื่อระดับความมีนัยสำคัญเป็น 0.05}$$

- โดย
- n = ขนาดตัวอย่างกลุ่มประชากร
  - N = ขนาดของประชากร
  - e = ความคลาดเคลื่อนที่ยอมรับได้

$$\frac{552}{553.25}$$

$$\frac{21467}{1+21467(0.5)^2} \frac{552}{1+552(0.5)^2} = 232 \text{ คน} \text{ เมื่อระดับความมีนัยสำคัญเป็น } 0.05$$

หลังจากได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างนิสิตคณะสาธารณสุขศาสตร์แล้ว ผู้วิจัยได้สุ่มกลุ่มตัวอย่างของนิสิตแต่ละชั้นปีโดยใช้วิธีการสุ่มแบบชั้นภูมิ (Stratified random sampling) โดยคัดเลือกจำนวนตัวอย่างจากนิสิตในแต่ละชั้นปีตามสัดส่วนด้วยการเลือกตัวอย่างโดยอาศัยความน่าจะเป็น (Probability Sampling) โดยการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling) โดยได้ค่าตัวอย่างทั้งสิ้น 232 รายละเอียดจำนวนกลุ่มตัวอย่างของนิสิตแต่ละชั้นปี ดังตารางที่ 1 และรายละเอียดขั้นตอนการเลือกกลุ่มตัวอย่าง ดังแผนภาพที่ 2

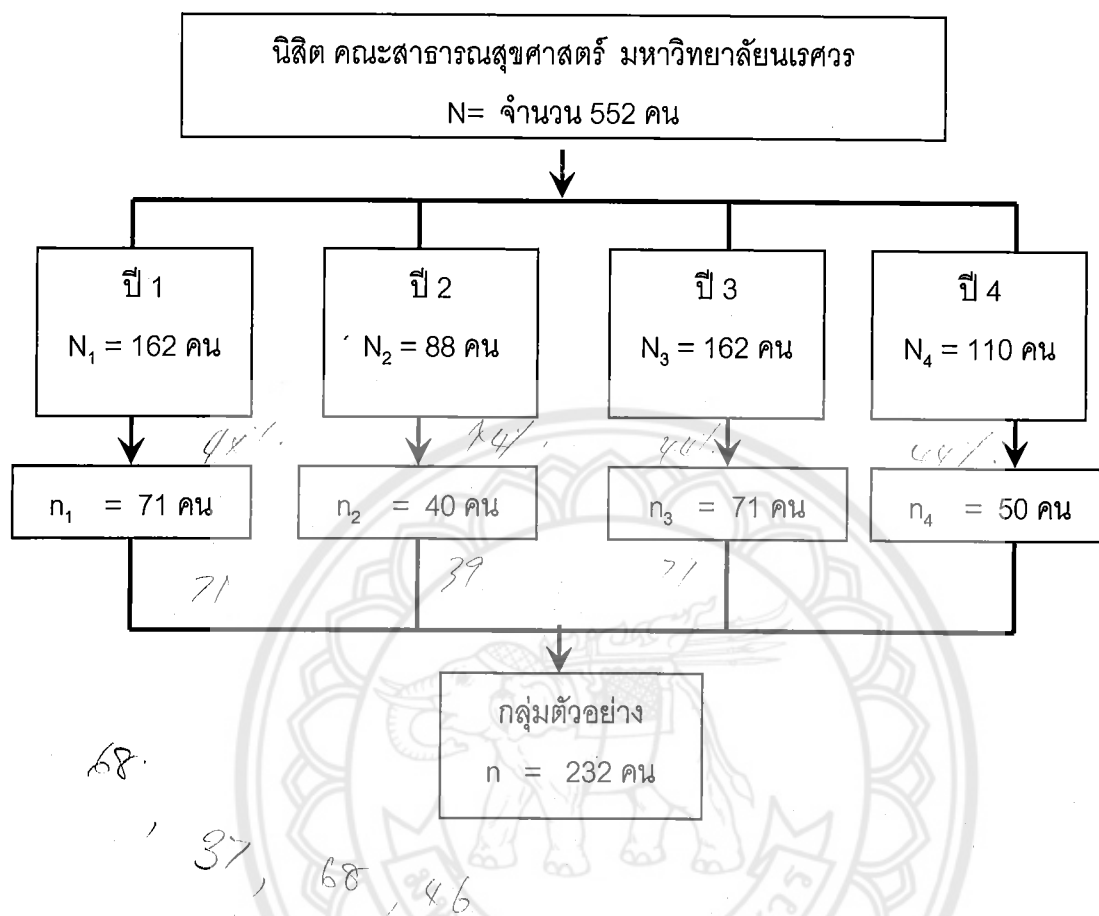
ตารางที่ 1 กลุ่มตัวอย่างนิสิตคณะสาธารณสุขศาสตร์ ตามสัดส่วนของนิสิตคณะสาธารณสุขศาสตร์ ภาคปกติ ปีการศึกษา 1/2551 มหาวิทยาลัยนเรศวร จังหวัดพิษณุโลก

ระดับชั้นปีการศึกษา	จำนวนนิสิต (N = 552 คน)	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง (n = 232 คน)
ชั้นปีที่ 1	162	71
ชั้นปีที่ 2	88	40
ชั้นปีที่ 3	162	71
ชั้นปีที่ 4	110	50
รวม	552	232

N= ประชากรทั้งหมด

n= กลุ่มตัวอย่าง

แผนภาพที่ 1 ขั้นตอนการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การศึกษาวิจัยในครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการศึกษา โดยนำความรู้ต่าง ๆ ที่ได้จากการศึกษาค้นคว้า จากเอกสารต่าง ๆ รวมทั้งคำแนะนำจากผู้เชี่ยวชาญในการวิจัย โดยมีเนื้อหาครอบคลุมตัวแปรที่ศึกษา ตามกรอบแนวคิดแบ่งออกเป็น 3 ตอน ประกอบด้วย

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคลของนิสิตคณะสาธารณสุขศาสตร์ ภาคปกติ ปีการศึกษา 1/2551 มหาวิทยาลัยนครสวรรค์ จังหวัดพิษณุโลก ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา จำนวนค่าใช้จ่ายที่ได้รับในแต่ละเดือน จำนวน 5 ข้อ โดยลักษณะคำถามเป็นคำถามแบบปลายเปิดและเติมคำซึ่งสร้างตามตัวแปรที่ศึกษาเพื่อนำรายละเอียดต่าง ๆ มาอธิบายคุณลักษณะ

ตอนที่ 2 แบบสอบถามข้อมูลแรงสนับสนุนทางสังคมของนิสิตคณะสาธารณสุขศาสตร์ ภาคปกติ ปีการศึกษา 1/2551 มหาวิทยาลัยนครสวรรค์ จังหวัดพิษณุโลก ลักษณะคำตอบเป็นแบบ

มาตราส่วนประมาณค่าของลิเคอร์ท สเกล (Likert's Scale) 4 ระดับ สำหรับให้เลือกตอบเพียงคำตอบเดียวที่ตรงกับนิสิตมากที่สุด ดังนี้

ตอนที่ 3 แบบสอบถามข้อมูลด้านพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศสัมพันธ์ของนิสิตคณะ
สาธารณสุขศาสตร์ ภาคปกติ ปีการศึกษา 1/2551 มหาวิทยาลัยนครสวรรค์ จังหวัดพิษณุโลก

ประจำ หมายถึง มีการปฏิบัติตามข้อความนั้นอย่างน้อยสัปดาห์ละ 3 วันขึ้นไป
บ่อยครั้ง หมายถึง มีการปฏิบัติตามข้อความนั้นสัปดาห์ละ 2 วัน
นานๆ ครั้ง หมายถึง มีการปฏิบัติตามข้อความนั้นสัปดาห์ละ 1 วัน
ไม่เคย หมายถึง ไม่เคยมีการปฏิบัติตามข้อความนั้นเลย

เกณฑ์การให้คะแนนพิจารณาตามลักษณะของข้อความดังนี้

คำตอบ	คำตอบเชิงบวก (คะแนน)
ประจำ	4
บ่อยครั้ง	3
นานๆ ครั้ง	2
ไม่เคย	1

แบบสอบถามตอนที่ 2 แบ่งเป็น 6 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลด้านความสัมพันธ์ในครอบครัว จำนวน 7 ข้อ

สำหรับเกณฑ์การแบ่งกลุ่มข้อมูลด้านความสัมพันธ์ในครอบครัว จะใช้เกณฑ์การแบ่งระดับคะแนนโดยการอิงกลุ่ม ในการจำแนกคะแนนออกมาเป็นกลุ่ม โดยใช้สูตร $\bar{X} \pm S.D$ ผลการวิจัยครั้งนี้พบว่าความสัมพันธ์ในครอบครัว มีค่า $\bar{X}$ ความสัมพันธ์เท่ากับ 21.56 ค่า S.D เท่ากับ 3.46 ซึ่งจะได้ค่า ความสัมพันธ์ในครอบครัวเป็น 3 ระดับ คือ

ระดับสูง	$(X > \bar{X} + S.D)$	มากกว่า 26	คะแนน
ระดับปานกลาง	$(\bar{X} - S.D \leq X \leq \bar{X} + S.D)$	ตั้งแต่ 18-25	คะแนน
ระดับต่ำ	$(X < \bar{X} - S.D)$	น้อยกว่า 17	คะแนน

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามข้อมูลด้านความสัมพันธ์กับกลุ่มเพื่อนและแรงสนับสนุนจากเพื่อนจำนวน 10 ข้อ

สำหรับเกณฑ์การแบ่งกลุ่มข้อมูลด้านความสัมพันธ์กับกลุ่มเพื่อนและแรงสนับสนุนจากเพื่อนจะใช้เกณฑ์การแบ่งระดับคะแนนโดยการอิงกลุ่ม ในการจำแนกคะแนนออกมาเป็นกลุ่ม โดยใช้สูตร $\bar{X} \pm S.D$ ผลการวิจัยครั้งนี้พบว่าความสัมพันธ์กับกลุ่มเพื่อน มีค่า $\bar{X}$ ความสัมพันธ์เท่ากับ 19.43 ค่า S.D เท่ากับ 4.57 ซึ่งจะได้ค่า ความสัมพันธ์กับกลุ่มเพื่อนเป็น 3 ระดับ คือ

ระดับสูง	$(X > \bar{X} + S.D)$	มากกว่า 25	คะแนน
ระดับปานกลาง	$(\bar{X} - S.D \leq X \leq \bar{X} + S.D)$	ตั้งแต่ 15-24	คะแนน
ระดับต่ำ	$(X < \bar{X} - S.D)$	น้อยกว่า 14	คะแนน

ส่วนที่ 3 แบบสอบถามข้อมูลการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับเรื่องเพศจำนวน 11 ข้อ

สำหรับเกณฑ์การแบ่งกลุ่มข้อมูลการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับเรื่องเพศจะใช้เกณฑ์การแบ่งระดับคะแนนโดยการอิงกลุ่ม ในการจำแนกคะแนนออกมาเป็นกลุ่ม โดยใช้สูตร $\bar{X} \pm S.D$ ผลการวิจัยครั้งนี้พบว่าการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับเรื่องเพศ มีค่า $\bar{X}$ ความสัมพันธ์เท่ากับ 18.29 ค่า S.D เท่ากับ 5.73 ซึ่งจะได้ค่าการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับเรื่องเพศเป็น 3 ระดับ คือ

ระดับสูง	$(X > \bar{X} + S.D)$	มากกว่า 25	คะแนน
ระดับปานกลาง	$(\bar{X} - S.D \leq X \leq \bar{X} + S.D)$	ตั้งแต่ 12-24	คะแนน
ระดับต่ำ	$(X < \bar{X} - S.D)$	น้อยกว่า 11	คะแนน

ส่วนที่ 4 แบบสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับสถานที่ที่นิสิตไปจำนวน 6 ข้อ

สำหรับเกณฑ์การแบ่งกลุ่มข้อมูลเกี่ยวกับสถานที่ที่นิสิตไปจะใช้เกณฑ์การแบ่งระดับคะแนนโดยการอิงกลุ่ม ในการจำแนกคะแนนออกมาเป็นกลุ่ม โดยใช้สูตร $\bar{X} \pm S.D$ ผลการวิจัยครั้งนี้พบว่าสถานที่ที่นิสิตไป มีค่า $\bar{X}$ ความสัมพันธ์เท่ากับ 10.87 ค่า S.D เท่ากับ 3.47 ซึ่งจะได้ค่า เกี่ยวกับสถานที่ที่นิสิตไปเป็น 3 ระดับ คือ

ระดับสูง	$(X > \bar{X} + S.D)$	มากกว่า 15	คะแนน
ระดับปานกลาง	$(\bar{X} - S.D \leq X \leq \bar{X} + S.D)$	ตั้งแต่ 7-14	คะแนน
ระดับต่ำ	$(X < \bar{X} - S.D)$	น้อยกว่า 6	คะแนน

ส่วนที่ 5 แบบสอบถามด้านพฤติกรรมการดื่มสุราหรือเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์จำนวน 6 ข้อ

สำหรับเกณฑ์การแบ่งกลุ่มข้อมูลด้านพฤติกรรมการดื่มสุราหรือเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ จะใช้เกณฑ์การแบ่งระดับคะแนนโดยการอิงกลุ่ม ในการจำแนกคะแนนออกมาเป็นกลุ่ม โดยใช้สูตร $\bar{X} \pm S.D$ ผลการวิจัยครั้งนี้พบว่าพฤติกรรมการดื่มสุราหรือเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ มีค่า $\bar{X}$ เท่ากับ 9.13 ค่า S.D เท่ากับ 3.57 ซึ่งจะได้ค่า ด้านพฤติกรรมการดื่มสุราหรือเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์เป็น 3 ระดับ คือ

ระดับสูง	$(X > \bar{X} + S.D)$	มากกว่า 14	คะแนน
ระดับปานกลาง	$(\bar{X} - S.D \leq X \leq \bar{X} + S.D)$	ตั้งแต่ 6-13	คะแนน
ระดับต่ำ	$(X < \bar{X} - S.D)$	น้อยกว่า 5	คะแนน

ตอนที่ 3 แบบสอบถามข้อมูลด้านพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศสัมพันธ์ จำนวน 9 ข้อ

สำหรับเกณฑ์การแบ่งกลุ่มข้อมูลด้านพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศสัมพันธ์ จะใช้เกณฑ์การแบ่งระดับคะแนนโดยการอิงกลุ่ม ในการจำแนกคะแนนออกมาเป็นกลุ่ม โดยใช้สูตร $\bar{X} \pm S.D$ ผลการวิจัยครั้งนี้พบว่าพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศสัมพันธ์ มีค่า $\bar{X}$ เท่ากับ 14.7 ค่า S.D เท่ากับ 5.22 ซึ่งจะได้ค่า พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศสัมพันธ์ 3 ระดับ คือ

ระดับสูง	$(X > \bar{X} + S.D)$	มากกว่า 21	คะแนน
ระดับปานกลาง	$(\bar{X} - S.D \leq X \leq \bar{X} + S.D)$	ตั้งแต่ 15-20	คะแนน
ระดับต่ำ	$(X < \bar{X} - S.D)$	น้อยกว่า 14	คะแนน

3. การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การหาคุณภาพของเครื่องมือในขั้นตอนการสร้างเครื่องมือรวบรวมข้อมูล คณะผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้

1. ตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา(Content Validity) และความตรงตามโครงสร้าง(Construct Validity) ของตอนที่ 2 โดยปรึกษากับผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 3 ท่าน หลังจากนั้น แก้ไขปรับปรุงแบบสอบถามตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ 3 ท่าน เป็นผู้พิจารณาตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา ความครอบคลุมและความเหมาะสมของเนื้อหา

1.1 ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถาม IOC(index of concurrence) (มนสิข สิริพิสมบุญ, มปป หน้า 110) ให้ตัดสิน 3 กรณี คือ มีความเห็นด้วย ไม่เห็นด้วย และไม่แน่ใจต่อข้อคำถามนั้นๆ โดยกำหนดค่าคะแนนดังนี้

+1	แทน	มีความเห็นด้วยว่าสอดคล้องสัมพันธ์
0	แทน	ไม่แน่ใจว่ามีความสอดคล้องสัมพันธ์
-1	แทน	มีความเห็นว่าไม่มีความสอดคล้องสัมพันธ์

หลังจากนั้นใช้วิธีคำนวณค่า IOC โดยใช้สูตรคำนวณดังนี้ (รัตนะ บัวสนธ์, 2540)

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC แทน ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถาม
 $\sum R$ แทน ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเนื้อหา
 ทั้งหมด
 N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

โดยแบบสอบถามแต่ละส่วนได้ค่า IOC ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล จำนวน 5 ข้อ มีค่า IOC เท่ากับ 1

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามความสัมพันธ์ในครอบครัว จำนวน 7 ข้อ มีค่า IOC เท่ากับ 1

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามความสัมพันธ์กับกลุ่มเพื่อนและแรงสนับสนุนจากเพื่อนจำนวน 10 ข้อ มีค่า IOC เท่ากับ 1

ส่วนที่ 3 แบบสอบถามการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับเรื่องเพศสัมพันธ์ จำนวน 11 ข้อ มีค่า IOC เท่ากับ 1

ส่วนที่ 4 แบบสอบถามด้านสถานที่ที่นิสิตไป จำนวน 6 ข้อ มีค่า IOC เท่ากับ 1

ส่วนที่ 5 แบบสอบถามด้านพฤติกรรมการดื่มสุราหรือเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ จำนวน 6 ข้อ มีค่า IOC เท่ากับ 1

ตอนที่ 3 แบบสอบถามด้านพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศสัมพันธ์ จำนวน 10 ข้อ มีค่า IOC เท่ากับ 1

หลังจากนั้นผู้วิจัยนำแบบสอบถามมาปรับปรุงร่วมกับอาจารย์ที่ปรึกษาตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิ ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล

ปรับปรุงความชัดเจนของภาษา จำนวน 1 ข้อ

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามความสัมพันธ์ในครอบครัว

ปรับปรุงความชัดเจนของภาษา จำนวน 1 ข้อ

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามความสัมพันธ์กับกลุ่มเพื่อนและแรงสนับสนุนจากเพื่อน

ปรับปรุงความชัดเจนของภาษา จำนวน 2 ข้อ

ส่วนที่ 3 แบบสอบถามการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับเรื่องเพศสัมพันธ์

ปรับปรุงความชัดเจนของภาษา จำนวน 4 ข้อ

ส่วนที่ 4 แบบสอบถามด้านสถานที่ที่นิสิตไป

ปรับปรุงความชัดเจนของภาษา จำนวน 4 ข้อ

ส่วนที่ 5 แบบสอบถามด้านพฤติกรรมการใช้สุราหรือเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์

ปรับปรุงความชัดเจนของภาษา จำนวน 2 ข้อ

ตอนที่ 3 แบบสอบถามด้านพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศสัมพันธ์

ปรับปรุงความชัดเจนของภาษา จำนวน 2 ข้อ

ตัดข้อคำถามที่มีค่า IOC ต่ำกว่า 0.67 1 ข้อ

สรุปจำนวนข้อคำถามในแบบสอบถามแต่ละตอนดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล จำนวน 5 ข้อ

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามความสัมพันธ์ในครอบครัว จำนวน 7 ข้อ

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามความสัมพันธ์กับกลุ่มเพื่อนและแรงสนับสนุนจากเพื่อน

จำนวน 10 ข้อ

ส่วนที่ 3 แบบสอบถามการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับเรื่องเพศสัมพันธ์ จำนวน 11 ข้อ

ส่วนที่ 4 แบบสอบถามด้านสถานที่ที่นิสิตไป จำนวน 6 ข้อ

ส่วนที่ 5 แบบสอบถามด้านพฤติกรรมการใช้สุราหรือเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์

จำนวน 6 ข้อ

ตอนที่ 3 แบบสอบถามด้านพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศสัมพันธ์ จำนวน 9 ข้อ

รวมข้อคำถามทั้งสิ้นจำนวน 64 ข้อ

คณะวารณสุศาสตร์

2. ทดลองใช้ (Try out) เครื่องมือดังกล่าวกับนิสิตที่อยู่ในคณะทางวิทยาศาสตร์สุขภาพ ที่มีลักษณะคล้ายคลึงกับกลุ่มตัวอย่าง ในมหาวิทยาลัยนเรศวร จังหวัดพิษณุโลก จำนวน 30 ตัวอย่าง แล้วนำมาคำนวณค่าความเที่ยง ดังนี้

2.1 วิเคราะห์หาค่าความเที่ยง (Reliability) โดยหาค่าสัมประสิทธิ์ของแอลฟา (Coefficient Alpha) ตามสูตรของครอนบราซได้ค่าความเที่ยงทั้งฉบับเท่ากับ 0.9054 แสดงว่าแบบทดสอบชุดนี้มีความเที่ยงอยู่ในระดับสูง สามารถนำไปใช้เป็นเครื่องมือในการรวบรวมข้อมูลได้โดยใช้สูตร ดังนี้

$$r_{tt} = \frac{k}{k-1} \left[\frac{1 - \sum s_i^2}{s_x^2} \right]$$

เมื่อ k = จำนวนข้อของแบบวัดชุดนั้น

$\sum s_i^2$ = ผลรวมของความแปรปรวนของคะแนนแต่ละข้อ

s_x^2 = ความแปรปรวนของคะแนนรวม

ความเที่ยงของแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 แรงสนับสนุนทางสังคม

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามความสัมพันธ์ในครอบครัว ได้ค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.6778

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามความสัมพันธ์กับกลุ่มเพื่อนและแรงสนับสนุนจากเพื่อน ได้ค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.7574

ส่วนที่ 3 แบบสอบถามการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับเรื่องเพศสัมพันธ์ ได้ค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.9012

ส่วนที่ 4 แบบสอบถามด้านสถานที่ที่นิสิตไป ได้ค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.7864

ส่วนที่ 5 แบบสอบถามด้านพฤติกรรมการดื่มสุราหรือเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ ได้ค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.8638

ตอนที่ 3 แบบสอบถามด้านพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศสัมพันธ์ ได้ค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.7565

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้ศึกษาค้นคว้าดำเนินการเก็บข้อมูลและรวบรวมข้อมูลโดยแบ่งเป็นขั้นตอนดังนี้

1. นำแบบสอบถามที่ตรวจสอบคุณภาพแล้วไปให้กลุ่มตัวอย่าง ให้ตอบคำถามโดยชี้แจงความมุ่งหมายของการเก็บข้อมูล และวิธีการตอบแบบสอบถามเพื่อให้ได้ผลตามความเป็นจริง
2. ผู้ค้นคว้ารวบรวมแบบสอบถามให้กลุ่มตัวอย่างและรวบรวมแบบสอบถามคืนทันที โดยใช้แบบสอบถาม 30 ชุด กลับคืนมาและมีความสมบูรณ์ทั้งหมดคิดเป็น 100%
3. บันทึกข้อมูลของกลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยใช้เวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูลในภาคเรียนที่ 1 ระหว่างวันที่ 1 กันยายน 2551 ถึง 7 กันยายน 2551 โดยสามารถเก็บรวบรวมได้จำนวน 232 คน คิดเป็นร้อยละ 100 จากจำนวนแบบสอบถามทั้งหมด 232 ชุด มาทำการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามมาลงรหัสเพื่อทำการวิเคราะห์ข้อมูล ด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ และนำข้อมูลที่ลงรหัสเรียบร้อยแล้ว ไปบันทึกไว้ในเครื่องคอมพิวเตอร์ จากนั้นได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS for windows โดยใช้ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 เป็นเกณฑ์ในการตอบรับหรือปฏิเสธสมมติฐานการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ใช้สถิติ ในการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1. อธิบายลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
2. อธิบายลักษณะของปัจจัยด้านแรงสนับสนุนทางสังคมโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
3. ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศสัมพันธ์โดยสถิติที่ใช้คือ การทดสอบค่าไคร้-สแควร์ (Chi-square Test)
4. ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านแรงสนับสนุนทางสังคมกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศสัมพันธ์ โดยสถิติที่ใช้ คือ การทดสอบค่าไคสแควร์ (Chi square test)

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์

> 0.90

0.70 - 0.90

0.30 - 0.69

< 0.30

0

ความหมาย

มีความสัมพันธ์กันในระดับสูงมาก

มีความสัมพันธ์กันในระดับสูง

มีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง

มีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำ

ไม่มีความสัมพันธ์กันในเชิงเส้นตรง

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ ศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศสัมพันธ์ ของนิสิตคณะสาธารณสุขศาสตร์ ภาคปกติ ปีการศึกษา 1/2551 มหาวิทยาลัยนครสวรรค์ จังหวัดพิษณุโลก เป็นการศึกษาความสัมพันธ์ของปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยด้านแรงสนับสนุน ทางสังคมที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศสัมพันธ์

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นนิสิตคณะสาธารณสุขศาสตร์ ภาคปกติ ปีการศึกษา 1/2551 มหาวิทยาลัยนครสวรรค์ จังหวัดพิษณุโลก จำนวน 232 คน โดยการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นภูมิ (Stratified random sampling) และกำหนดจำนวนกลุ่มตัวอย่างจากนิสิต ตามสัดส่วนด้วยการเลือกด้วยการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling) และได้รับแบบสอบถามตอบกลับที่ครบถ้วนสมบูรณ์ ซึ่งผลการวิเคราะห์ข้อมูลนำเสนอเป็นตารางประกอบกรรบาย โดยแบ่งการนำเสนอข้อมูลตามลำดับดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคล

จำแนกตามเพศ อายุ ระดับปีการศึกษา ค่าใช้จ่ายที่ได้รับในแต่ละเดือน จำนวนค่าใช้จ่ายที่ได้รับเพียงพอในการใช้จ่าย

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านแรงสนับสนุนทางสังคม

แบ่งเป็นรายชื่อและภาพรวมในแต่ละด้านแบ่งเป็น 5 ส่วนดังนี้

- 2.1 ด้านความสัมพันธ์ในครอบครัว
- 2.2 ด้านความสัมพันธ์กับกลุ่มเพื่อนและแรงสนับสนุนจากเพื่อน
- 2.3 ด้านการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับเรื่องเพศสัมพันธ์
- 2.4 ด้านสถานที่ที่นิสิตไป
- 2.5 ด้านพฤติกรรมการดื่มสุราหรือเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศสัมพันธ์

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล

ปัจจัยด้านแรงสนับสนุนทางสังคมที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศสัมพันธ์ ของนิสิตคณะสาธารณสุขศาสตร์ ภาคปกติ ปีการศึกษา 1/2551 มหาวิทยาลัยนครสวรรค์ จังหวัดพิษณุโลก

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคล

ตารางที่ 2 จำนวนร้อยละของนิสิตคณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร จำแนกตามข้อมูลส่วนบุคคล

ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน(คน) (n=232)	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	89	38.36
หญิง	143	61.64
2. อายุ		
≤ 19 ปี	96	41.38
20 - 22 ปี	135	58.18
≥ 23 ปี	1	0.44
อายุเฉลี่ย 20 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.28		
3. ระดับปีการศึกษา		
ระดับชั้นปีที่ 1	71	30.60
ระดับชั้นปีที่ 2	40	17.24
ระดับชั้นปีที่ 3	71	30.60
ระดับชั้นปีที่ 4	50	21.56
4. จำนวนค่าใช้จ่ายที่ได้รับในแต่ละเดือน		
≤ 4000 บาท	94	40.51
4001 - 6000 บาท	109	46.99
≥ 6000 บาท	29	12.5
5. จำนวนค่าใช้จ่ายที่ได้รับเพียงพอในการใช้จ่าย		
เพียงพอ	168	72.41
ไม่เพียงพอ	64	27.59

ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงร้อยละ 61.64 เพศชายร้อยละ 38.36 มีอายุระหว่าง 20-22 ปี ร้อยละ 58.18 รองลงมาเป็นช่วงอายุน้อยกว่าหรือเท่ากับ 19 ปี ร้อยละ 41.38 และช่วงอายุมากกว่าหรือเท่ากับ 23 ปี ร้อยละ 0.44 ด้านระดับปีการศึกษา กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีระดับปีการศึกษาในระดับชั้นปีที่ 1 และระดับชั้นปีที่ 3 ร้อยละ 30.60 รองลงมาเป็นระดับชั้นปีที่ 4 ร้อยละ 21.56 และระดับชั้นปีที่ 2 ร้อยละ 17.24 ด้านจำนวนค่าใช้จ่ายที่ได้รับในแต่ละเดือน กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ได้รับค่าใช้จ่ายในแต่ละเดือนประมาณ 4001-6000 บาท ร้อยละ 46.99 รองลงมาน้อยกว่าหรือเท่ากับ 4000 บาท ร้อยละ 40.51 และมากกว่าหรือเท่ากับ 6000 บาท ร้อยละ 12.5 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ได้รับค่าใช้จ่ายเพียงพอ ร้อยละ 72.41

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านแรงสนับสนุนทางสังคมเป็นรายชื่อและภาพรวมในแต่ละด้าน แบ่งออกเป็น 6 ส่วน

ส่วนที่ 1 ความสัมพันธ์ในครอบครัว

ตารางที่ 3 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ด้านความสัมพันธ์ในครอบครัว

ระดับความสัมพันธ์ในครอบครัว	จำนวน	ร้อยละ
ระดับสูง (มากกว่า 25 คะแนน)	32	15
ระดับปานกลาง (15-24คะแนน)	176	75
ระดับต่ำ (น้อยกว่า 14 คะแนน)	24	10
รวม	232	100
$\bar{x}$ = 21.56	S.D = 3.46	

ผลการวิจัยพบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความสัมพันธ์ในครอบครัวอยู่ในระดับปานกลาง (ร้อยละ 75) รองลงมา มีความสัมพันธ์ในระดับสูง และ ระดับต่ำ (ร้อยละ 15 และ 10 ตามลำดับ)

ตารางที่ 4 ร้อยละ ความสัมพันธ์ในครอบครัวจำแนกเป็นรายชื่อ

ข้อความ	ประจำ (ร้อยละ)	บ่อยครั้ง (ร้อยละ)	นานๆครั้ง (ร้อยละ)	ไม่เคย (ร้อยละ)
1.เมื่อมีปัญหาด้านต่างๆ นิสิตพูดคุยปรึกษา กับบิดามารดาหรือผู้ปกครอง	39.2	31	28.4	1.3

ตาราง 4 (ต่อ)

ข้อความ	ประจำ (ร้อยละ)	บ่อยครั้ง (ร้อยละ)	นานๆครั้ง (ร้อยละ)	ไม่เคย (ร้อยละ)
2. บิดามารดาหรือผู้ปกครองให้คำปรึกษา แนะนำแก่นิสิตด้วยเหตุผล	46.1	40.5	12.5	0.9
3. บิดามารดาหรือผู้ปกครอง สอบถาม เรื่องการเรียนของนิสิต	43.5	34.1	20.7	1.7
4. นิสิตมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ เกี่ยวกับเรื่องต่างๆภายในครอบครัว	31	45.3	22	1.7
5. บิดามารดาหรือผู้ปกครองให้อิสระ กับนิสิตในการคบเพื่อน	62.5	34.5	3	0
6. บิดามารดาหรือผู้ปกครองให้อิสระ กับนิสิตในการคบเพื่อนต่างเพศ	35.3	37.4	19.8	7.8
7. บิดามารดาหรือผู้ปกครองให้ความรู้ หรือคำปรึกษาเกี่ยวกับเรื่องเพศ	13.8	23.3	43.1	19.8

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ในครอบครัวของกลุ่มตัวอย่างแยกเป็นรายข้อ พบว่ากลุ่มตัวอย่างซึ่งบิดามารดาหรือผู้ปกครองให้อิสระกับนิสิตในการคบเพื่อนในระดับสูง (ร้อยละ 62.5) รองลงมา มีบิดามารดาหรือผู้ปกครองให้คำปรึกษาแนะนำแก่นิสิตด้วยเหตุผล (ร้อยละ 46.1) และ นิสิตมีส่วนร่วมในการตัดสินใจเกี่ยวกับเรื่องต่างๆภายในครอบครัว (ร้อยละ 45.3) ตามลำดับ

ส่วนที่ 2 ความสัมพันธ์กับกลุ่มเพื่อนและแรงสนับสนุนจากเพื่อน
ตารางที่ 5 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ด้านความสัมพันธ์กับกลุ่มเพื่อนและแรงสนับสนุนจากเพื่อน

ระดับความสัมพันธ์กับกลุ่มเพื่อน	จำนวน	ร้อยละ
ระดับสูง (มากกว่า 25 คะแนน)	26	11
ระดับปานกลาง (15-24 คะแนน)	180	78

ตารางที่ 5 (ต่อ)

ระดับความสัมพันธ์กับกลุ่มเพื่อน	จำนวน	ร้อยละ
ระดับต่ำ (น้อยกว่า14คะแนน)	26	11
รวม	232	100
$\bar{x}$ = 19.38	S.D = 4.52	

ผลการวิจัยพบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความสัมพันธ์กับกลุ่มเพื่อนและมีแรงสนับสนุนจากเพื่อนอยู่ในระดับปานกลาง (ร้อยละ 78) รองลงมามีความสัมพันธ์ในระดับสูง และระดับต่ำ (ร้อยละ 11) ตามลำดับ

ตารางที่ 6 ร้อยละ ความสัมพันธ์กับกลุ่มเพื่อนและแรงสนับสนุนจากเพื่อนจำแนกเป็นรายข้อ

ข้อความ	ประจำ (ร้อยละ)	บ่อยครั้ง (ร้อยละ)	นานๆครั้ง (ร้อยละ)	ไม่เคย (ร้อยละ)
1. นิสิตนำปัญหาส่วนตัวไปปรึกษากับเพื่อน	25	47	27.2	0.9
2. นิสิตพูดคุยเกี่ยวกับเรื่องเพศสัมพันธ์กับเพื่อน	8.6	25.9	43.5	22
3. นิสิตเที่ยวสถานบันเทิงกับเพื่อนตอนกลางคืน	2.2	7.8	41.4	48.7
4. เพื่อนของนิสิตแนะนำเพื่อนต่างเพศให้นิสิตรู้จัก	4.3	17.7	53	25
5. นิสิตตัดสินใจไปเที่ยวสถานบันเทิงกับเพื่อนเมื่อเพื่อนชวน	4.7	12.5	39.2	43.5
6. นิสิตมีความต้องการคบเพื่อนต่างเพศเช่นเดียวกับเพื่อนในกลุ่ม	7.8	28.4	45.3	18.5
7. เมื่อนิสิตเห็นเพื่อนโอบกอดคู่รัก นิสิตคิดว่าน่าจะลองทำตาม	1.7	9.9	32.3	56
8. เพื่อนของนิสิตมีส่วนในการตัดสินใจในการคบเพื่อนต่างเพศ	52	23.3	42.2	29.3

ตารางที่ 6 (ต่อ)

ข้อความ	ประจำ (ร้อยละ)	บ่อยครั้ง (ร้อยละ)	นานาครั้ง (ร้อยละ)	ไม่เคย (ร้อยละ)
9.เพื่อนของนิสิตแนะนำให้ นิสิตทดลองมี เพศสัมพันธ์	2.2	3	14.7	80.2
10.เพื่อนของนิสิตเล่าถึงเรื่องเพศสัมพันธ์กับ เพื่อนต่างเพศของเขาให้นิสิตฟัง	4.7	7.8	34.1	53.4

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์กับกลุ่มเพื่อนและแรงสนับสนุนจากเพื่อนของกลุ่มตัวอย่าง แยกเป็นรายข้อ พบว่าเพื่อนของนิสิตไม่เคยแนะนำให้ นิสิตทดลองมีเพศสัมพันธ์ในระดับสูง (ร้อยละ 80.2) รองลงมาเพื่อนของนิสิตไม่เคยเล่าถึงเรื่องเพศสัมพันธ์กับเพื่อนต่างเพศของเขาให้นิสิตฟัง (ร้อยละ 53.4) และเพื่อนของนิสิตแนะนำเพื่อนต่างเพศให้นิสิตรู้จัก (ร้อยละ 53) ตามลำดับ

ส่วนที่ 3 การรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับเรื่องเพศสัมพันธ์
 ตารางที่ 7 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ด้านการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับเรื่องเพศสัมพันธ์

ระดับความสัมพันธ์ด้านการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับเรื่อง เพศสัมพันธ์	จำนวน	ร้อยละ
ระดับสูง (มากกว่า 25คะแนน)	9	3.88
ระดับปานกลาง (12-24คะแนน)	199	85.78
ระดับต่ำ (น้อยกว่า 11คะแนน)	24	10.34
รวม	232	100

$$\bar{x} = 18.29 \quad S.D = 5.73$$

ผลการวิจัยพบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับเรื่องเพศสัมพันธ์อยู่ในระดับปานกลาง (ร้อยละ 85.78) รองลงมามีการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับเรื่องเพศสัมพันธ์ในระดับต่ำ และระดับสูง (ร้อยละ 10.34 และ 3.88 ตามลำดับ)

ตารางที่ 8 ร้อยละ การรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับเรื่องเพศสัมพันธ์จำแนกเป็นรายชื่อ

ข้อความ	ประจำ (ร้อยละ)	บ่อยครั้ง (ร้อยละ)	นานๆครั้ง (ร้อยละ)	ไม่เคย (ร้อยละ)
1. นิสิตอ่านหนังสือพิมพ์ นิตยสารวารสารที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับเรื่องเพศสัมพันธ์	6.5	14.7	66.4	12.5
2. นิสิตดูรูปภาพเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์หรือดูรูปโป๊	5.6	12.5	56	25.9
3. นิสิตดูรายการทีวีที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับเพศสัมพันธ์มีผลต่อการกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ	3	8.2	56	32.8
4. นิสิตเข้าชมภาพยนตร์แนวอีโรติก ที่เข้าฉายในโรงภาพยนตร์	4.3	6	34.5	55.2
5. นิสิตสนใจติดตามข่าวสารเรื่องพฤติกรรมทางเพศของผู้ที่มีชื่อเสียง	5.6	6.9	53	34.5
6. นิสิตฟังเพลง ที่มีท่วงทำนองหรือเนื้อร้องที่สื่อหรือกระตุ้นพฤติกรรมทางเพศสัมพันธ์	3	4.3	34.9	57.8
7. นิสิตศึกษาปัญหาเรื่องเพศจากอินเทอร์เน็ตเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์	4.3	8.2	43.5	44
8. นิสิตซื้อ วีซีดี หรือดีวีดีเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์	1.3	3.9	17.2	77.6
9. นิสิตดูหรือโหลดรูปภาพ คลิปวีดีโอ หรือเพลงที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับเรื่องเพศ	4.3	9.9	36.2	49.6
10. นิสิตใช้บริการเว็บแคมในเว็บไซต์ที่มีพฤติกรรมล่อแหลมทางเพศ	2.2	5.6	16.4	75.9
11. นิสิตสะสมสื่อที่กระตุ้นอารมณ์ทางเพศไว้ในห้องพัก เช่น วีซีดี ดีวีดี หนังสือ คลิปวีดีโอที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับเพศสัมพันธ์	2.6	2.6	21.6	73.3

เมื่อพิจารณาการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับเรื่องเพศสัมพันธ์ของกลุ่มตัวอย่างแยกเป็นรายข้อ พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับเรื่องเพศสัมพันธ์โดย นิสิตไม่เคย ชื่อ วีซีดี หรือดีวีดี เกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์ในระดับสูง (ร้อยละ 77.6) รองลงมานิสิตไม่เคยใช้บริการเว็บแคมใน เว็บไซต์ที่มีพฤติกรรมล่อแหลมทางเพศ (ร้อยละ 75.9) และนิสิตไม่เคยสะสมสื่อที่กระตุ้นอารมณ์ ทางเพศไว้ในห้องพัก เช่น วีซีดี ดีวีดี หนังสือ คลิปวีดีโอ ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับเพศสัมพันธ์ (ร้อยละ 73.3) ตามลำดับ

ส่วนที่ 4 สถานที่ที่นิสิตไป

ตารางที่ 9 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ด้านสถานที่ที่นิสิตไป

ระดับสถานที่ที่นิสิตไป	จำนวน	ร้อยละ
ระดับสูง (มากกว่า 15 คะแนน)	13	5.6
ระดับปานกลาง (7-14 คะแนน)	184	79.34
ระดับต่ำ (น้อยกว่า 6 คะแนน)	35	15.09
รวม	232	100

$$\bar{x} = 10.87$$

$$S.D = 3.41$$

ผลการวิจัยพบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ด้านสถานที่ที่นิสิตไป อยู่ในระดับปานกลาง (ร้อยละ 79.34) รองลงมาอยู่ในระดับต่ำ และระดับสูง (ร้อยละ 15.09 และ 5.6 ตามลำดับ)

ตารางที่ 10 ร้อยละ ด้านสถานที่ที่นิสิตไปจำแนกเป็นรายข้อ

ข้อความ	ประจำ (ร้อยละ)	บ่อยครั้ง (ร้อยละ)	นานๆครั้ง (ร้อยละ)	ไม่เคย (ร้อยละ)
1. นิสิตไปหอพักของเพื่อนต่างเพศตามลำพัง	6.5	9.5	30.6	53.4
2. นิสิตใช้บริการร้านคาราโอเกะ	4.7	20.3	56	19
3. นิสิตเที่ยวสถานบันเทิง เช่น ผับ เคค บาร์	2.3	9.5	30.6	57.8
4. นิสิตไปดูหนังที่โรงภาพยนตร์กับเพื่อนต่างเพศ	4.7	11.2	47.4	36.6
5. นิสิตไปสวนสาธารณะในบริเวณมหาวิทยาลัยนครสวรรค์กับเพื่อนต่างเพศ	4.3	7.8	41.4	46.6

ตารางที่ 10 (ต่อ)

ข้อความ	ประจำ (ร้อยละ)	บ่อยครั้ง (ร้อยละ)	นานๆครั้ง (ร้อยละ)	ไม่เคย (ร้อยละ)
6. นิสิตไปห้างสรรพสินค้ากับเพื่อนต่างเพศ	4.7	16.4	50.4	28.4

เมื่อพิจารณาด้านสถานที่ที่นิสิตไปของกลุ่มตัวอย่างแยกเป็นรายข้อ พบว่ากลุ่มตัวอย่างกับสถานที่ที่นิสิตไป ซึ่งนิสิตไม่เคยไปเที่ยวสถานบันเทิง เช่น ผับ เคน บาร์ ในระดับสูง (ร้อยละ 57.8) รองลงมานิสิตใช้บริการร้านคาราโอเกะ (ร้อยละ 56) และนิสิตไม่เคยไปหอพักของเพื่อนต่างเพศตามลำพัง (ร้อยละ 53.4) ตามลำดับ

ส่วนที่ 5 พฤติกรรมการดื่มสุราหรือเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์
ตารางที่ 11 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านพฤติกรรมการดื่มสุราหรือเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์

ระดับพฤติกรรมการดื่มสุราหรือเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์	จำนวน	ร้อยละ
ระดับสูง(มากกว่า 14 คะแนน)	0	0
ระดับปานกลาง(6-13คะแนน)	202	87.06
ระดับต่ำ(น้อยกว่า 5.คะแนน)	30	12.94
รวม	232	100
$\bar{x}$ = 9.13	S.D = 3.57	

ผลการวิจัยพบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีพฤติกรรมการดื่มสุราหรือเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ อยู่ในระดับปานกลาง (ร้อยละ 87.06) รองลงมามีพฤติกรรมการดื่มสุราหรือเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ ในระดับต่ำ (ร้อยละ 12.94)

ตารางที่ 12 ร้อยละ ด้านพฤติกรรมกรรมการดื่มสุราหรือเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์จำแนกเป็นรายข้อ

ข้อความ	ประจำ (ร้อยละ)	บ่อยครั้ง (ร้อยละ)	นานๆครั้ง (ร้อยละ)	ไม่เคย (ร้อยละ)
1. นิสิตดื่มสุราหรือเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ ในงานเลี้ยงสังสรรค์หรือในสถานบันเทิง	8.2	9.5	42.2	40.1
2. นิสิตดื่มสุราหรือเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ เวลาอยู่กับกลุ่มเพื่อน	6	12.2	39.2	42.7
3. เวลาไปเที่ยวกับเพื่อนต่างประเทศ มักจะมีการดื่มสุราหรือเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์	3.4	6.5	31	59.1
4. นิสิตดื่มสุราหรือเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ กับกลุ่มคนที่เพิ่งรู้จัก	7.3	4.7	23.3	70.7
5. หลังจากการดื่มสุราหรือเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์แล้ว ทำให้นิสิตเกิดความรู้สึกทางเพศ	1.3	3	13.8	81.9
6. หลังจากการดื่มสุราหรือเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์แล้ว ทำให้นิสิตกล้าที่จะกอด จับเล้าโลม กับเพื่อนต่างประเทศ	0.9	5.2	17.7	76.3

เมื่อพิจารณาพฤติกรรมกรรมการดื่มสุราหรือเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ของกลุ่มตัวอย่างแยกเป็นรายข้อ พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีพฤติกรรมกรรมการดื่มสุราหรือเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์โดยหลังจากการดื่มสุราหรือเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์แล้ว ไม่มีผลทำให้นิสิตเกิดความรู้สึกทางเพศในระดับสูง (ร้อยละ 81.9) รองลงมาซึ่งหลังจากการดื่มสุราหรือเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์แล้ว ไม่มีผลทำให้นิสิตกล้าที่จะกอด จับ เล้าโลม กับเพื่อนต่างประเทศ (ร้อยละ 76.6) และนิสิตไม่เคยดื่มสุราหรือเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ กับกลุ่มคนที่เพิ่งรู้จัก (ร้อยละ 70.7) ตามลำดับ

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศสัมพันธ์

ตารางที่ 13 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศสัมพันธ์

ระดับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศสัมพันธ์	จำนวน	ร้อยละ
ระดับสูง(มากกว่า.21 คะแนน)	30	12.93
ระดับปานกลาง(15-20คะแนน)	68	29.32
ระดับต่ำ(น้อยกว่า14คะแนน)	134	57.75
รวม	232	100
$\bar{x} =$	14.7	S.D = 5.22

ผลการวิจัยพบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศสัมพันธ์ อยู่ในระดับต่ำ (ร้อยละ 57.75) รองลงมา มีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศสัมพันธ์ ในระดับปานกลาง และระดับสูง (ร้อยละ 29.32 และ 12.93 ตามลำดับ)

ตารางที่ 14 ร้อยละ พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศสัมพันธ์จำแนกเป็นรายข้อ

ข้อความ	ประจำ (ร้อยละ)	บ่อยครั้ง (ร้อยละ)	นานๆครั้ง (ร้อยละ)	ไม่เคย (ร้อยละ)
1. นิสิตใกล้ชิดหรือติดต่อไปมาหาสู่กับเพื่อนต่างเพศ	11.2	14.7	44.8	29.3
2. นิสิตไปเที่ยวกับเพื่อนต่างเพศตามลำพังสองต่อสอง	6.5	12.9	37.1	43.5
3. นิสิตพูดคุยติดต่อกับเพื่อนต่างเพศหลายคน	4.3	17.2	37.5	40.9
4. นิสิตมองสัตรีส่วนหรือรูปร่างของเพื่อนต่างเพศ	5.6	14.7	41.8	37.9
5. นิสิตนัดพบกับเพื่อนต่างเพศตามลำพังสองต่อสอง	5.2	9.1	31.9	53.9
6. นิสิตจับมือถือแขนกับเพื่อนต่างเพศขณะอยู่กันตามลำพังสองต่อสอง	3.9	6.9	28	61.2

ตารางที่ 14 (ต่อ)

ข้อความ	ประจำ (ร้อยละ)	บ่อยครั้ง (ร้อยละ)	นานๆครั้ง (ร้อยละ)	ไม่เคย (ร้อยละ)
7. นิสิตไปนอนค้างคืนกับเพื่อนต่างเพศตาม ลำพังสองต่อสอง	4.3	3	19	73.7
8. นิสิตเล่าโลมกับเพื่อนต่างเพศในที่ลับตา	0.9	3	15.1	81
9. นิสิตกอดจูบกับเพื่อนต่างเพศ	1.7	2.6	16.8	78.9

เมื่อพิจารณาพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศสัมพันธ์ของกลุ่มตัวอย่างแยกเป็นรายข้อ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศสัมพันธ์โดยที่นิสิตไม่เคยเล่าโลมกับเพื่อนต่างเพศในที่ลับตา ในระดับสูง (ร้อยละ 81) รองลงมานิสิตไม่เคยกอดจูบกับเพื่อนต่างเพศ. (ร้อยละ 78.9) และนิสิตไม่เคยไปนอนค้างคืนกับเพื่อนต่างเพศตามลำพังสองต่อสอง (ร้อยละ 73.7) ตามลำดับ

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลปัจจัยด้านแรง
สนับสนุนทางสังคมที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศสัมพันธ์ของนิสิต
คณะสาธารณสุขศาสตร์ ภาคปกติ ปีการศึกษา 1/2551 มหาวิทยาลัยนเรศวร
จังหวัดพิษณุโลก

ตารางที่ 15 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศสัมพันธ์
ของนิสิต คณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร

ข้อมูลทั่วไป	ระดับพฤติกรรม(n=232)						ระดับพฤติกรรมเสี่ยงทาง เพศสัมพันธ์		
	สูง		ปานกลาง		ต่ำ		df	χ^2 -test	p-value
	n	%	n	%	n	%			
เพศ									
ชาย	18	20.2	37	41.6	34	38.1	2	22.9	0.001
หญิง	12	8.4	31	21.7	100	69.9			

ตารางที่ 15 (ต่อ)

ข้อมูลทั่วไป	ระดับพฤติกรรม(n=232)						ระดับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศสัมพันธ์		
	สูง		ปานกลาง		ต่ำ		df	χ^2 -test	p-value
	n	%	n	%	n	%			
อายุ									
น้อยกว่า 19 ปี	8	8.3	24	25	64	66.7	4	7.376	0.8
20-22 ปี	22	16.3	44	32.6	69	51.1			
มากกว่า 22 ปีขึ้นไป	0	0	0	0	1	100			
ระดับปีการศึกษา									
ระดับชั้นปีที่ 1	6	8.5	19	26.8	46	64.7	6	20.68	0.002*
ระดับชั้นปีที่ 2	3	7.5	10	25	27	67.5			
ระดับชั้นปีที่ 3	6	8.6	21	30	43	61.4			
ระดับชั้นปีที่ 4	14	29.4	18	35.3	18	35.3			
จำนวนค่าใช้จ่ายที่ได้รับในแต่ละเดือน									
น้อยกว่า 4000 บาท	8	8.5	21	22.3	65	61.1	4	10.93	0.02*
4001 - 6000 บาท	15	13.8	37	33.9	57	52.3			
มากกว่า 6000 บาทขึ้นไป	7	24.1	10	34.5	12	41.4			

* มีนัยสำคัญที่สถิติที่ระดับ 0.05

จากผลการวิจัยพบว่า

เพศ ระดับการศึกษา จำนวนค่าใช้จ่ายที่ได้รับในแต่ละเดือนมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศสัมพันธ์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ซึ่งความสัมพันธ์อยู่ในระดับต่ำ แต่พบว่า อายุไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศสัมพันธ์

ตารางที่ 16 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านแรงสนับสนุนทางสังคมกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศสัมพันธ์ของนิสิตคณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร

ปัจจัยด้านแรง สนับสนุนทางสังคม	ระดับพฤติกรรม(n=232)						ระดับพฤติกรรมเสี่ยงทาง เพศสัมพันธ์		
	สูง		ปานกลาง		ต่ำ		df	χ^2 -test	p-value
	n	%	n	%	n	%			
ความสัมพันธ์ในครอบครัว									
สูง	4	12.5	8	25	20	62.5	4	1.225	0.89
ปานกลาง	23	13.1	51	29	102	58			
ต่ำ	3	12.5	9	37.5	12	50			
ความสัมพันธ์กับกลุ่มเพื่อนและแรงสนับสนุนจากเพื่อน									
สูง	14	53.8	6	23.1	6	23.1	4	33.60	0.001*
ปานกลาง	15	3.8	57	19.3	108	76.9			
ต่ำ	1	30	5	68	20	134			
สถานที่ที่นิสิตไป									
สูง	19	54.3	13	37.1	3	8.6	4	64.01	0.001*
ปานกลาง	11	6	54	29.3	119	64.7			
ต่ำ	0	0	1	7.7	12	92.3			
การรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับเรื่องเพศสัมพันธ์									
สูง	12	50	7	29.2	5	20.8	4	26.56	0.001*
ปานกลาง	17	8.5	58	29.1	124	62.3			
ต่ำ	1	11.1	3	33.3	5	55.6			
พฤติกรรมการดื่มสุราหรือเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์									
สูง	13	43.3	9	30	8	26.7	2	30.40	0.001*
ปานกลาง	17	8.4	59	29.2	126	62.4			
ต่ำ	0	0	0	0	0	0			

* มีนัยสำคัญที่สถิติที่ระดับ 0.05

จากผลการวิจัยพบว่า

ความสัมพันธ์กับกลุ่มเพื่อนและแรงสนับสนุนจากเพื่อน การรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับเรื่องเพศสัมพันธ์ สถานที่ที่นิสิตไป และพฤติกรรมการดื่มสุราหรือเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศสัมพันธ์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ซึ่งความสัมพันธ์อยู่ในระดับปานกลาง แต่ความสัมพันธ์ในครอบครัวไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศสัมพันธ์

บทที่ 5

บทสรุป

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงพรรณนา (Descriptive Research) มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศสัมพันธ์ของนิสิตคณะสาธารณสุขศาสตร์ ภาคปกติ ปีการศึกษา 1/2551 มหาวิทยาลัยนเรศวร จังหวัดพิษณุโลก ร่วมกับการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่าง เพศ อายุ ระดับชั้นปีการศึกษา รายได้(ค่าใช้จ่ายรายเดือน) ความสัมพันธ์ในครอบครัว เพื่อน การรับรู้ข่าวสาร สถานที่ การดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ผสมอยู่ ซึ่งสรุปผลการศึกษาและอภิปรายผลดังนี้

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นครั้งนี้คือนิสิตคณะสาธารณสุขศาสตร์ ภาคปกติ ปีการศึกษา 1/2551 มหาวิทยาลัยนเรศวร จังหวัดพิษณุโลก ซึ่งแบ่งเป็น

นิสิตคณะสาธารณสุขศาสตร์ ชั้นปีที่ 1

นิสิตคณะสาธารณสุขศาสตร์ ชั้นปีที่ 2

นิสิตคณะสาธารณสุขศาสตร์ ชั้นปีที่ 3

นิสิตคณะสาธารณสุขศาสตร์ ชั้นปีที่ 4

โดยการสุ่มตัวอย่างโดยวิธีการสุ่มแบบชั้นภูมิ(Stratified random sampling) โดยคัดเลือกจำนวนตัวอย่างโดยอาศัยความน่าจะเป็น (Probability Sampling) โดยการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling) และกำหนดตัวอย่างโดยใช้ตารางได้ค่าตัวอย่างทั้งสิ้น 232 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ แบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นครอบคลุมเนื้อหาจากการพิจารณาและการตัดสินใจของผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 3 ท่าน นำไปทดลองใช้กับนิสิตที่กำลังศึกษาอยู่ในคณะทางวิทยาศาสตร์สุขภาพ ที่มีลักษณะคล้ายคลึงกับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน แบบสอบถามประกอบด้วย 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคล เพศ อายุ ระดับการศึกษา จำนวนค่าใช้จ่ายที่ได้รับในแต่ละเดือน จำนวนค่าใช้จ่ายที่ได้รับเพียงพอในการใช้จ่าย จำนวน 5 ข้อ

ตอนที่ 2 ประกอบด้วยแบบสอบถามทั้งหมด 5 ส่วน ประกอบด้วย

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามความสัมพันธ์ในครอบครัว จำนวน 7 ข้อ ได้ค่าความเที่ยงเท่ากับ

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามความสัมพันธ์กับกลุ่มเพื่อนและแรงสนับสนุนจากเพื่อน จำนวน 10 ข้อ ได้ค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.76

ส่วนที่ 3 แบบสอบถามการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับเรื่องเพศสัมพันธ์ จำนวน 11 ข้อ ได้ค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.90

ส่วนที่ 4 แบบสอบถามด้านสถานที่ที่นิสิตไป จำนวน 6 ข้อ ได้ค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.79

ส่วนที่ 5 แบบสอบถามด้านพฤติกรรมกรรมการดื่มสุราหรือเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ จำนวน 6 ข้อ ได้ค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.86

ตอนที่ 3 แบบสอบถามด้านพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศสัมพันธ์ จำนวน 9 ข้อ ได้ค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.76

ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยติดต่อและประสานงานกับหัวหน้าชั้นปีแต่ละชั้นปีของ นิสิตคณะสาธารณสุขศาสตร์ เพื่อทำการแจกแบบสอบถาม และรับแบบสอบถามคืน ซึ่งผู้วิจัย ได้รับแบบสอบถามที่สมบูรณ์คืนทั้ง 232 ฉบับ

การวิเคราะห์ข้อมูลโดยการใส่โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS for windows ซึ่งใช้สถิติวิเคราะห์ดังนี้

1. หาค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ของปัจจัยส่วนบุคคล
2. หาค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ของปัจจัยด้านแรงสนับสนุนทางสังคม
3. หาค่าความสัมพันธ์โดยการทดสอบค่าไค- สแควร์ (chi-square Test) ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศสัมพันธ์
4. หาค่าความสัมพันธ์โดยการทดสอบค่าไค- สแควร์ (chi-square Test) ระหว่างปัจจัยด้านแรงสนับสนุนทางสังคมกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศสัมพันธ์

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ตัวแปรต่างๆ โดยใช้สถิติพื้นฐาน

1. ลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงร้อยละ 61.64 เพศชายร้อยละ 38.36 มีอายุ 20-22 ปี ร้อยละ 58.18 รองลงมาเป็นช่วงอายุน้อยกว่าหรือเท่ากับ 19 ปี ร้อยละ 41.38 และช่วงอายุ มากกว่าหรือเท่ากับ 23 ปี ร้อยละ 0.44 ด้านระดับปีการศึกษาในกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีระดับปีการศึกษาในระดับชั้นปีที่ 1 และระดับชั้นปีที่ 3

ร้อยละ 30.60 รองลงมาเป็นระดับชั้นปีที่ 4 ร้อยละ 21.56 และระดับชั้นปีที่ 2 ร้อยละ 17.24 ด้านจำนวนค่าใช้จ่ายที่ได้รับในแต่ละเดือน กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ได้รับค่าใช้จ่ายในแต่ละเดือน 4001-6000 บาท ร้อยละ 46.99 รองลงมา น้อยกว่าหรือเท่ากับ 4000 บาท ร้อยละ 40.51 และมากกว่าหรือเท่ากับ 6000 บาท ร้อยละ 12.5 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ได้รับค่าใช้จ่ายเพียงพอ ร้อยละ 72.41

2. ความสัมพันธ์ในครอบครัวอยู่ในระดับปานกลาง (ร้อยละ 75) รองลงมา มีความสัมพันธ์ในระดับสูง และ ระดับต่ำ (ร้อยละ 15 และ 10 ตามลำดับ) ซึ่งบิดามารดาหรือผู้ปกครองให้ อิสระกับนิสิตในการคบเพื่อนในระดับสูง(ร้อยละ 62.5) รองลงมา มีบิดามารดาหรือผู้ปกครองให้ คำปรึกษาแนะนำแก่นิสิตด้วยเหตุผล(ร้อยละ 46.1) และ นิสิตมีส่วนร่วมในการตัดสินใจเกี่ยวกับ เรื่องต่างๆภายในครอบครัว (ร้อยละ 45.3) ตามลำดับ

3. ความสัมพันธ์กับกลุ่มเพื่อนและแรงสนับสนุนจากเพื่อนพบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ อยู่ในระดับปานกลาง (ร้อยละ 78)รองลงมา มีความสัมพันธ์ในระดับสูง และระดับต่ำ (ร้อยละ 11 ตามลำดับ โดยเพื่อนของนิสิตไม่เคยแนะนำให้นิสิตทดลองมีเพศสัมพันธ์ในระดับสูง(ร้อยละ 80.2) รองลงมา เพื่อนของนิสิตไม่เคยเล่าถึงเรื่องเพศสัมพันธ์กับเพื่อนต่างเพศของเขาให้นิสิตฟัง (ร้อยละ 53.4) และเพื่อนของนิสิตแนะนำเพื่อนต่างเพศให้นิสิตรู้จัก (ร้อยละ 50) ตามลำดับ

4. การรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับเรื่องเพศสัมพันธ์ พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่อยู่ในระดับ ปานกลาง(ร้อยละ 85.78) รองลงมา มีการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับเรื่องเพศสัมพันธ์ในระดับต่ำและ ระดับสูง (ร้อยละ 10.34 และ 3.88 ตามลำดับ) ซึ่งนิสิตไม่เคยซื้อ วิซีดี หรือดีวีดีเกี่ยวกับการมี เพศสัมพันธ์ในระดับสูง(ร้อยละ 77.6) รองลงมานิสิตไม่เคยใช้บริการเว็บแคมในเว็บไซต์ที่มี พฤติกรรมล่อแหลมทางเพศ (ร้อยละ 75.9) และนิสิตไม่เคยสะสมสื่อที่กระตุ้นอารมณ์ทางเพศไว้ในห้องพัก เช่น วิซีดี ดีวีดี หนังสือ คลิปวีดีโอ ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับเพศสัมพันธ์ (ร้อยละ 73.3) ตามลำดับ

5. ด้านสถานที่ที่นิสิตไป พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลาง(ร้อยละ 79.34)รองลงมา มีความสัมพันธ์ในระดับต่ำ และระดับ สูง (ร้อยละ 15.09 และ 5.6ตามลำดับ) โดย นิสิตไม่เคยไปเที่ยวสถานบันเทิง เช่น ผับ เคาท์ บาร์ ในระดับสูง (ร้อยละ 57.8) รองลงมานิสิตใช้ บริการร้านคาราโอเกะ (ร้อยละ 56) และนิสิตไม่เคยไปหอพักของเพื่อนต่างเพศตามลำพัง (ร้อยละ 53.4) ตามลำดับ

6. พฤติกรรมการดื่มสุราหรือเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่พบว่า อยู่ในระดับปานกลาง (ร้อยละ 87.06) รองลงมา มีพฤติกรรมการดื่มสุราหรือเครื่องดื่มที่มี

ห้องอ่านหนังสือ

คณะสาธารณสุขศาสตร์

แอลกอฮอล์ ในระดับต่ำ (ร้อยละ 12.94) ซึ่งหลังจากการดื่มสุราหรือเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์แล้ว ไม่มีผลทำให้นิสิตเกิดความรู้สึกทางเพศในระดับสูง (ร้อยละ 81.9) รองลงมาหลังจากการดื่มสุราหรือเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์แล้ว ไม่มีผลทำให้นิสิตกล้าที่จะกอด จูบ เล้าโลม กับเพื่อนต่างเพศ (ร้อยละ 76.6) และนิสิตไม่เคยดื่มสุราหรือเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์กับกลุ่มคนที่เพิ่งรู้จัก (ร้อยละ 70.7) ตามลำดับ

7. ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยด้านแรงสนับสนุนทางสังคมกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศสัมพันธ์

เพศ ระดับการศึกษา จำนวนค่าใช้จ่ายที่ได้รับในแต่ละเดือน มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศสัมพันธ์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ซึ่งความสัมพันธ์อยู่ในระดับต่ำ แต่พบว่า อายุไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศสัมพันธ์

ความสัมพันธ์กับกลุ่มเพื่อนและแรงสนับสนุนจากเพื่อน การรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับเรื่องเพศสัมพันธ์ สถานที่ที่นิสิตไป พฤติกรรมการดื่มสุราหรือเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศสัมพันธ์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ซึ่งความสัมพันธ์อยู่ในระดับปานกลาง แต่พบว่าความสัมพันธ์ในครอบครัวไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศสัมพันธ์

อภิปรายผลการวิจัย

1. ลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

จากการวิจัยครั้งนี้พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุระหว่าง 20-22 ปี ส่วนใหญ่อยู่ในปีการศึกษาในระดับชั้นปีที่ 1 และระดับชั้นปีที่ 3 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ได้รับค่าใช้จ่ายในแต่ละเดือนประมาณ 4001-6000 บาท ส่วนใหญ่จำนวนค่าใช้จ่ายมีความเพียงพอ และจากผลการวิจัยพบว่า อายุไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศสัมพันธ์ อาจเนื่องมาจากความคล้ายคลึงกันของกลุ่มตัวอย่างที่ทำการวิจัย ซึ่งกลุ่มตัวอย่าง มีอายุระหว่าง 19-23 ปี ซึ่งเป็นช่วงอายุที่ใกล้เคียงกัน ในช่วงวัยนี้มีความเปลี่ยนแปลงทางด้านอารมณ์ สังคม สภาพจิตใจ และสติปัญญาที่คล้ายคลึงกัน ศรีเรือน แก้วกังวาล (2545, หน้า 331-338)

2. ความสัมพันธ์ในครอบครัว

ผลการวิจัยพบว่าส่วนใหญ่กลุ่มตัวอย่างมีความสัมพันธ์กับบิดา มารดาหรือผู้ปกครองอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนใหญ่พบว่ากลุ่มตัวอย่างซึ่งบิดามารดาหรือผู้ปกครองให้อิสระกับนิสิตใน

การคบเพื่อนเป็นประจำในระดับสูง รองลงมาบิดามารดาหรือผู้ปกครองให้คำปรึกษาแนะนำแก่นิสิตด้วยเหตุผลเป็นประจำ และบ่อยครั้งที่นิสิตมีส่วนร่วมในการตัดสินใจเกี่ยวกับเรื่องต่างๆภายในครอบครัว จากผลการวิจัยพบว่า ความสัมพันธ์ในครอบครัวไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศสัมพันธ์ จากกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยอยู่ในช่วงอายุ 18 - 23 ปี เป็นช่วงวัยรุ่นตอนปลาย ซึ่งวัยนี้มีการปรับตัวและเตรียมพร้อมเข้าสู่วัยผู้ใหญ่ สถาบันครอบครัวมีความสำคัญในวัยนี้ มีบทบาทสำคัญในการให้คำแนะนำ การให้การดูแล และคอยให้คำปรึกษาเรื่องเพศ จากผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความสัมพันธ์ในครอบครัวในระดับปานกลาง (ร้อยละ 75) โดยเมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ในครอบครัวของกลุ่มตัวอย่าง พบว่าบิดามารดาหรือผู้ปกครองมีการให้คำปรึกษา แนะนำแก่นิสิตด้วยเหตุผล มีการสอบถามในเรื่องการเรียน เมื่อมีปัญหาในด้านต่าง ๆ นิสิตก็จะพูดคุยปรึกษาบิดามารดาหรือผู้ปกครอง และบิดามารดาหรือผู้ปกครอง ก็มีส่วนในการให้อิสระกับตัวนิสิตในการคบเพื่อน เป็นการปฏิบัติที่อยู่ในระดับสูง แสดงว่าความสัมพันธ์ในครอบครัวของกลุ่มตัวอย่าง มีความสัมพันธ์ที่ดี แต่เมื่อมองถึงปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศสัมพันธ์ ในระดับนัยสำคัญที่ 0.05 ที่ประกอบไปด้วยหลายด้านด้วยกัน สถาบันครอบครัวเป็นสถาบันปฐมภูมิของโครงสร้างทางสังคม ซึ่งมีส่วนสำคัญที่จะเลี้ยงดู และอบรมสั่งสอน ให้เป็นเยาวชนที่ดีในสังคม การแก้ไขปัญหาปัจจัยที่กล่าวมาข้างต้น ต้องอาศัยสถาบันครอบครัวเข้ามามีส่วนช่วย แต่ด้วยเหตุการณ์และยุคสมัยที่มีการเปลี่ยนแปลงไป มีการรับเอาวัฒนธรรมของตะวันตกเข้ามา ทั้งในเรื่องของเทคโนโลยี และเรื่องของค่านิยม ความเชื่อ ที่ทำให้สถาบันครอบครัวต้องรับภาระมากขึ้น จึงเห็นว่าแม้สภาพครอบครัวที่มีเกณฑ์ความสัมพันธ์ในระดับสูง ซึ่งสถาบันครอบครัวเป็นสถาบันขนาดเล็กในสังคมถ้าเทียบกับปัจจัยภายนอกหรือปัจจัยด้านแรงสนับสนุนทางสังคม ที่เปลี่ยนแปลงไปมากในปัจจุบันแล้ว มีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้น รวมถึงเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อกลุ่มตัวอย่างที่เป็นวัยรุ่นตอนปลายที่อยู่ในระดับอุดมศึกษา ที่มีการเปลี่ยนแปลงจากสังคมขนาดเล็ก ที่มีกฎระเบียบ การดูที่ทั่วถึงกว่าสู่ระบบสังคมที่มีความหลากหลาย ที่เปิดโอกาสในการเรียนรู้ศึกษา หาประสบการณ์ในการเตรียมพร้อมเข้าสู่วัยผู้ใหญ่ ซึ่งปัจจัยต่าง ๆ ที่เป็นแรงสนับสนุนส่งผลต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศสัมพันธ์นั้น เป็นส่วนหนึ่งในสภาพแวดล้อมจึงเกิดการส่งผลให้เกิดความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศสัมพันธ์ ถึงแม้จะมีความสัมพันธ์ที่สูงก็ตาม ซึ่งไม่สอดคล้องกับการวิจัยของกุหลาบ รัตนสังฆธรรมและคณะ (2540) พบว่า สัมพันธภาพในครอบครัวมีความสัมพันธ์ทางบวกกับ พฤติกรรมทางเพศและยาเสพติดของนักเรียนระดับอาชีวศึกษาและไม่สอดคล้องกับผลการวิจัยของ อนงค์ ชีระพันธ์ (2544) พบว่า

คณะสาธารณสุขศาสตร์

สัมพันธ์ภาพในครอบครัวมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

3. ความสัมพันธ์กับกลุ่มเพื่อน

ผลการวิจัยพบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความสัมพันธ์กับกลุ่มเพื่อนและมีแรงสนับสนุนจากเพื่อนอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนใหญ่กลุ่มตัวอย่าง พบว่าเพื่อนของนิสิตไม่เคยแนะนำให้นิสิตทดลองมีเพศสัมพันธ์ในระดับสูง รองลงมาเพื่อนของนิสิตไม่เคยเล่าถึงเรื่องเพศสัมพันธ์กับเพื่อนต่างเพศของเขาให้นิสิตฟัง และพบว่านานๆครั้งที่เพื่อนของนิสิตแนะนำเพื่อนต่างเพศให้นิสิตรู้จัก จากผลการวิจัยพบว่า ความสัมพันธ์กับกลุ่มเพื่อนและแรงสนับสนุนจากเพื่อนมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศสัมพันธ์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สอดคล้องกับผลการวิจัยของ ทวีวรรณ ชาลีเครือ (2541) พบว่า การมีเพื่อนสนิทที่มีเพศสัมพันธ์กับคนรักมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับน้อยกว่า 0.01 ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ อนงค์ ชีระพันธ์(2544) พบว่า ลักษณะเพื่อนที่คบมีความสัมพันธ์กับกับพฤติกรรมทางเพศ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สอดคล้องกับผลการวิจัยของ ณัฐพร สายพันธ์(2546) พบว่าลักษณะกลุ่มเพื่อนมีความสัมพันธ์กับการมีเพศสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับน้อยกว่า 0.05 และผลการวิจัยของ วรณวิมล สุรินทร์ศักดิ์(2546) พบว่าพฤติกรรมเสี่ยงของเพื่อนสนิทมีอิทธิพลต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานของวัยรุ่น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

4. การรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับเรื่องเพศสัมพันธ์

ผลการวิจัยพบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับเรื่องเพศสัมพันธ์อยู่ในระดับปานกลาง ส่วนใหญ่กลุ่มตัวอย่างมีการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับเรื่องเพศสัมพันธ์โดย นิสิตไม่เคยซื้อ วีซีดี หรือดีวีดีเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์ในระดับสูง รองลงมานิสิตไม่เคยใช้บริการเว็บแคมใน เว็บไซต์ที่มีพฤติกรรมล่อแหลมทางเพศ และนิสิตไม่เคยสะสมสื่อที่กระตุ้นอารมณ์ทางเพศไว้ในห้องพัก เช่น วีซีดี ดีวีดี หนังสือ คลิปวีดีโอ ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับเพศสัมพันธ์ จากผลการวิจัยพบว่า การรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับเรื่องเพศสัมพันธ์มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศสัมพันธ์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ฮาฟเนอร์ เคลลี และโบเซล (Haffner, Kelly and Bozell, 1987 อ้างถึงใน Swisher, 1994, หน้า 33-34) ได้ศึกษาถึงเรื่องผลกระทบจากสื่อต่อพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น จากการวิจัยพบว่า วัยรุ่นสามารถเรียนรู้เกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศ และเจตคติทางเพศจากทีวี นิตยสาร ภาพยนตร์ ตลอดจนสื่อต่างๆ ใน

ผลการวิจัยของ ไดเยอร์ ลีหมิง และโอลิเวอร์ (Dwyer, Leeming and Oliver, 1996, หน้า 309-317) ได้ศึกษาประเด็น ปัญหาในพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น จากการวิจัยถึงสาเหตุของการมีพฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสมนั้นเกิดจากการได้รับอิทธิพลจากสื่อ ได้แก่ โทรทัศน์ นิตยสาร สิ่งพิมพ์ อินเทอร์เน็ต ซึ่งสอดคล้องกับการวิจัยในประเทศไทยเรื่องการแสวงหาข่าวสารเกี่ยวกับประเด็นทางเพศของวัยรุ่นไทยที่นำเสนอผ่านทางอินเทอร์เน็ต และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ (พรทิพย์ พัฒนานุสรณ์, 2544, หน้า 5) พบว่าวัยรุ่น หญิงชาย ตอนต้นที่มีอายุระหว่าง 13-15 ปี และวัยรุ่น หญิงชาย ตอนปลายที่มีอายุระหว่าง 16-18 ปี วัยรุ่นทั้งสองกลุ่มร้อยละ 68 ใช้อินเทอร์เน็ตดูเรื่องเซ็กส์ในเวลาว่าง โดยให้เหตุผลว่า เป็นเวลาส่วนตัว ไม่มีใครมารบกวน ไม่ต้องกลัวพ่อแม่ผู้ปกครองจะรู้ และวัยรุ่นไทยส่วนใหญ่ครึ่งหนึ่ง จะใช้อินเทอร์เน็ตหาข้อมูลเกี่ยวกับเรื่องเพศสัปดาห์ละครั้ง และร้อยละ 28 ดูเรื่องเซ็กส์ทุกวัน นอกจากนี้ในกลุ่มวัยรุ่นหญิงมีพฤติกรรมในการหาข้อมูลเรื่องเพศบ่อยกว่าวัยรุ่นชาย

5. สถานที่ที่นิสิตไป

ผลการวิจัยพบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ด้านสถานที่ที่นิสิตไป อยู่ในระดับปานกลาง ส่วนใหญ่กลุ่มตัวอย่างกับสถานที่ที่นิสิตไป โดยนิสิตไม่เคยไปเที่ยวสถานบันเทิง เช่น ผับ เคาท์บาร์ ในระดับสูง รองลงมา นิสิตใช้บริการร้านอาหารโอเคะนานๆครั้ง และนิสิตไม่เคยไปหอพักของเพื่อนต่างเพศตามลำพัง สถานที่ที่นิสิตไปมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศสัมพันธ์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ จารุรัตน์ เจียมประชานุกรการ(2537) พบว่า การเที่ยวคลับ บาร์ สถานอาบอบนวด หรือ สถานเริงรมย์อื่นๆของนักเรียนอาชีวศึกษามีความสัมพันธ์เชิงบวกกับพฤติกรรมเสี่ยงด้านเพศอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 สอดคล้องกับผลการวิจัยของ จุฬารัตน์ หัวหาญ(2539) พบว่าการเที่ยวคลับบาร์ หรือ สถานเริงรมย์อื่นๆมีความสัมพันธ์ต่อการมีเพศสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับน้อยกว่า 0.001 อรุษา จันทร์วุธ(2544) พบว่า การเข้าถึงสถานเริงรมย์มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ถนอมรัตน์ ประสิทธิ์เมตต์(2545), ณัฐพร สายพันธ์(2546) พบว่า สถานที่ที่มีเพศสัมพันธ์ครั้งแรก คือ บ้านและหอพักตัวเอง จากการวิจัยของดารุณี ภูษสุวรรณศรี (2540) พบว่าลักษณะที่พักอาศัยมีความสัมพันธ์กับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับน้อยกว่า 0.05 สอดคล้องกับผลการวิจัยของประพจน์ บุญมี(2544) พบว่า ลักษณะการพักอาศัยมีความสัมพันธ์กับการมีเพศสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 0.01 และณัฐพร สายพันธ์ (2546) พบว่า ลักษณะการพักอาศัยมีความสัมพันธ์กับการมีเพศสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ(p-value<0.05) โดยพบว่า ผู้ที่พักอยู่ตามลำพังหรืออยู่กับ

เพื่อนมีโอกาสมีเพศสัมพันธ์มากกว่าผู้ที่พักอาศัยอยู่กับพ่อแม่หรือผู้ปกครอง 3.3 เท่า(95%CI : 1.8 ถึง 5.8)

6. พฤติกรรมการดื่มสุราหรือเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์

ผลการวิจัยพบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีพฤติกรรมการดื่มสุราหรือเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์อยู่ในระดับปานกลาง ส่วนใหญ่กลุ่มตัวอย่างมีพฤติกรรมการดื่มสุราหรือเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์โดยหลังจากการดื่มสุราหรือเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์แล้ว ไม่มีผลทำให้นิสัยเกิดความรู้สึกทางเพศในระดับสูง รองลงมาพบว่าหลังจากการดื่มสุราหรือเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์แล้ว ไม่มีผลทำให้นิสัยดกกล้าที่จะกอด จับ เล้าโลม กับเพื่อนต่างเพศ และนิสัยไม่เคยดื่มสุราหรือเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ กับกลุ่มคนที่เพิ่งรู้จัก จากผลการวิจัยพบว่า พฤติกรรมการดื่มสุราหรือเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศสัมพันธ์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 จากการวิจัยของ Fergusson & Lynskey (1996) พบว่า การดื่มสุรามีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่น และการดื่มสุรากระตุ้นให้มีเพศสัมพันธ์ และ Derege et al. (2005) พบว่าการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ วัยรุ่นที่ดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์เป็นประจำทุกวันจะมีโอกาสมีเพศสัมพันธ์โดยไม่ได้ป้องกันมากกว่าผู้ไม่ดื่ม 3.05 เท่า (95%CL 2.38, 3.91) ส่วนการวิจัยของจตุรรัตน์ ห้าวหาญ(2539) พบว่า การดื่มสุราและการสูบบุหรี่มีความสัมพันธ์ต่อการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนชายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับน้อยกว่า 0.001 และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ดารุณี ภูษณสุวรรณศรี (2540) พบว่าการใช้สารเสพติดมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ข้อเสนอแนะในการนำวิจัยไปใช้

จากผลการวิจัยปัจจุบันที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศสัมพันธ์ของนิสิต คณะสาธารณสุขศาสตร์ ภาคปกติ ปีการศึกษา 1/2551 มหาวิทยาลัยนเรศวร จังหวัดพิษณุโลก ทำให้ได้ข้อสรุปและข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. ผลการวิจัยพบว่า นิสิตคณะสาธารณสุขศาสตร์ ภาคปกติ ปีการศึกษา 1/2551 มหาวิทยาลัยนเรศวร จังหวัดพิษณุโลก มีการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับเรื่องเพศสัมพันธ์อยู่ในระดับปานกลาง และจากการวิจัยพบว่า เป็นปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศสัมพันธ์ของนิสิต เพื่อป้องกันตนเองจากการรับข้อมูลข่าวสารที่ไม่ถูกต้อง ดังนั้นหากจะแก้ปัญหาในระยะยาว ควรแก้ปัญหาทางด้านสื่อ และด้านเยาวชนที่ควรบริโภคข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเรื่องเพศสัมพันธ์

อย่างระมัดระวัง ควรบริโภคข้อมูลที่เป็นเนื้อหาสาระ เป็นองค์ความรู้ที่เป็นประโยชน์ เช่น ศึกษา เพื่อให้รู้เรื่องเพศศึกษา เพื่อป้องกันตนเองจากการรับรู้อาหารที่ไม่ถูกต้อง ซึ่งผู้ที่เกี่ยวข้อง คณะผู้บริหารคณะสาธารณสุขศาสตร์ บิดามารดาหรือผู้ปกครองควรดูแล แนะนำให้ข้อมูลที่ถูกต้องในการรับข้อมูลข่าวสารที่ไม่ถูกต้อง จึงมีหลักสำคัญในการแก้ปัญหา ดังนี้

1.1 ลดปัจจัยเสี่ยงโดยมีมาตรการควบคุมจัดระเบียบสื่อที่ไม่เหมาะสมให้เป็นรูปธรรม เช่น การรณรงค์หรือช่วยกันกวาดล้างสื่อลามก การควบคุมสื่อลามกทางอินเทอร์เน็ต และการกำหนดพื้นที่และกฎหมายในการควบคุมการจำหน่ายให้ชัดเจน การเพิ่มโทษผู้ผลิตหรือจำหน่ายสื่อที่ไม่เหมาะสม เป็นต้น

1.2 เพิ่มพื้นที่สื่อและกิจกรรมสร้างสรรค์ โดยสถาบันศาสนา ชุมชน เอกชน โดยรัฐให้การสนับสนุน ซึ่งรัฐอาจต้องสนับสนุนในรูปแบบกองทุนส่งเสริมคนทำหนัง ทำละคร สร้างสรรค์ การมีโทรทัศน์ช่องครอบครัว เป็นต้น รวมทั้งการสนับสนุนกิจกรรม และพื้นที่ ก่อให้เกิดรายได้แก่เยาวชน เช่น สร้างพื้นที่คุณภาพให้เยาวชน เป็นจุดนัดพบสุดสัปดาห์ให้เยาวชนทุกรุ่น ทุกวัยมาทำกิจกรรมหลากหลาย ทั้งเล่นทั้งเรียนรู้ เป็นผู้ประกอบการรุ่นใหม่ มีเยาวชนเป็นแนวร่วมประสานความร่วมมือกับชุมชน องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น เน้นหลัก เด็กนำ ผู้ใหญ่สนับสนุน

1.3 เพิ่มเกราะป้องกันให้กับเยาวชน โดยการส่งเสริมความเข้มแข็งของครอบครัวและการเลี้ยงดูที่ครอบครัวเป็นส่วนสำคัญในการส่งเสริมบทบาทสื่อและสถาบัน ในการสร้างค่านิยมที่ดีให้แก่เยาวชน รวมถึงการลงทุนในระบบการวิจัยเพื่อการศึกษาติดตามและเฝ้าระวังทางสังคม และโดยเฉพาะการเน้นบทบาทสื่อ Media Education ให้เยาวชนบริโภคสื่ออย่างรู้เท่าทัน

2. ผลการวิจัยพบว่า นิสิตคณะสาธารณสุขศาสตร์ ภาคปกติ ปีการศึกษา 1/2551 มหาวิทยาลัยนครสวรรค์ จังหวัดพิษณุโลก มีพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์อยู่ในระดับปานกลาง และจากการวิจัยพบว่า เป็นปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศสัมพันธ์ ในช่วงวัยรุ่น เนื่องจากผลของการดื่มสุราหรือเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ ทำให้ขาดสติสัมปชัญญะ และอาจนำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ ดังนั้นต้องอาศัยความร่วมมือ จากทุกภาคส่วน เช่น บิดามารดาหรือผู้ปกครอง สถานศึกษา เจ้าหน้าที่ตำรวจและผู้ที่เกี่ยวข้องที่จะให้การควบคุมดูแลในเรื่องพฤติกรรมการดื่มสุราหรือเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ของวัยรุ่น โดยมีหลักสำคัญคือ

2.1 สร้างความเชื่อมั่น ค่านิยมและให้ความรู้เกี่ยวกับการดื่มสุราหรือเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ที่ถูกต้อง เช่น ให้ความรู้เกี่ยวกับโทษของการดื่มสุราหรือเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ ในการเข้าสังคมในงานเลี้ยง เป็นต้น

2.2 ลดแรงจูงใจในการดื่มสุราหรือเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ เช่น การขึ้นราคาเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์หรือสุราให้มีราคาสูงขึ้น ลดการโฆษณาอันจะเป็นปลุกระดมให้เยาวชนหันมาหมกมุ่นในเรื่องนี้

3. ผลการวิจัยพบว่า นิสิตคณะสาธารณสุขศาสตร์ ภาคปกติ ปีการศึกษา 1/2551 มหาวิทยาลัยนเรศวร จังหวัดพิษณุโลก มีความสัมพันธ์กับกลุ่มเพื่อนและแรงสนับสนุนจากเพื่อนอยู่ในระดับปานกลาง และจากการวิจัยพบว่าเป็นปัจจัย ที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศสัมพันธ์ แรงสนับสนุนจากเพื่อนมีผลต่อวัยรุ่นทั้งในด้านความเชื่อ ความคิด ค่านิยม การให้คำปรึกษา แนะนำในเรื่องต่าง ๆ รวมทั้งพฤติกรรมทางเพศ แรงสนับสนุนจากเพื่อนมีทั้งด้านบวกและด้านลบ ดังนั้น บิดามารดา ผู้ปกครอง หรืออาจารย์ควรให้การดูแลเอาใจใส่เยาวชนในช่วงที่เป็นวัยรุ่นไม่ว่าจะเป็นวัยรุ่นตอนต้นหรือตอนปลาย และควรแนะนำในเรื่องหลัก ๆ ดังนี้

3.1 การเลือกคบเพื่อนต้องรู้จักแยกแยะว่า เพื่อนคนไหนน่าคบ หรือเพื่อนคนไหนเป็นคนดี ประพฤติดีไว้ ชักนำไปสู่พฤติกรรมที่ดี เช่น การร่วมทำกิจกรรมของคณะ ชวนไปอ่านหนังสือหรือชวนไปทำกิจกรรมสร้างสรรค์สังคม เป็นต้น

3.2 การรู้จักปฏิเสธ จะต้องไม่โน้มเอียงหรือหลงเชื่อคำชักชวนของเพื่อน เมื่อเพื่อนชักชวนไปในทางที่ไม่ดี เช่น การดื่มสุราหรือเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ ชักชวนให้เสพสารเสพติด ชวนหนีเรียน เป็นต้น

4. ผลการวิจัยพบว่า นิสิตคณะสาธารณสุขศาสตร์ ภาคปกติ ปีการศึกษา 1/2551 มหาวิทยาลัยนเรศวร จังหวัดพิษณุโลก พบว่าสถานที่ที่นิสิตไปอยู่ระดับปานกลาง และจากการวิจัยพบว่าเป็นปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศสัมพันธ์ โดยเฉพาะการไปเที่ยวในผับ เทค บาร์ ที่บิ دامารดา ผู้ปกครอง หรืออาจารย์ควรให้คำแนะนำ ควรเอาใจใส่ดูแลและอธิบายถึงความเหมาะสมรวมถึงแนวทางที่เป็นประโยชน์ คือ การเปิดพื้นที่ทางสังคมให้วัยรุ่นสามารถรวมกลุ่มกันทำกิจกรรมในด้านที่ดี มีประโยชน์ต่อสังคม ในสถานที่ราชการ วัด สถานศึกษาที่สามารถปรับและนำมาใช้เป็นสถานที่ในการพบปะสังสรรค์ในสิ่งที่ดี ทั้งในเรื่องของศิลปะ วิทยาศาสตร์ และสิ่งแวดล้อม เป็นต้น

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาวิจัยในลักษณะนี้ในกลุ่มตัวอย่างอื่นๆ เช่น กลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษา กลุ่มนักศึกษาในระดับอาชีวศึกษา เพื่อจะได้มองเห็นภาพโดยรวมของพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศสัมพันธ์ ได้ชัดเจนมากยิ่งขึ้น
2. ควรมีการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับความรู้และทัศนคติกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศสัมพันธ์ ของนิสิต
3. ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบระหว่างเพศชายกับเพศหญิง เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศสัมพันธ์ของนิสิต
4. ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบระหว่างระดับชั้นปีการศึกษา เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศสัมพันธ์ของนิสิต

บรรณานุกรม

กาญจนา ทรัพย์อาจิณ. (2546). **ครอบครัวศึกษาและความปลอดภัยในชีวิต**. กรุงเทพฯ :

เอ็มเอ็ดดูเคชั่น

กุหลาบ รัตนสังฆธรรม, วิไล สถิตเสถียร, ธิรพงษ์ ธิรมนัส, และพัชนี สุวรรณศรี.(2540).

สัมพันธ์ภาพในครอบครัวกับปัญหาเสพยาเสพติดและพฤติกรรมทางเพศ. กรุงเทพฯ

: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ขวัญชนก ศิริวัฒน์กาญจน์. (2541). **พฤติกรรมทางเพศและปัจจัยที่สามารถร่วมทำนายนายการมี**

เพศสัมพันธ์ของเยาวชนหญิงไฮโด ในสังกัดศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน จังหวัด

อุดรธานี. วิทยานิพนธ์ วท.ม.,มหาวิทยาลัยมหิดล

จตุพร ลิ้มมันจริง. (2544). **จิตวิทยาวัยรุ่น** (พิมพ์ครั้งที่ 1). กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยรามคำแหง

จากรัตน์ เจียมประชาชนรากร. (2537). **ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการป้องกันโรคเอดส์ของ**

นักเรียน อาชีวศึกษาชาย. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม., มหาวิทยาลัยมหิดล

จุฬารัตน์ ห้าวหาญ. (2539). **พฤติกรรมทางเพศและปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการมี**

เพศสัมพันธ์ของนักเรียนวัยรุ่นในเขตเทศบาลเมือง จังหวัดสุรินทร์. วิทยานิพนธ์

วท.ม., มหาวิทยาลัยมหิดล.

ชาญณรงค์ อรรถบุตร. (2549). **ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมป้องกันการโรคเอดส์**

ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น. วิทยานิพนธ์

ส.ม.,มหาวิทยาลัยขอนแก่น

ณัฐพร สายพันธ์. (2546). **ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นในสถานศึกษา**

สังกัดกรมอาชีวศึกษา อำเภอเมือง จังหวัดยโสธร. วิทยานิพนธ์ ส.ม.,

มหาวิทยาลัยขอนแก่น

ณัฐนันท์ วิชัยรัมย์. (2545). **ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ของ**

นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตอำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์.

วิทยานิพนธ์ ศศ.ม., มหาวิทยาลัยศิลปากร

ดารุณ ภูษณสุวรรณศรี. (2540). **ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสของ**

นักศึกษาผู้ใหญ่ระดับมัธยมต้น ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนกรุงเทพมหานคร.

วิทยานิพนธ์ วท.ม.,มหาวิทยาลัยมหิดล

- ดารุณี ภูษณสุวรรณ. (2540). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการมีเพศสัมพันธ์ของนักศึกษาผู้ใหญ่ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ ส.ม., มหาวิทยาลัยมหิดล
- ถนอมรัตน์ ประสิทธิ์เมตต์, ชัยโรจน์ ขุนมงคล. (2545). พฤติกรรมทางเพศของนักเรียนระดับอาชีวศึกษาในจังหวัดนครสวรรค์. วารสารวิชาการสาธารณสุข, 11(5), 720 - 728
- ทวีวรรณ ชาลีเครือ. (2541). พฤติกรรมเสี่ยงด้านเพศสัมพันธ์และปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนวัยรุ่นในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดเพชรบูรณ์. วารสารสาธารณสุขมูลฐานภาคเหนือ, 11(4), 22-8
- เบญจมา สุขศรีเพ็ง. (30 ก.ค. 2550). ทฤษฎีแรงสนับสนุนทางสังคม. (Social Support Theory). สืบค้นเมื่อวันที่ 19 สิงหาคม 2551 , จาก <http://gotoknow.org/blog/benbenblogtheory/115753>
- ประพจน์ บุญมี. (2544). ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนชายระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษาเขตเมือง และชนบทจังหวัดสระบุรี. วิทยานิพนธ์ วท.ม., มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
- พรทิพย์ พัฒนานุสรณ์. (29 พฤษภาคม 2544). วันรุ่นไทยท่องเที่ยวเบอร์เซ็กซ์หนักกว่าชาย. ไทยรัฐ , 5
- พวงพรรณ จันทร์ตรี. (2539). ค่านิยมการรักษาพรหมจารีของสตรีโสดที่อยู่ในศูนย์การศึกษา นอกโรงเรียนในชุมชนแห่งหนึ่งของภาคกลาง. วิทยานิพนธ์ กศ.ม., มหาวิทยาลัยมหิดล
- รัชณี ศรีสว่าง. (2545). พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักศึกษาอาชีวศึกษาในอำเภอเมืองเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. สืบค้นเมื่อ 10 สิงหาคม 2551 จาก <http://library.cmu.ac.th/digital.collection/etheeses/fulltext.php?id=5537>
- รัตนา พุ่มสุวรรณ. (2544). ค่านิยมต่อพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษาปริญญาตรีสถาบันเทคโนโลยี พระจอมเกล้าคุณทหารลาดกระบัง. วิทยานิพนธ์ กศ.ม., มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
- รุ่งอรุณ ป็องกัน. (2544). ความสัมพันธ์ระหว่างความภูมิใจในตน การใช้เหตุผลทางจริยธรรม และการได้รับการอบรม เลี้ยงดู กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา จังหวัดขอนแก่น. วิทยานิพนธ์ กศ.ม., มหาวิทยาลัยขอนแก่น

- *วรรณวิมล สุรินทร์ศักดิ์. (2546). การมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานของวัยรุ่น. วิทยานิพนธ์
ศศ.ม.มหาวิทยาลัยขอนแก่น
- วราภรณ์ ตระกูลสฤษดิ์. (2544). จิตวิทยาการปรับตัว (พิมพ์ครั้งที่ 1). กรุงเทพฯ : ศูนย์ส่งเสริม
วิชาการ
- วันทนี วาลิกะสิน. (2526). ปัญหาพฤติกรรมทางเพศของมนุษย์กับงานสังคมสงเคราะห์.
กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
- วิชาญ รุ่งอุทัย. (2533). ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นในเรื่องพฤติกรรมทางเพศ
ของวัยรุ่น. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม., มหาวิทยาลัยมหิดล
- วิทยา นาควัชระ. (2527). จิตวิทยาทั่วไป. กรุงเทพฯ : ส่งเสริมพัฒนา
ศรีเรือน แก้วกังวาล. (2546). จิตวิทยาพัฒนาการชีวิตทุกช่วงวัย (พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพฯ :
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
- ศิริกุล อิศรานุรักษ์ณ์, บังอร เทพเทียน และสมศักดิ์ วงศาवास. (2548). การเฝ้าระวังพฤติกรรม
ทางเพศในประชากร 5 กลุ่มเป้าหมายในเขตพื้นที่กรุงเทพมหานคร ปี 2548.
กรุงเทพฯ : สถาบันพัฒนาการสาธารณสุขอาเซียน มหาวิทยาลัยมหิดล.
- สกล วรเจริญศรี. (2545). การศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมทางเพศของนักเรียน
วัยรุ่น. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม., มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
- สุชา จันทร์โสม. (2540). จิตวิทยาเด็ก (พิมพ์ครั้งที่ 1). กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิชย์
- สุชา จันทร์โสม. (2544). จิตวิทยาทั่วไป (พิมพ์ครั้งที่ 13). กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิชย์
- สุรางค์ ไคว้ตระกูล. (2541). จิตวิทยาการศึกษา (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย
- อนงค์ ชีระพันธ์. (2544). ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นในโรงเรียน
มัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดขอนแก่น. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม.
มหาวิทยาลัยขอนแก่น
- อรอุษา จันทร์วุธ. (2544). ปัจจัยที่มีผลอิทธิพลต่อพฤติกรรมทางเพศของนักเรียน
มัธยมศึกษา จังหวัดสมุทรปราการ. วิทยานิพนธ์ วท.ม. มหาวิทยาลัยมหิดล
- Coleman.J. Friendship and the Peer Group in Adolescence (1980) Hand Book of
Adolescent Development. New York : Wiley, 1999.
- Dwyer, O. William, Leeming C. Frank and Oliver P.Diana. (1996). Issue in Adolescence
Sexuality. Boston : Allyn and Bacon.

- Fergusson, D.M., & Lynskey, M.T. (1996). Alcohol misuse and adolescence sexual behavior and risk taking *Pediatrics*, 98(1), 91-96
- Hurlock, B. Elizabeth. (1974). *Development Psychology*. New Delhi : Tata McGraw-Hill Publishing Co., Ltd.
- Kirkendall, W.L. (1965). *Adolescence*. New York : Appleton Company.
- Moore, Susan and Rosenthal Doreen. (1993). *Sexuality in Adolescence*. New York : Routledge.
- Newman, P.A., & Zimmerman, M.A. (2000). Gender differences in HIV-related sexual risk behavior among urban African youth : A Multivariate approach. *AIDS Education and Prevention*. 12(4), 308-325.

เรื่อง

การศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศสัมพันธ์ของนิสิต
คณะสาธารณสุขศาสตร์ ภาคปกติ ปีการศึกษา 1/2551 มหาวิทยาลัยนเรศวร
จังหวัดพิษณุโลก

Questionnaire constructions and Measurement Method (Designing the scale)

The measurement methods for each variable are as follows.

Questionnaire constructions	variable	Lever (scale)	Value
ตอนที่ 1 แบบสอบถามสถานภาพส่วนบุคคล	- เพศ	Nominal	1.ชาย, 2.หญิง
	- อายุ	Ratio	ในปีนี้
	- ระดับการศึกษา	Ordinal	1. ปี1, 2.ปี2, 3. ปี3, 4. ปี4
	- สถานภาพของบิดามารดา	Nominal	1. อยู่ด้วยกัน 2. แยกกันอยู่ (แต่ไม่ได้หย่า) 3. หย่าร้าง 4. หม้าย 5. อื่นๆ
	- จำนวนค่าใช้จ่ายในแต่ละเดือน	Ordinal	1. ต่ำกว่า 4000 บาท 2. 4000-6000 บาท 3. มากกว่า 6000 บาทขึ้นไป
	- จำนวนค่าใช้จ่ายที่ได้รับในแต่ละเดือน	Nominal	1. พอใจ 2. ไม่พอใจ

Questionnaire constructions	variable	Lever (scale)	Value
ตอนที่ 2 แบบสอบถามด้านสังคมและ สิ่งแวดล้อม	ส่วนที่ 1 แบบสอบถาม ความสัมพันธ์ในครอบครัว - 7 ข้อ	Ordinal	ประจำ บ่อยครั้ง บางครั้ง นานๆ ครั้ง ไม่เคย
	ส่วนที่ 2 แบบสอบถาม ความสัมพันธ์กับกลุ่มเพื่อน และแรงสนับสนุนจากเพื่อน - 10 ข้อ	Ordinal	จริงที่สุด ส่วนใหญ่จริง จริงพอสมควร จริงเพียงเล็กน้อย ไม่จริงเลย
	ส่วนที่ 3 แบบสอบถามการ รับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับเรื่องเพศ - 11 ข้อ	Ordinal	ประจำ บ่อยครั้ง บางครั้ง นานๆ ครั้ง ไม่เคย
	ส่วนที่ 4 แบบสอบถาม เกี่ยวกับสถานที่ที่นิสิตไป - 6 ข้อ	Ordinal	จริงที่สุด ส่วนใหญ่จริง จริงพอสมควร จริงเพียงเล็กน้อย ไม่จริงเลย
	ส่วนที่ 5 แบบสอบถาม พฤติกรรมการใช้สูราหรือ เครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ - 6 ข้อ	Ordinal	ประจำ บ่อยครั้ง บางครั้ง นานๆ ครั้ง ไม่เคย

Questionnaire constructions	variable	Lever (scale)	Value
ตอนที่ 3 แบบสอบถาม พฤติกรรมทางเพศ	แบบสอบถามพฤติกรรมทางเพศ - 9 ข้อ	Ordinal	ประจำ บ่อยครั้ง บางครั้ง นานๆ ครั้ง ไม่เคย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง การศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศสัมพันธ์ของ
นิสิตคณะสาธารณสุขศาสตร์ ภาคปกติ ปีการศึกษา 1/2551 มหาวิทยาลัยนเรศวร
จังหวัดพิษณุโลก

วัตถุประสงค์ของแบบสอบถาม

1. เพื่อศึกษาปัจจัยส่วนบุคคล ที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศสัมพันธ์ของนิสิต
คณะสาธารณสุขศาสตร์ ภาคปกติ ปีการศึกษา 1/2551 มหาวิทยาลัยนเรศวร
จังหวัดพิษณุโลก
2. เพื่อศึกษาแรงสนับสนุนทางด้านสังคมที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศสัมพันธ์
ของนิสิตคณะสาธารณสุขศาสตร์ ภาคปกติ ปีการศึกษา 1/2551 มหาวิทยาลัยนเรศวร
จังหวัดพิษณุโลก

คำชี้แจงในการตอบแบบสอบถาม

1. แบบสอบถามมีทั้งหมด 3 ตอน ดังนี้
ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคล
ตอนที่ 2 ข้อมูลแรงสนับสนุนทางด้านสังคม
ตอนที่ 3 ข้อมูลด้านพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศสัมพันธ์
2. ข้อมูลต่างๆที่นิติตตอบในแบบสอบถามจะถือเป็นความลับเพื่อใช้ในการศึกษาเท่านั้น และ
ไม่มีผลเสียหายต่อนิสิตหรือ บุคคลที่เกี่ยวข้องแต่ประการใด
3. โปรดตอบแบบสอบถามทุกข้อตามความเป็นจริง เพื่อให้สามารถนำข้อมูลไปวิเคราะห์
และสรุปผลในการ วิจัยได้อย่างสมบูรณ์

ผู้วิจัยขอขอบคุณนิสิตทุกท่าน ที่ได้ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามมา ณ โอกาสนี้

ขอขอบคุณ

นางสาว สุวิมล มุลเขียน
นางสาว อารีรัตน์ บุญแรง
นางสาว นิตยาภรณ์ ผาดี

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคล

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน หน้าข้อความ หรือเติมค่าลงในช่องว่างที่ตรงกับความเป็นจริงของนิสิตมากที่สุด

1. เพศ ชาย หญิง
2. ปัจจุบันนิสิตมีอายุ..... ปี (บริบูรณ์)
3. ระดับปีการศึกษา
  - ระดับชั้นปีที่ 1 ระดับชั้นปีที่ 2
  - ระดับชั้นปีที่ 3 ระดับชั้นปีที่ 4
4. จำนวนค่าใช้จ่ายที่ได้รับในแต่ละเดือนเฉลี่ย
  - 1. ต่ำกว่า 4000 บาท
  - 2. 4001 - 6000 บาท
  - 3. มากกว่า 6000 บาทขึ้นไป
5. จำนวนค่าใช้จ่ายที่ได้รับในแต่ละเดือน
  - 1. เพียงพอ
  - 2. ไม่เพียงพอ

ตอนที่ 2 แรงสนับสนุนทางสังคม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน หน้าข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของนิสิตมากที่สุด เพียงคำตอบเดียว

- ประจำ หมายถึง มีการปฏิบัติตามข้อความนั้นอย่างน้อยสัปดาห์ละ 3 วันขึ้นไป
- บ่อยครั้ง หมายถึง มีการปฏิบัติตามข้อความนั้นสัปดาห์ละ 2 วัน
- นานๆ ครั้ง หมายถึง มีการปฏิบัติตามข้อความนั้นสัปดาห์ละ 1 วัน
- ไม่เคย หมายถึง ไม่เคยมีการปฏิบัติตามข้อความนั้นเลย

(* เพื่อนต่างเพศ คือ บุคคลที่มีความสัมพันธ์กับนิสิตในเชิงคนรัก, แฟนรวมถึงกิ๊กหรือคนที่นิสิตชอบ)

ส่วนที่ 1 ความสัมพันธ์ในครอบครัว

ข้อ	ข้อความ	ระดับของการปฏิบัติ			
		ประจำ	บ่อยครั้ง	นานๆครั้ง	ไม่เคย
1	เมื่อมีปัญหาด้านต่างๆ นิสิตพูดคุยปรึกษากับบิดามารดาหรือผู้ปกครอง				
2	บิดามารดาหรือผู้ปกครองให้คำปรึกษาแนะนำแก่นิสิตด้วยเหตุผล				
3	บิดามารดาหรือผู้ปกครอง สอบถามเรื่องการเรียนของนิสิต				
4	นิสิตมีส่วนร่วมในการตัดสินใจเกี่ยวกับเรื่องต่างๆภายในครอบครัว				
5	บิดามารดาหรือผู้ปกครองให้อิสระกับนิสิตในการคบเพื่อน				
6	บิดามารดาหรือผู้ปกครองให้อิสระกับนิสิตในการคบเพื่อนต่างเพศ				
7	บิดามารดาหรือผู้ปกครองให้ความรู้หรือคำปรึกษาเกี่ยวกับเรื่องเพศ				

ส่วนที่ 2 ความสัมพันธ์กับกลุ่มเพื่อน

ข้อ	ข้อความ	ระดับของการปฏิบัติ			
		ประจำ	บ่อยครั้ง	นานๆครั้ง	ไม่เคย
1	นิสิตนำปัญหาส่วนตัวไปปรึกษากับเพื่อน				
2	นิสิตพูดคุยเกี่ยวกับเรื่องเพศสัมพันธ์กับเพื่อน				
3	นิสิตเที่ยวสถานบันเทิงกับเพื่อนตอนกลางคืน				
4	เพื่อนของนิสิตแนะนำเพื่อนต่างเพศให้นิสิตรู้จัก				
5	นิสิตตัดสินใจไปเที่ยวสถานบันเทิงกับเพื่อนเมื่อเพื่อนชวน				

ส่วนที่ 3 แรงสนับสนุนของเพื่อน

ข้อ	ข้อความ	ระดับของการปฏิบัติ			
		ประจำ	บ่อยครั้ง	นานๆครั้ง	ไม่เคย
1	นิสิตมีความต้องการคบเพื่อนต่างเพศเช่นเดียวกับเพื่อนในกลุ่ม				
2	เมื่อนิสิตเห็นเพื่อนโอบกอดคู่รัก นิสิตคิดว่าน่าจะลองทำตาม				
3	เพื่อนของนิสิตมีส่วนในการตัดสินใจในการคบเพื่อนต่างเพศ				
4	เพื่อนของนิสิตแนะนำให้นิสิตทดลองมีเพศสัมพันธ์				
5	เพื่อนของนิสิตเล่าถึงเรื่องเพศสัมพันธ์กับเพื่อนต่างเพศของเขาให้นิสิตฟัง				

ส่วนที่ 4 การรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับเรื่องเพศสัมพันธ์

(* เพื่อนต่างเพศ คือ บุคคลที่มีความสัมพันธ์กับนิสิตในเชิงคนรัก, แฟนรวมถึงกิ๊กหรือคนที่นิสิตชอบ)

ข้อ	ข้อความ	ระดับการปฏิบัติ			
		ประจำ	บ่อยครั้ง	นานๆครั้ง	ไม่เคย
1	นิสิตอ่านหนังสือพิมพ์ นิตยสารวารสารที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับเรื่องเพศสัมพันธ์				
2	นิสิตดูรูปภาพเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์ หรือดูรูปโป๊				
3	นิสิตดูรายการทีวีที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับเพศสัมพันธ์มีผลต่อการกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ				
4	นิสิตเข้าชมภาพยนตร์แนวอีโรติก ที่เข้าฉายในโรงภาพยนตร์				
5	นิสิตสนใจติดตามข่าวสารเรื่องพฤติกรรมทางเพศของผู้ที่มีชื่อเสียง				
6	นิสิตฟังเพลง ที่มีท่วงทำนองหรือเนื้อร้องที่สื่อหรือกระตุ้นพฤติกรรมทางเพศสัมพันธ์				
7	นิสิตศึกษาปัญหาเรื่องเพศจากอินเทอร์เน็ตเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์				

ข้อ	ข้อความ	ระดับการปฏิบัติ			
		ประจำ	บ่อยครั้ง	นานๆครั้ง	ไม่เคย
8	นิสิตซื้อ วิซีดี หรือดีวีดีเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์				
9	นิสิตดูหรือโหลดรูปภาพ คลิปวิดีโอ หรือเพลงที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับเรื่องเพศ				
10	นิสิตใช้บริการเว็บแคมในเว็บไซต์ที่มีพฤติกรรมล่อแหลมทางเพศ				
11	นิสิตสะสมสื่อที่กระตุ้นอารมณ์ทางเพศไว้ในห้องพัก เช่น วิซีดี ดีวีดี หนังสือ คลิปวิดีโอ ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับเพศสัมพันธ์				

ส่วนที่ 5 สถานที่ที่นิสิตไป

(* เพื่อนต่างเพศ คือ บุคคลที่มีความสัมพันธ์กับนิสิตในเชิงคนรัก, แฟนรวมถึงกิ๊กหรือคนที่นิสิตชอบ)

ข้อ	ข้อความ	ระดับการปฏิบัติ			
		ประจำ	บ่อยครั้ง	นานๆครั้ง	ไม่เคย
1	นิสิตไปห้องพักของเพื่อนต่างเพศตามลำพัง				
2	นิสิตใช้บริการร้านคาราโอเกะ				
3	นิสิตเที่ยวสถานบันเทิง เช่น ผับ เคค บาร์				
4	นิสิตไปดูหนังที่โรงภาพยนตร์กับเพื่อนต่างเพศ				
5	นิสิตไปสวนสาธารณะในบริเวณมหาวิทยาลัยนครสวรรค์กับเพื่อนต่างเพศ				
6	นิสิตไปห้างสรรพสินค้ากับเพื่อนต่างเพศ				

ส่วนที่ 6 พฤติกรรมการดื่มสุราหรือเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์

ผู้ประเมิน คือ นิสิตที่ดื่มสุราหรือเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ ในช่วงหนึ่งปีที่ผ่านมา

(* เพื่อนต่างเพศ คือ บุคคลที่มีความสัมพันธ์กับนิสิตในเชิงคนรัก, แฟนรวมถึงกิ๊กหรือคนที่นิสิตชอบ)

ข้อ	ข้อความ	ระดับการปฏิบัติ			
		ประจำ	บ่อยครั้ง	นานๆ ครั้ง	ไม่เคย
1	นิสิตดื่มสุราหรือเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ ในงานเลี้ยงสังสรรค์ หรือในสถานบันเทิง				
2	นิสิตดื่มสุราหรือเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ เวลาอยู่กับกลุ่มเพื่อน				
3	เวลาไปเที่ยวกับเพื่อนต่างเพศ มักจะมีการดื่มสุราหรือเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์				
4	นิสิตดื่มสุราหรือเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ กับกลุ่มคนที่เพิ่งรู้จัก				
5	หลังจากการดื่มสุราหรือเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์แล้ว ทำให้ นิสิตเกิดความรู้สึกทางเพศ				
6	หลังจากการดื่มสุราหรือเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์แล้ว ทำให้ นิสิตกล้าที่จะกอด จูบ เล้าโลม กับเพื่อนต่างเพศ				

ตอนที่ 3 พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศสัมพันธ์

(* เพื่อนต่างเพศ คือ บุคคลที่มีความสัมพันธ์กับนิสิตในเชิงคนรัก, แฟนรวมถึงกิ๊กหรือคนที่ นิสิตชอบ)

ข้อ	ข้อความ	ระดับการปฏิบัติ			
		ประจำ	บ่อยครั้ง	นานๆ ครั้ง	ไม่เคย
1	นิสิตใกล้ชิดหรือติดต่อไปมาหาสู่กับเพื่อนต่างเพศ				
2	นิสิตไปเที่ยวกับเพื่อนต่างเพศตามลำพังสองต่อสอง				
3	นิสิตพูดคุยติดต่อกับเพื่อนต่างเพศหลายคน				
4	นิสิตมองสัดส่วนหรือรูปร่างของเพื่อนต่างเพศ				

ข้อ	ข้อความ	ระดับการปฏิบัติ			
		ประจำ	บ่อยครั้ง	นานๆครั้ง	ไม่เคย
5	นิสิตนัดพบกับเพื่อนต่างเพศตามลำพังสองต่อสอง				
6	นิสิตจับมือถือแขนกับเพื่อนต่างเพศขณะอยู่กันตามลำพังสองต่อสอง				
7	นิสิตไปนอนค้างคืนกับเพื่อนต่างเพศตามลำพังสองต่อสอง				
8	นิสิตเล่าโลมกับเพื่อนต่างเพศในที่ลับตา				
9	นิสิตกอดจูบกับเพื่อนต่างเพศ				

